

In acest număr: FOTOGRAFII DE PE FRONTUL DE EST

ANUL XV No. 753

2 IULIE 1941

32 PAGINI 15 LEI

COLECȚIA

Cum se luptă un grăs

CITIȚI REPORTAJUL
INEDIT IN PAGINA 4-a

**NU
sunteti
curiosi**

Inginerul suedez pe care-l vedeți mai sus a inventat această motocicletă electrică. E adevărat că ea nu poate realiza o viteză mai mare de 30 km. pe oră, dar, în schimb, nu consumă benzină...

Așa cum la noi, oamenii fără ocupație sunt chemați la muncă obștească, japonezii liberi sunt obligați să pescuiască pentru mărirea stocurilor de rezerve alimentare ale țării.

Mările fiind periculoase pretutindeni, amatoarele de băi și de raze solare se mulțumesc cu strandurile orașenești, așa cum vedem în această fotografie luată la Viena.

Un accident curios: vagonul unui tren metropolitan aerian din Chicago, a spart obstacolul dela capul liniei și a rămas — ca prin minune — suspendat astfel fără să facă nici o victimă, nici printre pasageri și nici pe străzile de dedesubt.

„Întâlnirea amiralului Byrd cu pinguinii” — așa a fost intitulat acest instantaneu, luat cu prilejul ultimei expediții a cunoscutului explorator la Pol.

Iată-l pe Mahatma Gandhi, celebrul agitator naționalist hindus, acordând primul său interview unui ziarist european.

Cași în orașele poloneze, la Amsterdam, cartierul evreesc a căpătat planarde mari cu inscripții care indică acest lucru. Nu este, desigur, o rezolvare a problemei semite ci numai o măsură cu caracter de provizorat luată de autoritățile olandeze

PROVINCIILE NOASTRE SCUMPE:

RASBOIUL de eliberare a acestor două vechi și autentice provincii românești, a început sub egida înfrățirii armatei germane și române în focul luptei.

Destinul a vrut ca din nou să-i revină României, nobila misiune de apărare a civilizației și culturile creștine din Europa și din lume. Vă aduceți de sigur aminte de faptul că un vechiu document venețian și altul pontifical acordă lui Ștefan cel Mare titlul de „atlet al Creștinătății”.

Iată că din nou un glorios soldat, generalul Antonescu, își asumă nobila misiune a lui Ștefan Vodă, de apărător al umanismului creștin împotriva bolșevismului dărâmat de credință.

Din 1812 când pentru prima oară Basarabia a fost smulsă de brutala stăpânire rusească și până în anul izbăvitor 1918, rușii au făcut pe pământul cuprins între Prut și Nistru eforturi uriașe de desnaționalizare.

Poporul de moldoveni ce-și trăgea originea din plășii lui Ștefan cel Mare, care în continuarea tradiției celorlalți domni moldoveni veghea la Nistru pentru a opri hoardele năvălitoare de tătari și muscali, poporul acesta dărz, peste care au trecut ca lăcustele valurile de cuceritori vremelnici a rezistat menținându-și credința, datina, și limba.

Palatul Mitropoliei din Cernăuți.

Basarabia și Bucovina

Cetățile basarabene : Cetatea Albă, Soroca și Hotinul au fost în decursul istoriei bastioane înaintate, posturi de observație peste șesurile ucrainiene de unde aveau obiceiul să năvălească hoardele păgâne ale tătarilor și mongolilor.

Dreptul istoric și dreptul natural se îmbină pentru a constitui titlul de proprietate românească asupra acestui teritoriu în care cetățile, după mărturia lui Antioh Cantemir au fost zidite de mână domnească.

Din vechi documente rezultă că 86 la sută din

populația Basarabiei era de origine pur românească. Acest procent ridicat îl dă și harta etnografică a Rusiei, editată de „Societatea Imperială Geografică din Petersburg” în anul 1855.

Prințul Ursev, guvernator al Basarabiei, mărturisea în „Insemnările” sale că în Basarabia nu se simțea pe teritoriul rusec, deoarece majoritatea populației nu cunoștea altă limbă decât cea românească.

Sus, stânga : Bucovineni în costume naționale. Jos, stânga : Ruinele istorice ale Cetății Albe care străjuiesc de veacuri flacăra românismului și a civilizației creștine dincolo de Prut. Dreapta : Palatul „Statul Țării” din Chișinău, în care s'a proclamat unirea Basarabiei la patria-mamă.

Dovezile în privința caracterului românesc al Basarabiei, le putem număra la infinit și ele ne sunt furnizate chiar de documentele rusești.

În cealaltă provincie românească care ne-a fost răpită acum un an de imperialismul sovietic, în Bucovina, se află cea mai curată populație românească, elita națiunii române.

Pentru etnografi, tipul țaranului bucovinean este cea mai pură intrupare a tipului român.

Dar nu numai în privința populației, Bucovina este un colț de autentică și străveche viață românească, ci și din punct de vedere cultural în această provincie s'au manifestat în mod fecund valorile creatoare ale spiritualității noastre.

Mănăstirile dela Putna, Voroneț, Sucevița, Humor, Rădăuți au biserici care din punct de vedere arhitectonic și plastic sunt comori prețioase chiar pentru arta europeană, nu numai pentru arta creștină a Răsăritului.

Unul dintre cele mai vechi texte de limbă românească, „Codicele Voronețian” ne-a fost păstrat tot pe pământul Bucovinei, iar la Putna s'au păstrat „Analele din veacul al XV-lea” care cuprind vechi dovezi despre permanența românească pe acest teritoriu.

Osemintele celui mare dintre domnii români, Ștefan Vodă, se odihnesc sub lespezile înegrite de vremuri ale mănăstirii Putna.

La Suceava, în cetatea bucovineană, a băut inima Moldovei pe vremea când acea Voevodă a cunoscut gloria cea mai mădărită unei națiuni. De aici, din această cetate care a fost și scaun domnesc, porneau ostile domnilor moldoveni în luptele grele de izbăvire a nației de sub valurile cotropitoare ale dușmanilor.

Un veac și jumătate de stăpânire austriacă n'au putut schimba nimic din firea și rosturile populației bucovinene.

Toate au rămas înainte : portul, limba, credința, datina.

Intelctuali și luptători politici ca Hurmuzachi, Flondor, Ion G. Madă și Ion Sbiru și-au închinat întreaga lor activitate păstrării conștiinței românești în Bucovina. Istoricul Dimitrie Onciul a tăcut în Vechiul Regat unde a luptat alături de pleiada marilor bucovineni de stat care au făcut visul unei mâini libere și independente.

Astfel se explică de ce în clipa alipirii, în 1918, populația Bucovinei a revenit în conștiința națională ca ceaș suflet intactă și profund românească.

Astăzi, aceste provincii scumpe mândriei, prieteniei, cu explozii de bucurie marșul eliberator al poporului germano-român care au istoria de a stărpi din meburiana realității comunismului destră

CUM SE APARA AZI UN ORAȘ CONTRA AVIOANELOR

În timpul războiului trecut, apărarea antiaeriană se reducea, prin forța lucrurilor, numai la riposta dată avioanelor ce atacau de către aviația de vânătoare a regiunii atacate.

Tunurile antiaeriene care trăgeau pe atunci aveau aparate de ochire neperfecționate, iar numărul de lovituri în plin era ridicol față de materialul consumat.

Situația este astăzi cu totul alta. În anii cari au urmat conflictului mondial, statele majore au încredințat specialiștilor respectivi grija creerii unei arme antiaeriene eficiente. Fiecare stat și-a rezolvat cum a putut mai bine problema.

Este indiscutabil că, astăzi, cea mai bună armă antiaeriană este aceea a armatei germane. Preciziunea de tir este pur și simplu senzațională, iar ceea ce e și mai demn de relevat este faptul că tunurile acestea sunt foarte ușor de manevrat după o scurtă instrucție.

Ultima perfecționare adusă artileriei antiaeriene germane a fost crearea unui tun care pe lângă că beneficiază de toate perfecțiunile moderne, prezintă și marea calitate a mobilității pe teren.

Tunul acesta este montat pe un auto-blindat, având în spate chesonul cu muniții și chiar instrumentele și piesele necesare unor eventuale reparații rapide pe care le-ar reclama unele defectări în timpul tirului.

SENZAȚIONALE DOCUMENTE INEDITE DIN DOMENIUL APĂRĂRII ANTI-AERIENE

Tun antiaerian montat pe automobil blindat, care nu cunoaște nici un obstacol în deplasare.

Stânga: Aparatul aviatorilor, cu care se poate fotografia de la distanțe mari. Dreapta: Încărcarea unui tun antiaerian cu tragere rapidă.

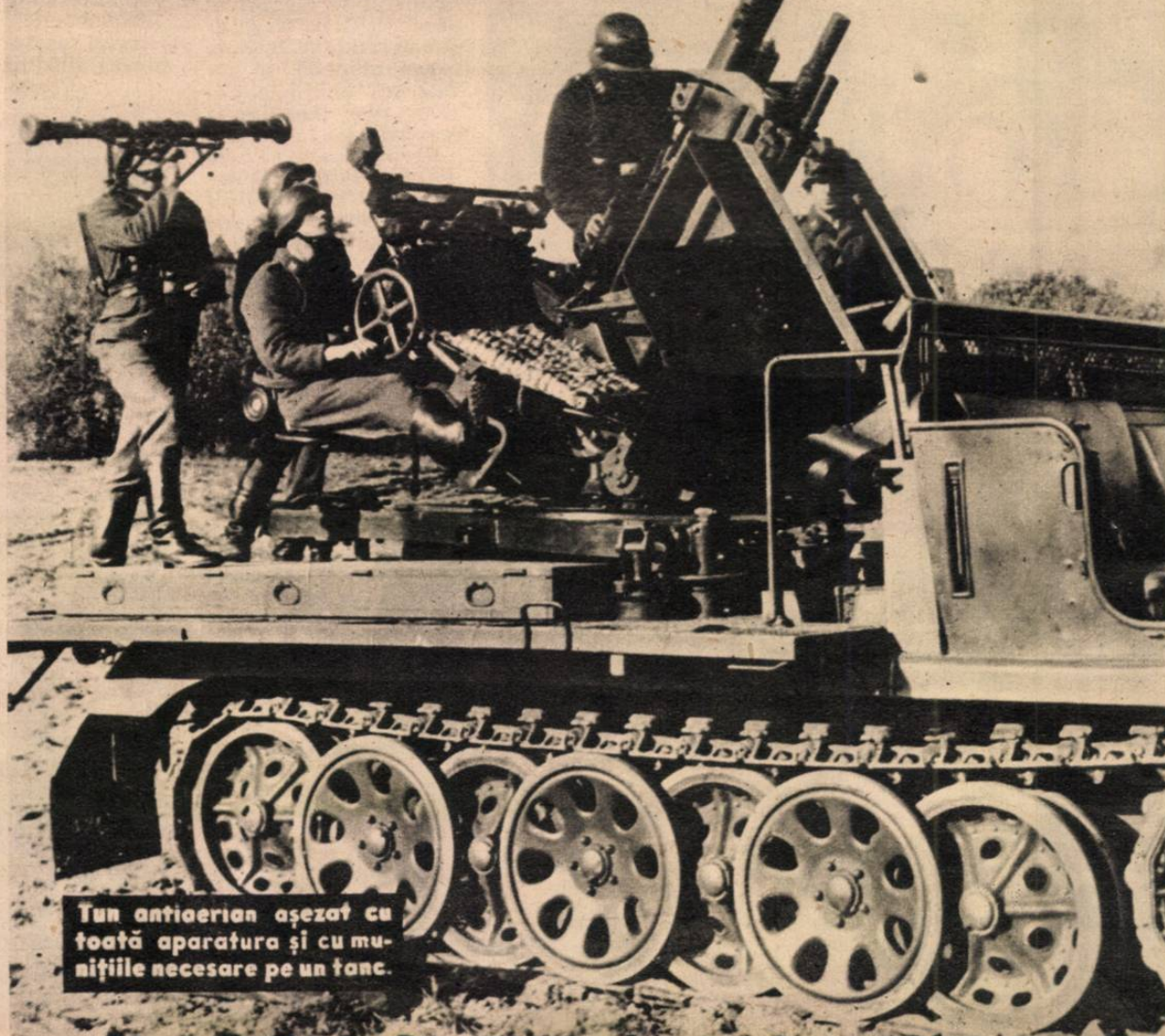

Din clipa în care se dă alarma, artileria antiaeriană mobilă stă gata de pornire. Dacă poziția de tir este favorabilă în locul în care se află, este dela sine înțeles că se intervine imediat în luptă. Dacă operațiunile necesită însă deplasări rapide, nimic mai ușor, decât aceste deplasări.

Nu există obstacol care să poată sta în calea acestor tunuri în aparență ușoare, dar de o eficacitate nemai-pomenită la o armă modernă. Prin articularea tirului ochirea se produce într'un procentaj extraordinar. Nu-

mai astfel se explică faptul că numărul aparatelor dușmane doborâte de „Flak” (artileria antiaeriană germană) se apropie de acela al succeselor aviației de vânătoare.

Fotografiile pe care le publicăm sunt primele în acest gen, deoarece până în prezent s'a păstrat cea mai desăvârșită discreție în jurul acestei arme atât de utile pentru apărarea marilor orașe și a așezămintelor industriale și militare.

Tun antiaerian așezat cu toată aparatura și cu munițiile necesare pe un tanc.

Bicicleta

IN RĂZBOIU

În războaiele trecute, contactul cu inamicul, ca și urmărirea lui, făceau parte din sarcina care revenea cavaleriei. Mobilitatea extremă a acestei arme o făcea propice unui asemenea gen de luptă. Dar o unitate de cavalerie prezintă în mobilitatea ei și desavantajii: caii trebuiesc adăpați, nutriți, adăpostiți, ceea ce nu este totdeauna posibil, în timpul unei campanii. Pe de altă parte, întreținerea cailor costă foarte mult, iar în războiul modern economia este una dintre armele cele mai însemnate. E limpede că în aceste împrejurări statele majore s'au gândit să înlocuească prin biciclete caii cavaleriei.

Mijlocul acesta modern de locomoțiune este la îndemâna oricui. Greu ne putem închipui că ar exista cineva care să nu știe să se folosească de o bicicletă și mai greu să credem că ar putea exista un om care să nu învețe să meargă pe ea în cel mult două zile.

Bicicleta oferă avantajul unei mari mobilități, cu viteza medie orară remarcabilă, fără consumarea vreunui combustibil. Prin urmare un mijloc ideal pentru o in-

Soldatii biciclisti, cu căștile camufiate, se orientează după o hartă a regiunii

intare. În armata germană s'a dat cea mai mare atenție instruirii unităților de bicicliști. Aceste unități au fost atașate unităților de cavalerie, deoarece tactica de luptă este aceeași pentru ambele arme. Cavaleria n'a fost complet desființată, căci în timp ce bicicliștii întâmpină oarecare greutăți pe un teren mai accidentat, cavaleria trece peste orice obstacol.

Organizate întocmai ca unitățile de cavalerie, unitățile de bicicliști înaintază pe escadroane comandate de un căpitan.

De îndată ce contactul cu inamicul a fost stabilit, soldații descalcă și luptă întocmai ca infanteria. Pe biciclete, adică pe port-bagaje, soldații au tot ceea ce poate fi necesar într-o luptă. În afara munițiilor care sunt în mai mare cantitate decât la infanterie, dispun de mitraliere ușoare, aruncătoare de grenade, plute de cauciuc pentru trecerea cursurilor de apă care le-ar eși în cale.

— Continuare în pagina 14 —

Fiind ușoară, bicicleta poate fi transportată prin orice regiune accidentată

Cu munițiile în sacul de cauciuc și cu bicicleta deasupra, soldații au tot ce le trebuie pentru luptă dincolo de apă

RUSIA

IN cifre și imagini

A SUNAT CEASUL PRĂBUȘIRII „COLOSULUI CU PICIOARE DE LUT”

Conducătorul Germaniei a deju-
cat aceste intenții agresive ale Ru-
siei și astăzi lumea și Europa asistă
la un conflict ideologic uris care a
pus față în față armatele național-
socialiste și hoardele dezorganizate
ale rușilor.

Din punct de vedere geografic
Rusia este un uriaș conglomerat de
state și națiuni împrăștiate pe o
vastă întindere teritorială, care sunt
legate între ele prin cheagul artifi-
cial al doctrinei colectiviste.

GERMANIA național
socialistă a început,
cu concursul hotărât al
României, marea luptă
de exterminare a co-
munismului. Din pri-
mul ceas al ostilită-
ților, s'a precizat că
telul de război al națiunilor care
luptă pe uriașul front ce se în-
rînde dela Marea Baltică până la
Marea Neagră, este de a extermi-
na sistemul comunist și de a cruța
poporul rus. Comunismul este con-
siderat de popoarele angajate în a-
ceastă cruciadă drept inamicul public
al Europei și al umanității.

„Uriașul cu picioare de lut” cum numea
un mare scriitor rus propria sa țară, va fi
distrus de forțele organizate ale Europei,
mistuite de idealul eliberării de sub amenința-
rea permanentă a pericolului sovietic. Colecti-
vismul rus s'a dovedit a fi străin de structura și
de cultura popoarelor europene, care toate poartă
pecetea adâncă a creștinismului. Dela începutul acestui
război, Rusia și-a asigurat o poziție de neutralitate apa-
rentă cu scopul de a fi profitoarea conflictului, când na-
țiunile civilizate ale Europei își vor fi secăt energiile în
uriașul lor înclăștare.

Acesta a fost sensul politicii rusești: așteptare și pru-
dență până în clipa în care națiunile istovite de război
s'ar fi lăsat pradă ideii comuniste care-ar fi triumfat în lume.

O vedere panoramică
a Kievului, unul dintre
cele mai importante
centre ale republicii
ukrainene.

JOS: Palatul de re-
ședință al lui Stalin, din
Moscova.

Pentru a ușura cunoașterea exactă a
situației strategice a Rusiei vom da câ-
teva date și cifre semnificative:

Rusia sovietică ocupă o suprafață de
21.176.180 de km. pătrați, dintre care nu-
mai 4.670.000 fac parte din continentul
european. Ea are o populație de 170 mili-
oane de locuitori care formează masa cea
mai pestriță din punct de vedere răsial.

Un pasaj comercial din centrul Moscovei,
ale cărui magazine nu oferă nimic atrăgător.

În ceea ce privește organizația politică și
administrativă Rusia se compune din șapte
republici sovietice.

Pe uscat ea are granițe care totalizează lun-
gimea de 20.000 de kilometri iar pe coaste
marine peste 45.000 de kilometri.

Prima din cele șapte republici este R. S. F.
S. R. (Republica Sovietelor Socialiste Fede-
rale Ruse) care la rândul ei se compune din:

Rusia europeană, un șes imens foarte puțin
accidentat cu înălțimi care nu depășesc 400
de metri deasupra nivelului mării și cu o
climă apropiată de cea continentală;

Siberia, o regiune care prezintă un aspect accidentat cu o climă pe alocuri bună;

Turkestan, un șes care devine accidentat spre Est și care are vârful Pick Garmo din Palmir de 7495 de metri;

Kaukas, regiune cuprinsă între mările Neagră și Caspică;

Kirghizia, teritoriul dintre Marea Caspică și lacul Aral, foarte accidentat și cu o climă aspră.

Numărul de locuitori al acestei

Strada principală a orașului Tiflis, capitala republicii Georgia.

republici centrale este de 117.000.000 de locuitori. Orașele principale sunt: Moscova cu 3.600.000 de locuitori, Leningrad cu 1.815.000 de locuitori, Rostow cu 365.000 de locuitori, Saratow cu 254.000 de locuitori, Nijni-Novgorod cu 190.000 locuitori, Astrahan cu 185.000 de locuitori, Karan, cu aceeași populație, Samara cu 178.000 de locuitori. Urmează apoi în ordinea mărimii Omsk, Tula și Stalingrad.

Celelalte republici sovietice sunt: *Ukraina*, cu o suprafață de 451.000 de kilometri pătrați și care face parte din șesul european, având întinse terenuri cultivabile și foarte fertile. Populația acestei republici este de 33.000.000 de locuitori. Capitala este Karkov. Ucraina este împărțită în 40 de regiuni administrative și o Republică Moldovenească autonomă.

Partea europeană a Rusiei Sovietice și țările cu care se învecinează.

O vedere parțială a localității Baku, faimosul centru petrolifer al Rusiei.

Cele mai importante orașe din Ucraina sunt: Karkov, Dnieprope Trowsk, Poltava, Luhanj, Zitomir, Sinowiwsk, Kerson, Kiminciuck, Soporosche și Winița.

A doua republică după Ucraina este *Rusia Albă* situată la nordul Ucrainei cu o suprafață de 126.000 de km. p. și cu aproape 6 milioane de locuitori.

Capitala acestei republici este orașul Minsk.

Urmează în ordinea mărimii: *Republica Transcaucazină*, situată la sud de Munții Caucaz pe o suprafață de 186.000 km. p. și cu un total de 6.700.000 de locuitori. Capitala acestei republici este Tiflis.

La rândul ei republica transcaucazină este compusă din republicele: armeană, Aserbeidejan, Georgia și Naschitewan.

A patra republică este *Turkmenistan* aflată la Nordul Persiei, cu o întindere de 450.000 de km. p. și cu un total de 1.120.000 de locuitori.

În această clădire se adăpostește comisariatul de război al Sovietelor din Moscova.

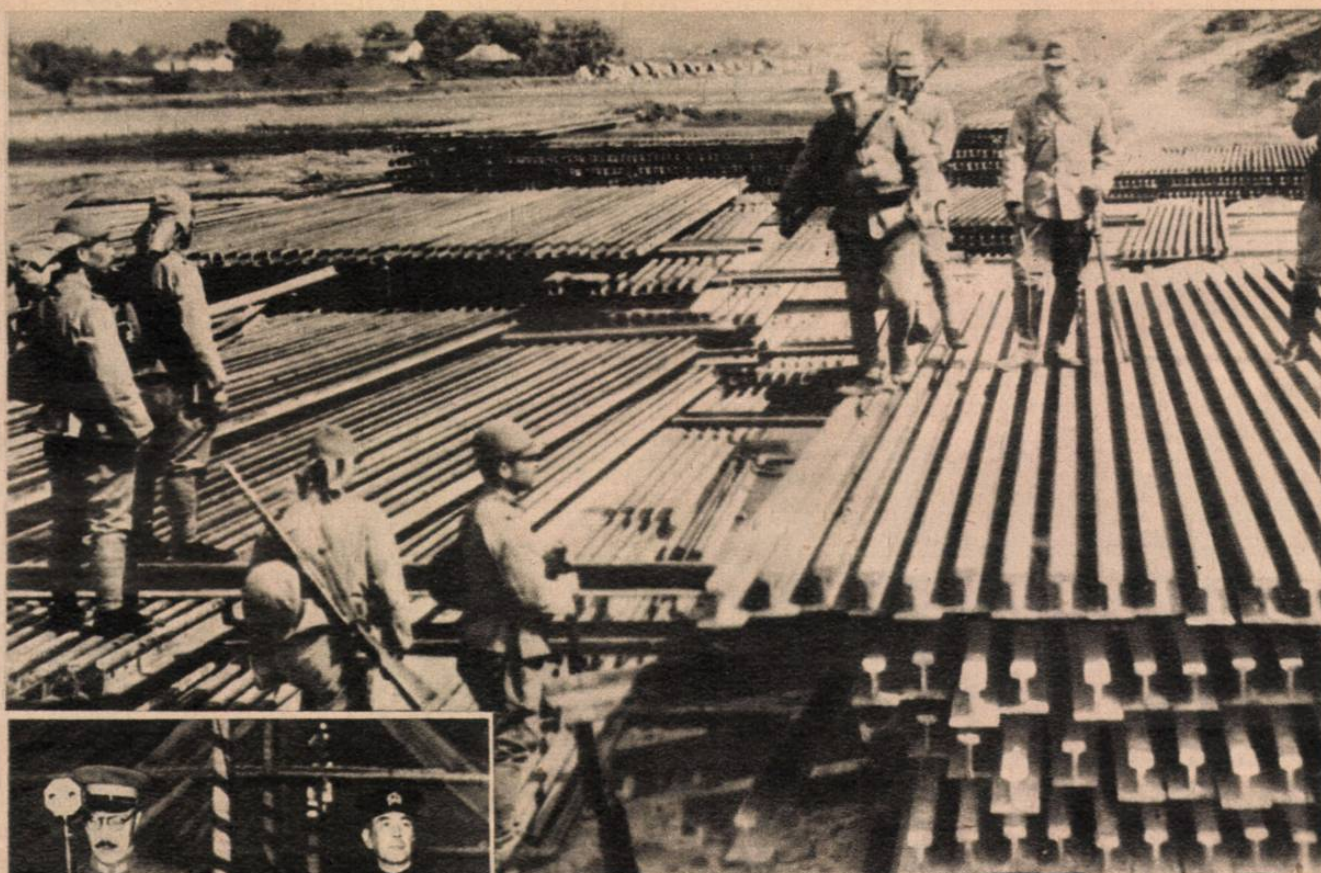
Așa sunt transbordate vehiculele peste apele râurilor din stepa rusească. Nici o deosebire în procedeu și în aspect de popoarele necivilizate ale junglilor.

Mai există apoi republicele *Usbekistan* la Nordul Afganistanului, cu capitala Tașenc și cu o populație de 383.000 de suflete și republica *Tacikistan* situată în Asia centrală pe 135.000 de km. p. și cu un număr de 1.270.000 locuitori.

Toate aceste state și republici împreună cu teritoriile anexate dela începutul actualului conflict, totalizează după cum am arătat mai sus, o populație de aproape 170 milioane de locuitori.

Acest stat mozaic uriaș, care prin ideologia politică ce stătea la baza organizației sale și constituia un pericol pentru structura și cultura Europei, se va prăbuși datorită loviturii de moarte ce i-o va da național-socialismul în plin proces de dezvoltare și măreție militară.

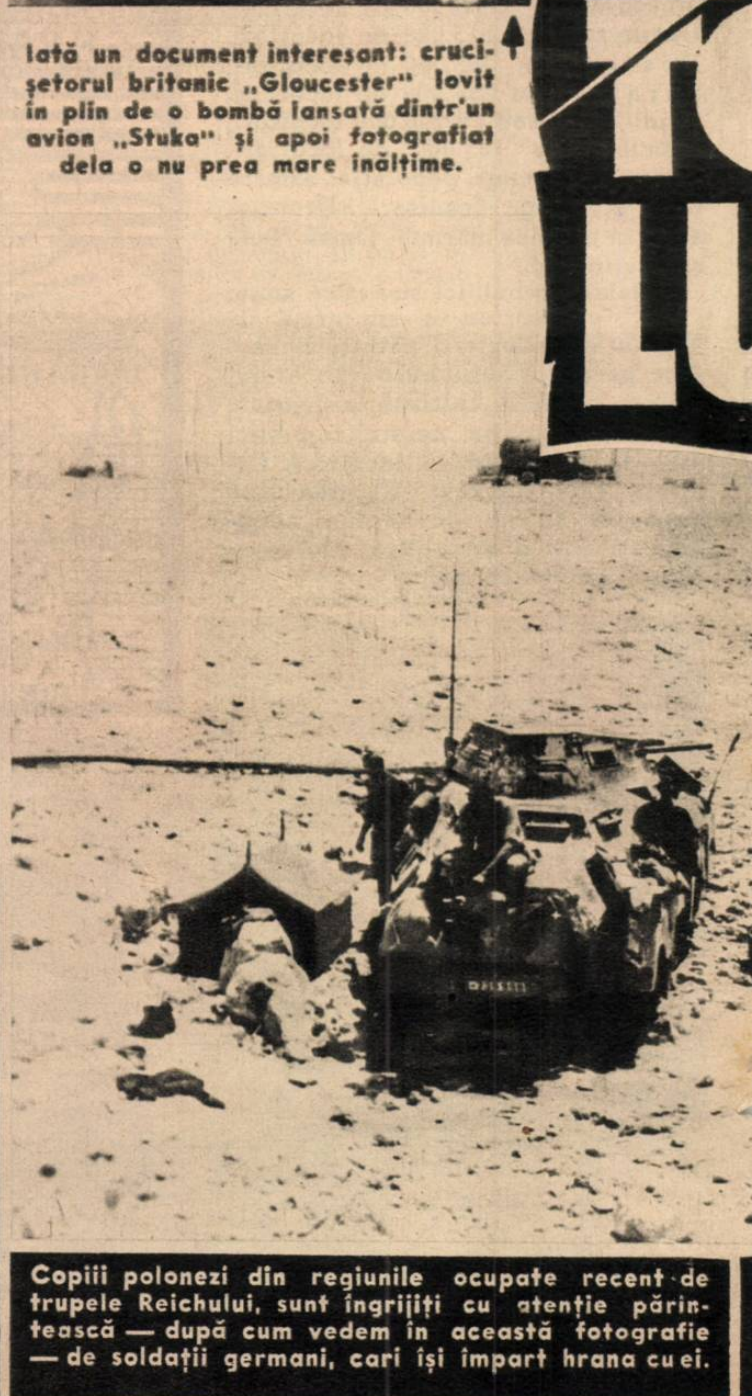

Generalul Tojo, ministrul de război al Japoniei și amiralul Oihawa, cu prilejul ultimelor discursuri pronunțate la radio, în care au arătat că Japonia este în totul alături de puterile Axei.

O mare cantitate de șine de cale ferată care trebuia să ajungă în mâinile chinezilor a fost capturată de trupele japoneze în apropierea orașului Ningpo.

Iată un document interesant: crucișătorul britanic „Gloucester” lovit în plin de o bombă lansată dintr'un avion „Stuka” și apoi fotografiat de la o nu prea mare înălțime.

Copiii polonezi din regiunile ocupate recent de trupele Reichului, sunt îngrijiți cu atenție părintească — după cum vedem în această fotografie — de soldații germani, cari își împart hrana cu ei.

În regiunea Tobrukului trupele germane și italiene și-au construit adevărate redute din blocuri de piatră și saci de nisip, la distanțe de câțiva metri una de alta, astfel că nici o încercare de ieșire a inamicului din acest cerc de foc, nu poate avea sorti de izbândă după cum s'a putut vedea din recentele contra-ofensive disperate ale englezilor. În fotografia pe care o publicăm aici putem vedea trei din aceste redute ale artileriei germano-italiene.

din DATA ZILEA

Pentru sănătatea vitelor, germanii au născocit acest sistem de dezinfectare a pielii și a părului, care a redus mult procentul de mortalitate al animalelor.

Iată câțiva dintre primii prizonieri ruși luați pe frontul din Est — prizonieri cari au declarat că sunt foarte fericiți că au scăpat din focarul bolșevic.

O bombă a pătruns în turla faimosului turn al Westminsterului. Ca prin minune însă, ceasul — celebrul orologiu al Londrei — a scăpat neatins.

Însănătoșit după ușoara lui rănire din Creta, celebrul boxeur, Max Schmelling și-a reluat activitatea în rândurile parașutiștilor germani.

Extinderea de nisip, presărată cu tancuri cisterne de alimentare, dela frontiera Egiptului, unde s'a produs recenta și disperata contra-ofensivă a englezilor.

Ce este „USTAŠA”?

IN vocabularul politic internațional a apărut de câțiva timp un cuvânt nou: *ustașa*. Despre ce este vorba?

Ustașa este numele cu care este desenată mișcarea revoluționară croată. Această mișcare a luat ființă în anul 1921 cu scopul de a realiza independența Croației de sub jugul Serbiei.

Cuvântul care este format din verbul „ustati” (a se ridica în picioare cu intenția de a apăra sau de a se apăra) s’ar putea traduce prin perifrază: „acela care s’a ridicat pentru a se apăra sau pentru a apăra”. În cazul nostru traducerea cuvântului „ustașa” este „cel care s’a ridicat pentru a apăra libertatea și independența Croației”.

Animatorul constant și creatorul acestei mișcări este d. Ante Pavelici care poartă numele de „Poglavnic” sau de conducător al tuturor, titlu ce i-a fost conferit de aderenții și simpatizanții mișcării.

Mișcarea de independență croată a fost persecutată în cadrul statului conglomerat iugoslav, iar în anul 1928, un deputat croat a fost asasinat în parlamentul iugoslav de adversarii ai mișcării.

În același an, poglavnicul Ante Pavelici a fost nevoit să se exileze în Italia unde a stat până în Aprilie anul trecut.

În acest timp Ustașa a căpătat un număr tot mai mare de partizani, care se recrutau nu numai în Croația ci și în toate țările unde se aflau croați care doreau un stat național independent și suveran.

Mișcarea us-

tașistă și-a recrutat aderenți și în America, în afară de diferitele țări ale Europei.

Membrii mișcării prestau un jurământ solemn pe cruce. Formula era următoarea:

„Jur să lupt în cadrul organizației Ustașa, pentru o Croație liberă și independentă. Jur să execut toate ordinele Poglavnicului chiar cu prețul vieții mele. Dacă voi trăda sau destăinui ceva din secretele încredințate mie, accept să mă lovească moartea după legile Ustașei”.

Cu reconstruirea Croației ca stat liber și independent, grație armelor victorioase ale Axei, Ustașa nu și-a terminat misiunea. O așteaptă munca grea de a infiltra spiritul fervent al patriotismului în toate organele statului, în toate instituțiile de interes colectiv, cu scopul de a îndrepta repede țara spre prosperitatea care o așteaptă în cadrul noii ordini europene.

Fiind în perfect acord cu structura statului care a fost definit „stat țărănesc”, Ustașa tinde să realizeze un mare program economic care în liniile sale generale se bazează (Continuare în pag. 14-a)

Regele Croației (dreapta) și fratele său, Ducele d’Aosta fotografiati împreună la despărțirea care avea să rezerve destinuri atât de glorioase amândorora

Trei degete ridicate în fața crucii și o formulă sacră, acesta este jurământul ostașilor croați

Ce vrea MUNTENEGRU

IN presa Axei se vorbește despre posibilitatea unei renașteri a statului munte-negrean. După sfârșitul campaniei glorioase din Balcani, conglomeratul de teritorii și națiuni care făcea parte din statul iugoslav s’a divizat în părțile componente care fuseseră unificate în urma războiului trecut.

Printre statele pe care mozaic iugoslav le anexase în 1919, era și Muntenegrul; și dacă de atunci mica națiune de păstori și de războinici și-a pierdut independența, ea n’a renunțat nicio clipă la nădejdea de a-și regăsi într-o zi libertatea. În câteva rânduri patrioții muntenegreni au cerut libertatea patriei lor, la Roma, care nu-și ascundea simpatia pentru micile națiuni nedreptățite de tratatul de la Versailles.

Muntenegrul a fost un regat în fruntea căruia se afla figura impresionantă a regelui Nicolae. Se împlinesc tocmai în acest an o sută de ani dela nașterea acestui suveran care și-a câștigat unanime simpatii în Italia prin geniul lui diplomatic și prin darurile lui poetice.

Regele Nicolae al Muntenegrului și-a făcut educația în Italia și în Franța și datorită studiilor sale temeinice, el a fost unul dintre suveranii cei mai buni ai Europei antebelice.

Cu ochii lui strălucitori, cu părul lui bogat și lucios ca pana corbului, cu glasul lui suav și pătrunzător, cu felul lui de a vorbi seducător și convingător, Regele Nicolae al Muntenegrului a fost una dintre cele mai pitorești figuri din galeria suveranilor balcanici.

El avea un mod foarte curios de a domni: tradiția și datinele străvechi ale locurilor, prevalau asupra practicilor prerogativelor regale.

Se știe că regele Nicolae avea obiceiul de a aduna poporul în fiecare săptămână sub un uriaș copac, unde împărțea dreptatea.

Felul înțelept în care știa să se achite de această sarcină de legislator i-a adus simpatia largă a populației.

Un semn al generozității și înaltei sale calități omenești, îl găsim în faptul următor: în anul 1868, fiind invitat de țarul Rusiei într-o călătorie în pravoslavnicul imperiu, regele a trecut regenta asupra reginei pe timpul absenței sale.

Acest gest a fost de o înaltă semnificație pentru popor, căci în Muntenegrul femeile erau încă în situații de inferioritate față de bărbați.

Nicolae s’a născut la 7 Octombrie 1841, la Njegosci, castelul familiei și era fiul lui Mirko, fratele lui Danil II. În anul 1516 suveranitatea țării fusese încredințată primului demnitar al Bisericii, Mitropolitului sau Vlădicii. Demnitatea de Vlădică a devenit în

O vedere parțială a orașului Cetigne, capitala Muntenegrului

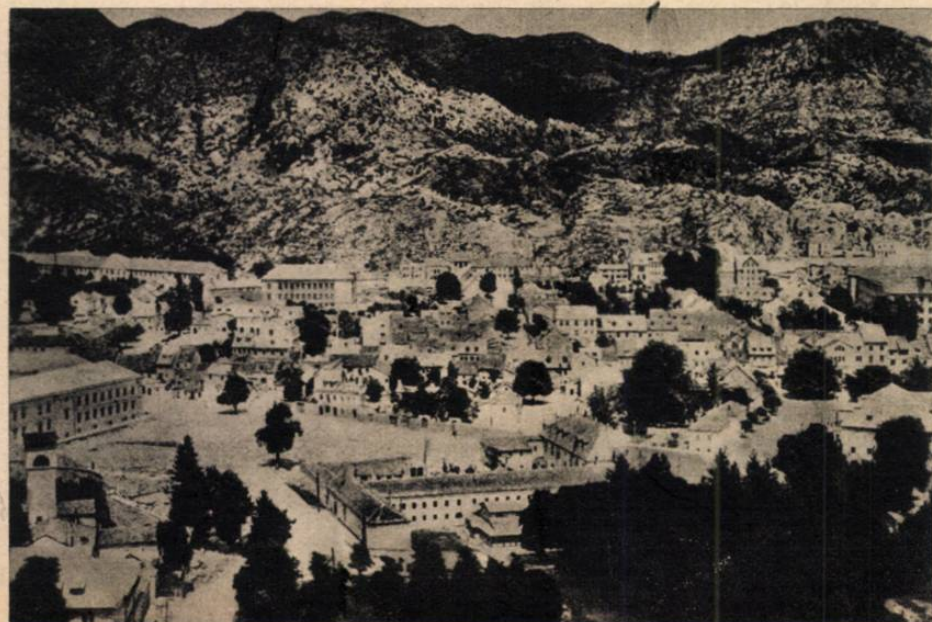

Regele Nicolae al Muntenegrului

anul 1697 un privilegiu al familiei Petrovici, privilegiu care era transmis din unchi în nepot și astfel această familie a fost considerată de Turci, drept familie domnitoare recunoscută oficial în 1711. Petru al II-lea și-a numit ca succesor pe Danil al II-lea, care a separat demnitatea ecleziastică de demnitatea temporală și s’a declarat gospodăru, adică principe. Acest prim suveran al Muntenegrului a fost asasinat la 13 August 1860, fără să lase moștenitor de sex masculin. În urma renunțării la tron al lui Mirko, a urmat pe scaunul de principe, Nicolae.

După trei luni dela suirea pe tron, tânărul principe Nicolae s’a căsătorit cu frumoasa Milena Vukotici, care i-a dăruit 12 copii. Dintre fetele prințului de Muntenegrul, cea mai mare, Zorica, s’a căsătorit cu Petru I al Serbiei, alte două principese au luat de soți principii imperiali ruși, iar una a devenit soția lui Francisc Iosif von Battenberg.

În anul 1862, precum și în anii 1876 și 78, regele Nicolae al Muntenegrului a comandat o armată puternică împotriva Turcilor. Era pe vremea când statele oprite de jugul turcesc, căutau să-și realizeze independența. În al doilea război, provocat de revolta Albanezilor și locuitorilor din Hertegovina, s’a dat faimoasa bătălie a celor 9 zile, care a (Continuare în pag. 14-a)

Lizzi Waldmüller,
actrița care a luat
premiul pentru cel
mai frumos răs de
ingenuă.

Cine râde mai frumos

O REVISTA cinematografică germană a organizat un concurs pentru vedetele filmului cu această originală temă: „Cine râde mai frumos?”

Originalitatea ideii a atras numeroase concurente din lumea actrițelor și, cum concursul era adresat și bărbaților, n'au lipsit d'in fața juriului nici fotografiile actorilor.

Pentru cel mai comunicativ răs, a fost premiată actrița Hilde Krahl, pe care berlinezii abia așteaptă s'o vadă în noul ei film „Hotel Paradis”.

Pentru cel mai frumos zâmbet, a fost aleasă Katja Pahl, o tânără și mare speranță a studiourilor Tobis;

Pentru râsul drăgălaș de ingenuă, a fost premiată actrița Lizzi Waldmüller.

În sfârșit, hors-concours a fost menționată pentru râsul ei ispititor cu care a cucerit sufragiile publicului, regretata actriță La Jana, al cărei ultim film „Oameni din Varieté” nici n'a ieșit încă în premieră.

Iar la bărbți, dacă vă interesează, juriul concursului l-a premiat pe Willy Fritsch, atribuindu-i cel mai frumos zâmbet masculin.

Cel mai frumos zâmbet masculin se pare că aparține lui Willy Fritsch, cel puțin așa a stabilit concursul berlinez.

Pentru cel mai comunicativ răs a fost premiată Hilde Krahl, vedeta filmului „Hotel Paradis”.

La Jana, premiată post-mortem și dată ca exemplu pentru râsul ei ispititor cu care și-a cucerit gloria cinematografică.

Katja Pahl, actriță de mari speranțe a studiourilor Tobis, a fost premiată pentru cel mai frumos zâmbet.

Aici LOCUESC SOLDAȚI

În apus, și mai ales în Germania, problema cazărmii a fost rezolvată într'un chip fericit. Clădirile cenușii, sumbre, reci și apăsătoare de altă dată, au dispărut complet. Cazarma, așa cum o știm fiecare dintre noi, nu mai există în Germania. În locul caselor uriașe și cu aspect prea puțin simpatic, s'au ridicat în schimb adevărate clădiri militare, cu vile elegante, luminoase, în care e o adevărată plăcere să locuiești.

și în genere absolut tot ce poate fi necesar în viața unor soldați.

În cuprinsul pavilionului, fiecare din cele patru companii își are secțiunea ei, cu sală de dușuri, sală pentru scuturatul echipamentului, sală de lectură, etc.

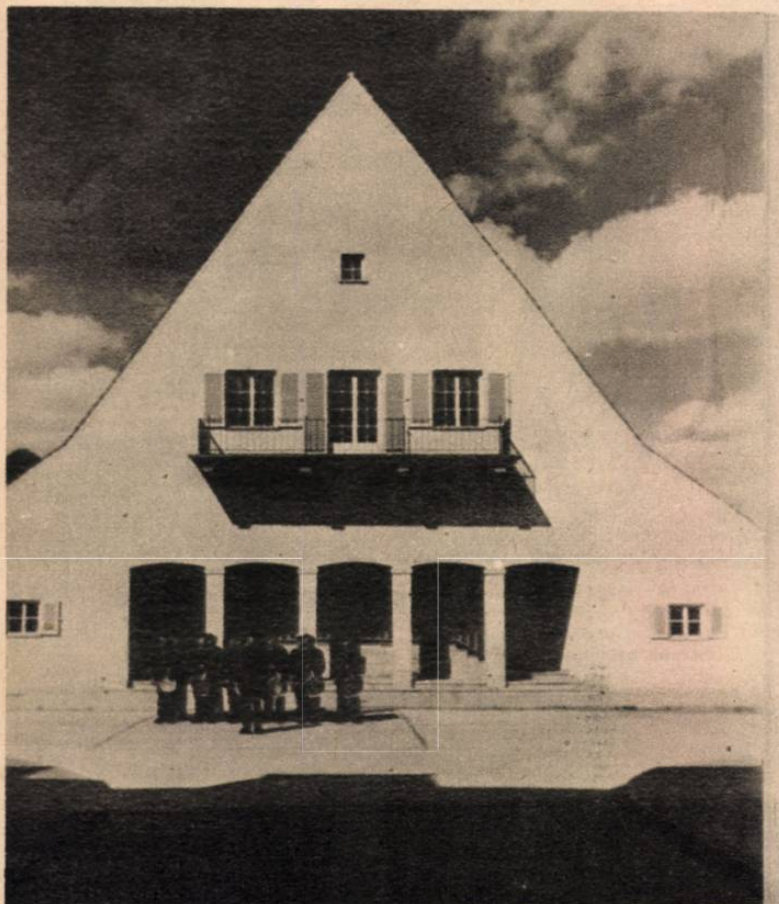
De bună seamă, că și viața soldaților în cuprinsul acestor așa zise căzărmi, se deosebește de ceea ce a fost odinioară. Spre exemplu, fiecare pavilion dispune de o cantină proprie, bine aprovizionată, iar această cantină are la rândul ei o sală pentru audițiuni radiofonice. Soldatul iubitor de muzică, găsește aici prilejul să petreacă câteva minute plăcute.

După ostenitoarea îndeplinire a datoriei pe câmpul de instrucție, după orele destul de grele de teorie, odihna fizică și spirituală este cât se poate de însemnată.

Reveniți de pe câmpul de instrucție, soldații își fac un duș înviorător, iau masa în săli luminoase, curate, cu pereții zugrăviți în culori vii și plăcute, după care se pot odihni în diferitele încăperi anume destinate ale pavilioanelor. Prevederea constructorilor acestor căzărmi moderne a mers atât de departe, încât s'a prevăzut în cuprinsul ansamblului de clădiri al fiecărui regiment și un bazin de înot, acoperit, astfel încât soldații să poată face acest sport chiar și în vreme de iarnă.

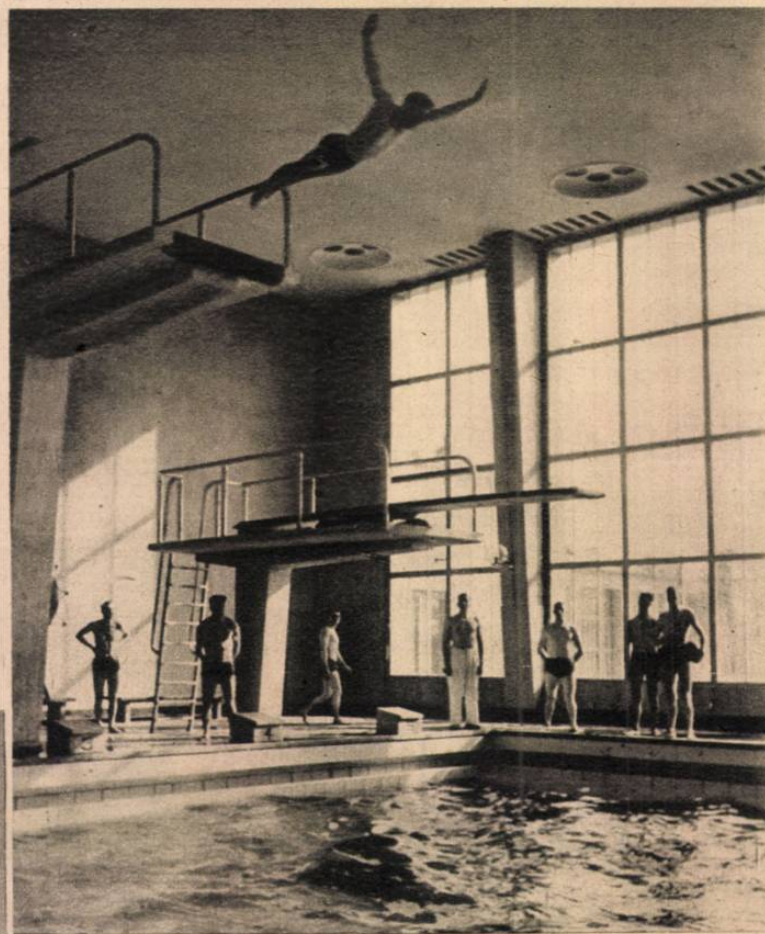
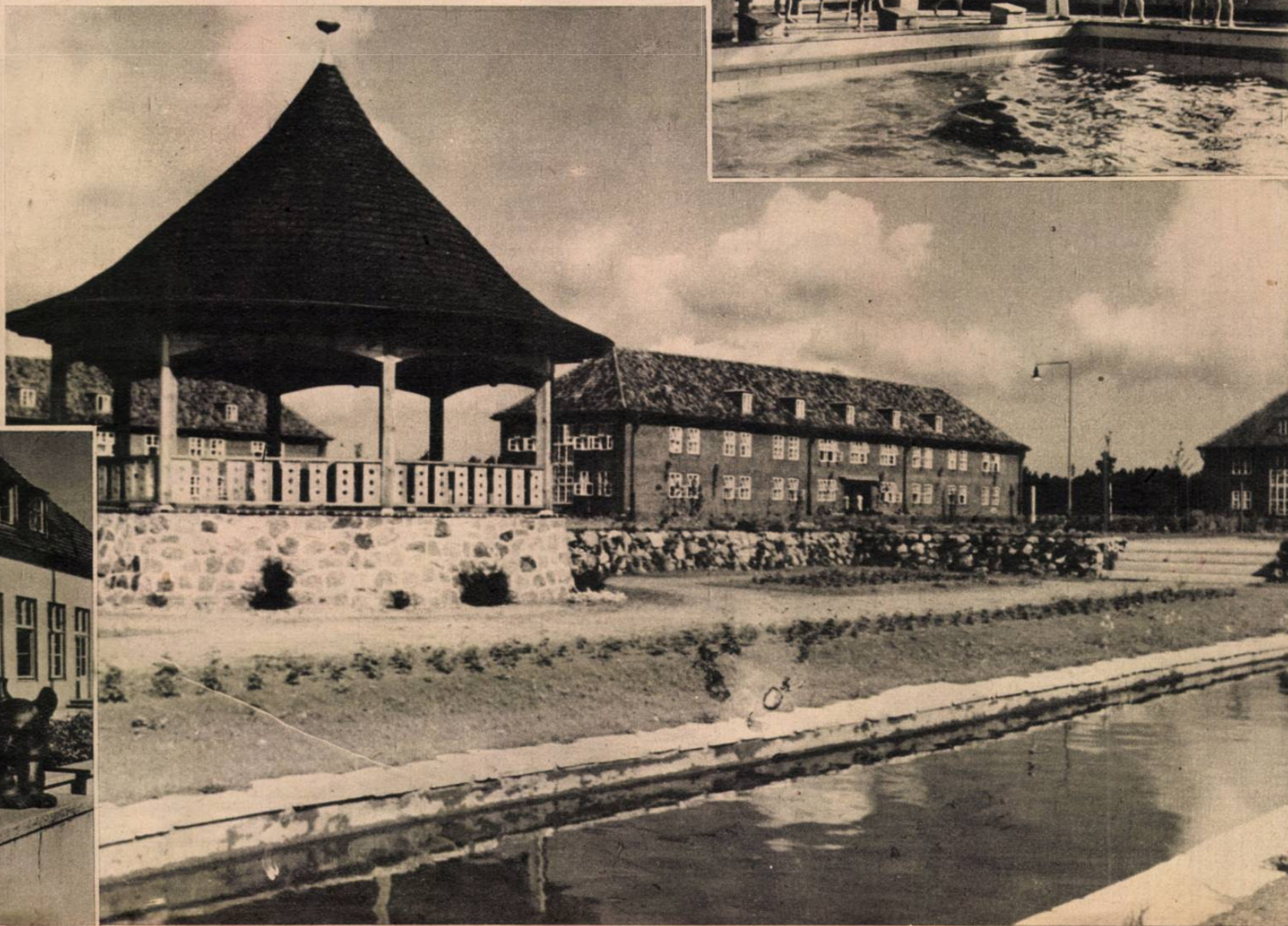
Fotografiile pe care le reproducem în cuprinsul acestui reportaj, au fost făcute în cazarma unui regiment de aviație. Nu este o cazarmă model, ci una dintre nenumăratele care se află răspândite pe întreg cuprinsul Germaniei.

Se pare că arta războiului nu s'a modificat numai în ceea ce privește concepția strategică și că în genere, viața soldătească a căpătat un aspect inedit pentru cei cari am apucat alte vremuri.

Desigur că în ansamblul unei căzărmi, partea cea mai însemnată a rămas și astăzi terenul de instrucție. Câtă deosebire însă, între întinderea prăfoasă de odinioară și războaiele înverzite, străbătute de poteci pietruite, unde își fac astăzi soldații instrucția.

Comandamentul armatei germane a dat instrucții arhitecților militari să conceapă un ansamblu arhitectonic în care să se găsească maximum de confort, igienă și aspect estetic. Cazărmile regimentelor germane, sunt împărțite astăzi în pavilioane, fiecare pavilion aparținând unui batalion. Acest pavilion constituie o clădire de sine stătătoare, având instalațiile de băi, infirmeriile

ULTIMELE FOTOGRAFII DIN CAPITALĂ

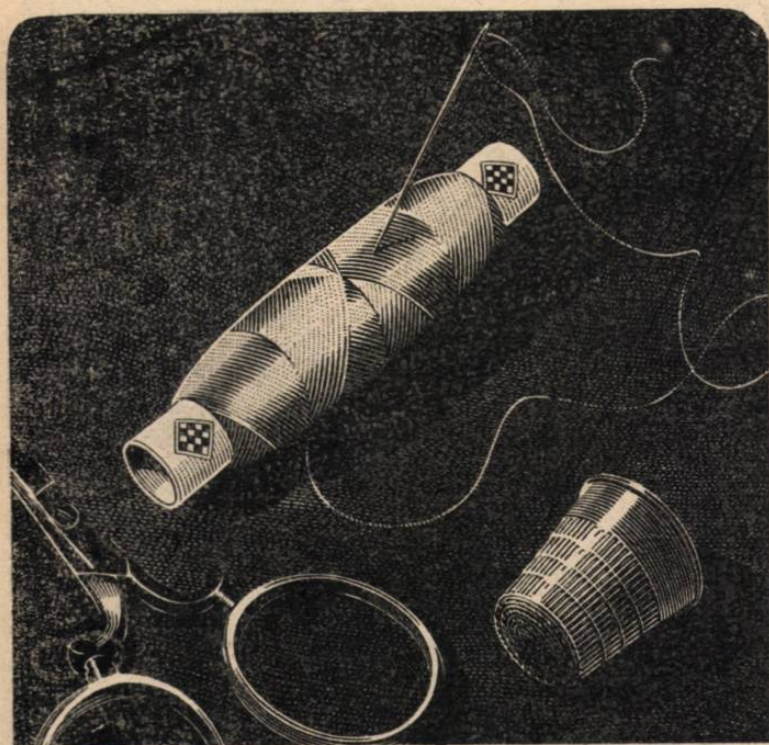
D. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, vizitând spitalul Brâncovenesc, unde au fost internați răniții de pe urma bombelor căzute asupra capitalei în ziua de 25 Iulie.

← Voluntarele de război, care au răspuns în număr impresionant la apelul Patriei, defilând pe calea Victoriei, după depunerea jurământului.

PARASTAS PENTRU EROII CĂZUȚI ÎN RĂZBOIUL SFÂNT

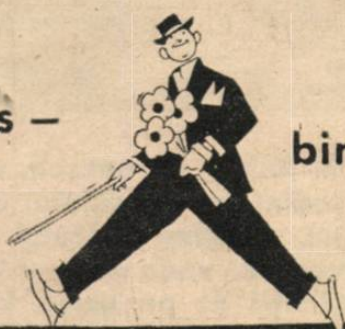
I. P. S. S. Patriarhul Nicodem ieșind înconjurat de soborul bisericesc care a oficiat slujba pentru pomenirea soldaților români și germani morți în războiul sfânt al civilizației și dezrobirii.

Mătase de cusut Gütermann
resistent • elastic

Bine ras —

bine dispus!

CITIȚI

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri.

Apăre în fiecare 15 ale lunii.

CE ESTE

„USTASA”

(Urmare din pag. 10-a)

pe următorul principiu: „Bogățiile naționale ale Croației, și mai ales pădurile și minele sale nu pot fi obiect de comerț particular. Pământul nu poate să fie decât proprietatea aceluia care-l muncește împreună cu familia sa”.

Simbolul Ustasei este majsucula „U”. El se află pe

stindardele naționale și pe chipiile soldaților.

Soldații poartă haina desfăcută la piept în semn de eliberare de sub jugul sârbesc.

Croația a pășit prin alegera unui suveran din casa de Savoia pe calea unei noi existențe politice, care se va încadra în complexul de interese europene.

Datorită forțelor armate ale Axei un nou stat a luat ființă, și el urmează să-și valorifice energiile morale și bogățiile materiale în cadrul nou al Europei revoluționare.

BICICLETA IN RĂZBOI

— Urmare din pagina 5 —

În aparență misiunea unităților de bicicliști ar fi mai ușoară decât aceea a infanteriei. Adevărul este cu totul altul. În tactica războiului modern bicicliștii fac parte dintre unitățile de șoc ale unei armate. Ei înaintază aproape pe aceeași linie cu tancurile, carele blindate de tot felul, cavaleria și motocicliștii.

Poate că pentru cei cari nu înțeleg de ce sportul este atât de însemnat pentru pregătirea militară a unei națiuni, aceste câteva rânduri să fie lămuritoare.

Dintr'un simplu mijloc de sport distractiv, sau ca să-i spunem ca în străinătate, din „automobilul săracului”, bicicleta a ajuns pentru o armată modernă, o armă însemnată, de care nu se mai poate lipsi.

CE VREA MUNTENEGRUL

(Urmare din pag. 10-a)

revelat lumii strategia principelui și a adus munteneșilor stăpânirea mării, după trei veacuri de exil pe munte. Asediată la Antivari de o flotă turcească de douăsprezece ori superioară ca număr, micile forțe navale munteneșe au învins numărul și au rămas stăpânele unor teritorii importante. În urma acestor fapte, prințul Nicolae al Muntenegrului a fost poreclit Bismarck al Balcanilor. Ziditor al țării sale în timp de pace ca și de războiu, el era iubit de popor și admirat de străinătate.

În anul 1878, a fost declarat principe independent de către Rusia și ca urmare a dat supușilor săi o constituție. În anul 1910, prin votul Skupcinei, a fost proclamat rege și cu acest prilej mari festivități au celebrat ridicarea lui la rangul de suveran, cu atât mai mult cu cât tocmai atunci perechea regală își sărbătorea nunta de aur. Cu acest prilej, numeroase personalități străine și de viață regală au fost oaspeții capitalei munteneșe, Cetinje. Printre oaspeți erau și suveranii Italiei, regele Ferdinand al Bulgariei cu prințul moștenitor Boris, actualul rege, și un prinț din casa imperială țaristă.

Doi ani mai târziu a izbucnit războiul balcanic. Mergând din victorie în victorie, conduși de un suveran căruia vârsta nu i-a slăbit nici inima și nici spada, șoimii munților negri au recuparat Scutari, după 430 ani de înstrăinare. Însă acest oraș a trebuit să fie abandonat Albaniei. A venit însăsfârșit războiul mondial, în urma căruia s'a realizat uniunea serbo-croată-slovenă. Bătrânul rege Nicolae a trebuit să-și părăsească țara și în izolarea lui dela Tzerna-Gora, o profundă amărăciune i-a copleșit ultimele zile. Regele Nicolae al Muntenegrului a murit la Antibio, la 2 Martie 1921 și a cerut să fie îngropat cu un săculeț în care se găseau câțiva bulgări de pământ din solul natal.

Astăzi, când conglomeratul de state și națiuni care se chema Jugoslavia, a fost sdruncinat din temelie de puterile victorioase ale Axei, se ridică din nou problema unui stat independent munteneș, încadrat în noua ordine europeană și în sânul căruia să-și găsească profundă satisfacție sentimentele de libertate și independență ale poporului din Munții Negri.

Curiozități

O minune a naturii

Și lumina zilei conține vitamina D.

Printr-o decizie prezidențială, guvernul Statelor-Unite a decretat pi ramidele din Los-Angeles drept proprietate națională.

Piramidele au această particularitate: că, deși sunt numite astfel de californieni, ele nu sunt altceva decât niște stânci izolate, cu forme care de care mai ciudate, unele din ele având profiluri asemănătoare cu ale piramidelor egiptene.

Stâncile acestea care formează po-doaba cea mai interesantă a coastelor californiene, par să fie rezultatul unei lungi și neîntrerupte acțiuni ale valurilor oceanului. Bătute fără întrerupere de ape, ele au fost scobite și fărâmițate de valurile oceanului care le-a pătruns prin tot felul de peșteri cu forme cât se poate de ciudate și de pitorești. Unele din aceste piramide au forma unor minunate arcuri de triumf prin care trec în vreme de furtună cortegii de pești exotici în căutarea unui adăpost.

Vârsta păsărilor

Păsările sburătoare, sau cel puțin o mare parte din ele, ating vârste impresionante. În această privință ornitologul australian Munth din Melbourne, este în măsură să ne dea date foarte precise.

El afirmă de pildă că dintre toate păsările lebăda are cea mai mare longevitate. Unele lebade negre, originale din Australia răsăriteană trăesc peste trei veacuri.

Vulturul trăiește de obicei un centenar și deseori se întâmplă ca șoimul să-l egaleze în longevitate. Corbul moare la optzeci de ani iar papagalul ajunge până la vârsta de o sută cincizeci de ani.

Felicităm pe d. Munteth pentru informațiile pe care ni le dă dar ne punem întrebarea: cum a făcut d-sa pentru a afla că lebadele negre pot trăi teri veacuri?

Cum a apărut ceaiul pe pământ

Japonezii, la fel ca toate popoarele din Extremul Orient consumă mari cantități de ceai. Astfel fiind nu este de mirare că s'au gândit să divinizze această plantă. Un ziar japonez a publicat această legendă curioasă privitoare la originea ceaiului.

Cu mii de ani în urmă un pustnic înțelept trăia prin împrejurimile lacului Biwa; el își petrecea zilele și nopțile în rugăciuni neîntrerupte. Numai că rezistența omenească are și ea o limită chiar atunci când este vorba de un pustnic. Într-o noapte furtunoasă, omul nostru adormi împotriva dorinței sale. Când se deșteptă, furios pe nimicenia lui omenească își tăia cu un cuțit leneșele pleoape care se închiseseră împotriva voinei sale.

Der zeul Brahma care fu mișcat de sacrificiul pustnicului, transformă pleoapele acestuia într-o plantă din care se prepară ceaiul alungător de somn. Aceasta este frumoasă legendă niponă despre originea arborelui de ceai.

Citiți

„Medicul Nostru”

Cea mai bună și mai frumoasă ilustrată revistă de specialitate.

Citiți revista

CINEMA

Singura revistă cinematografică din țară

Thiodiphenylamina, o substanță de bază a mai multor coloranți, care se înrudește cu Sulfanilamidele atât de des pomenite în ultima vreme, s'a dovedit un excelent insecticid.

În ultima vreme experimentată de prof. dr. L. E. Smith dela Departamentul Agriculturii al Statelor Unite, Thiodiphenylamina s'a dovedit și un excelent remediu contra verminelor intestinale la porci, oi și cai, precum și contra larvelor de tăn-

Crește numărul indienilor în America

La Institutul „Viitorul indienilor americani” din New York, doctorul Frank Lorimer, directorul pentru studiul colonizării la American University, a arătat că numărul indienilor în ultimii ani a luat o creștere atât de mare, încât în anul 1980 — dacă creșterea va continua în aceeași măsură — Statele Unite vor avea 700—750.000 indieni în loc de 360.000, câți sunt în momentul de față.

Conferențiarul a terminat, cerând colonizarea lor într-o regiune, introducerea unor noi metode economice și „restrângerea nașterilor indienilor” (prin interzicerea căsătoriilor)!

Medicii prizonieri se întorc în Franța

Spre a se remedia criza de medici care domnește în Nordul Franței și a ridica starea sanitară a acestei regiuni, au fost eliberați și readuși în această regiune 540 de medici, și farmaciști, care au fost internați ca prizonieri în Germania. Prin această măsură se asigură starea sanitară și medicală a Franței de Nord în întregime.

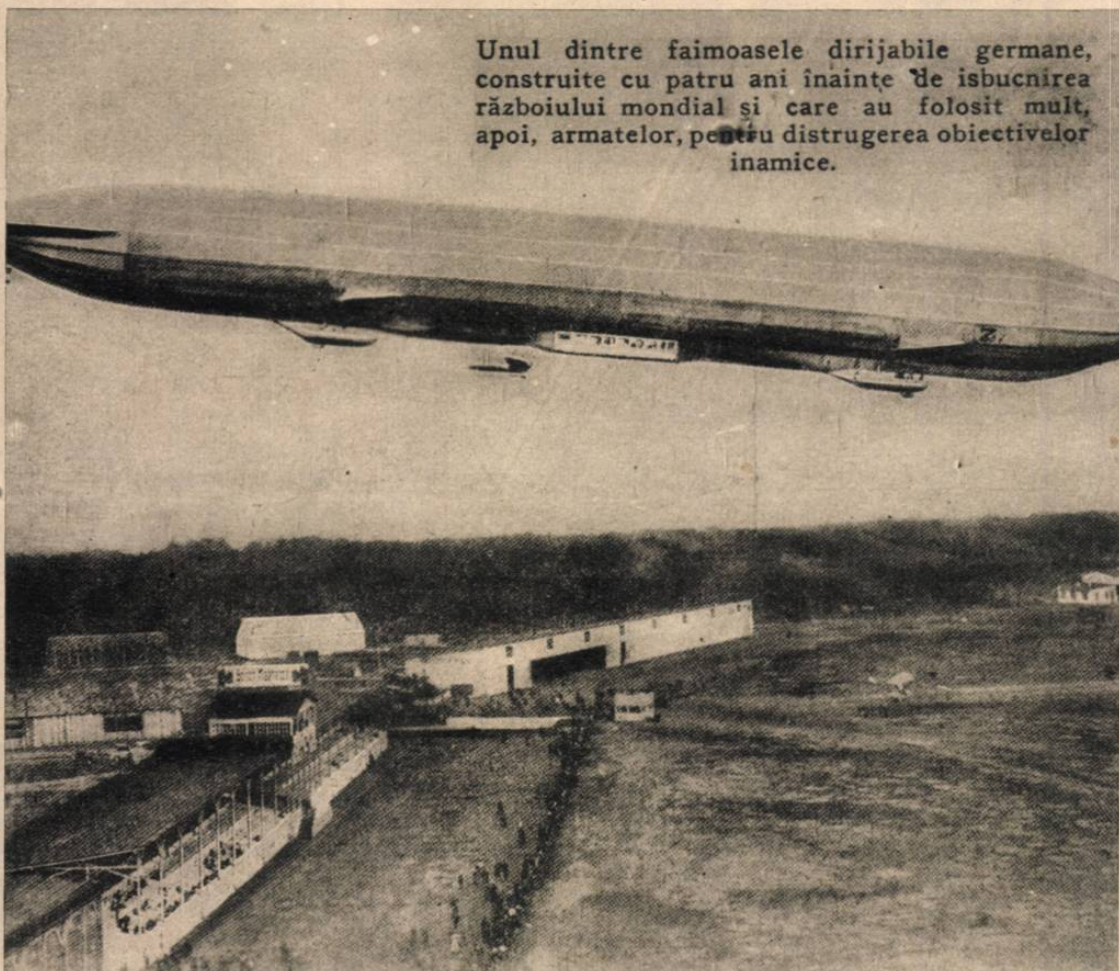
Zăcămintă de aur în Mexico

În Mexico au fost descoperite, la Ixtalino, în Nordul orașului Mazatlan (Sinaloa), bogate zăcămintă de aur.

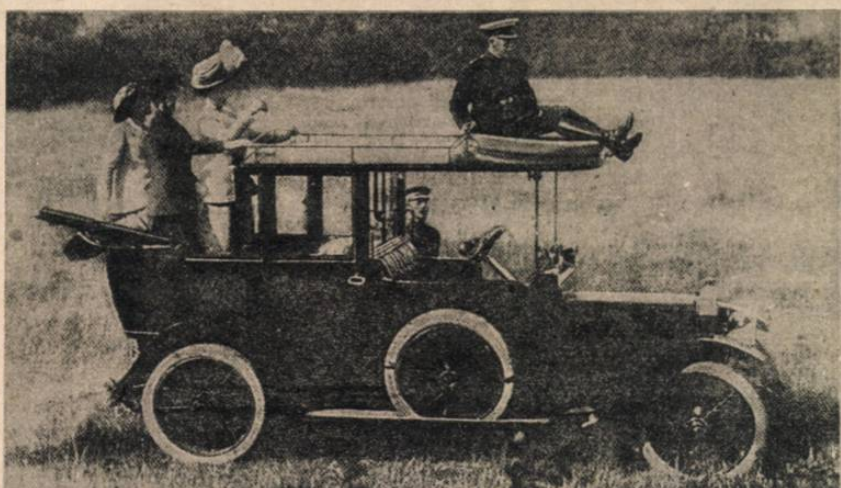
Zilnic se exploatează din aceste mine 800 grame aur.

Aşa era lumea acum 30 ani!

Unul dintre faimoasele dirijabile germane, construite cu patru ani înainte de izbucnirea războiului mondial şi care au folosit mult, apoi, armatelor, pentru distrugerea obiectivelor inamice.

Aşa se căsătorea un aviator acum 30 de ani. „Poza” ni-l înfăţişează pe faimosul Graham White, care a zburat apoi cu mireasa — ce senzaţie ! — dela Londra la Wilford.

Omul în uniforma de pe platforma automobilului nu este altul decât regele George V, care urmărea astfel manevrele armatei engleze. După cum vedeţi, se interesau de aproape şi cucoanele de asemenea „spectacole”.

„Regina Trandafirilor” se numea „frumoasa şi eleganta” din mijlocul acestui grup, care fusese aleasă în urma unui mare concurs parizian organizat în luna Mai a anului 1912.

Iată cum arăta flota aeriană engleză în anul 1911. Şi-atunci, caşi astăzi, englezii nu puteau ţine ritmul progresului aviatic din Germania.

Acest instantaneu luat în oraşul Zürich, ne înfăţişează primul automobil care a pornit dela Paris în cursă spre Viena. Nu era vorba de record de viteză, ci, pur şi simplu, de străbateră distanţei cu automobilul.

Ultima invenţie a anului 1912 în materie fotografică. Numai cu acest aparat puteau fi fotografiate avioanele în zbor, cu toate că ele nu depăseau mult viteza de 100 km. pe oră.

FOTOGRAFII DE PE FRONTUL DE EST

Iată primele fotografii so-
site în Capitală, asupra
operațiunilor de pe
frontul germano-sovietic:

*

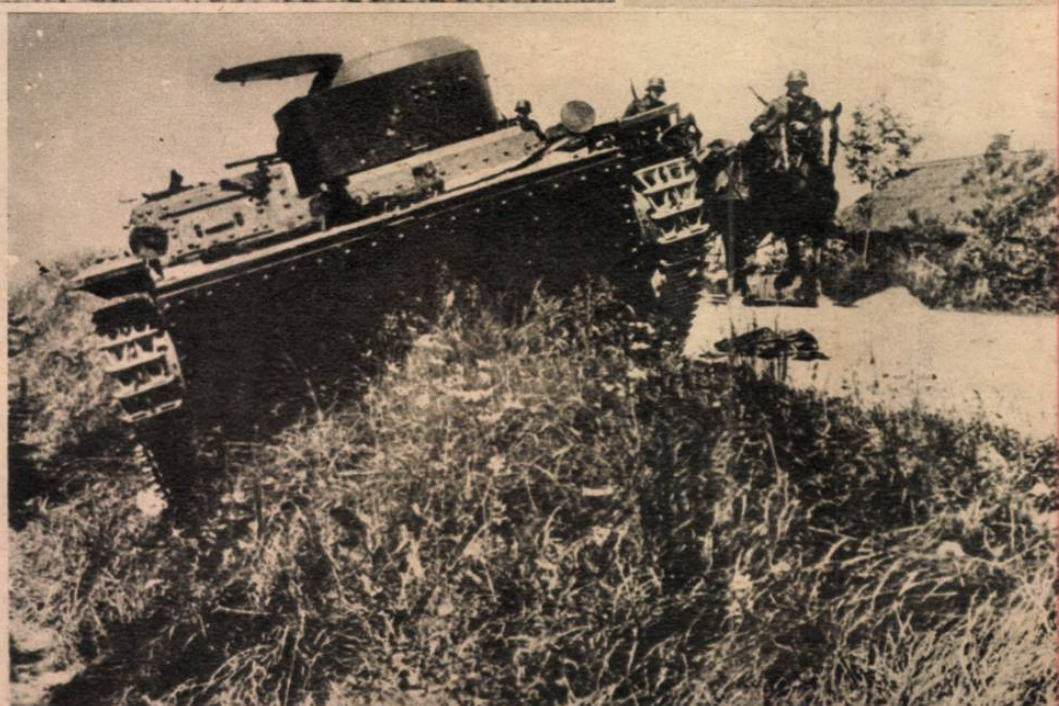
Stânga: Oriunde sunt
întâlniți, soldații bolșevici
sunt nimiciți sau siliți
să se predea, de către
forțele germane, superi-
oare ca tehnică și tactică
de luptă.

*

Stânga (jos): Dezarmați,
soldații ruși iau apoi dru-
mul către lagărele spe-
ciale de prizonieri, unde
sunt tratați cât se poate
de omenește.

*

Dreapta (jos): Tanc so-
vietic părăsit de ocupanți
în retragere din fața
atacului nimicitor german.

↑ Primul tanc sovietic scos din luptă de o patrulă
germană.

*

→ În timp ce coloanele germane înaintază, prizonierii
ruși, cu mâinile încrucișate deasupra capului, sunt
aduși spre spatele frontului.

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

ANUL XV No. 754

9 IULIE 1941

32 PAGINI 15 LEI

COLECTIA

*Ultimulele fotografii
de pe front*

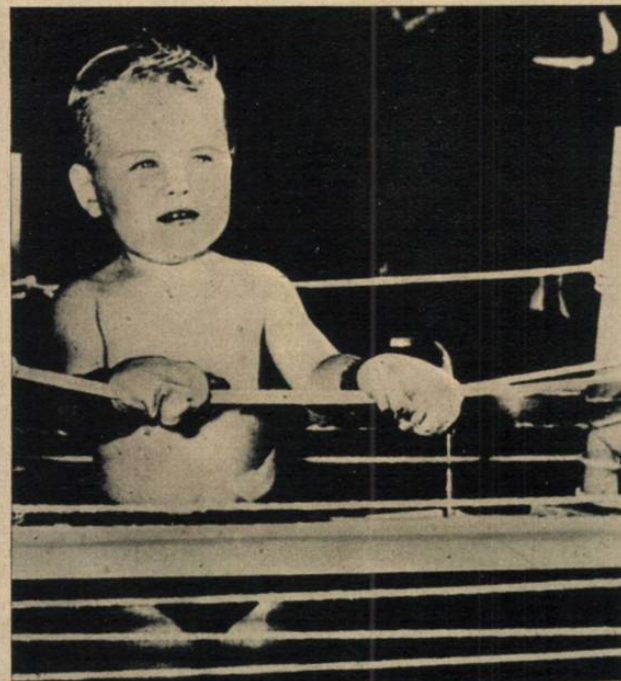
D. GENERAL ANTONESCU
PE FRONT

**NU
sunteti
curiosi**

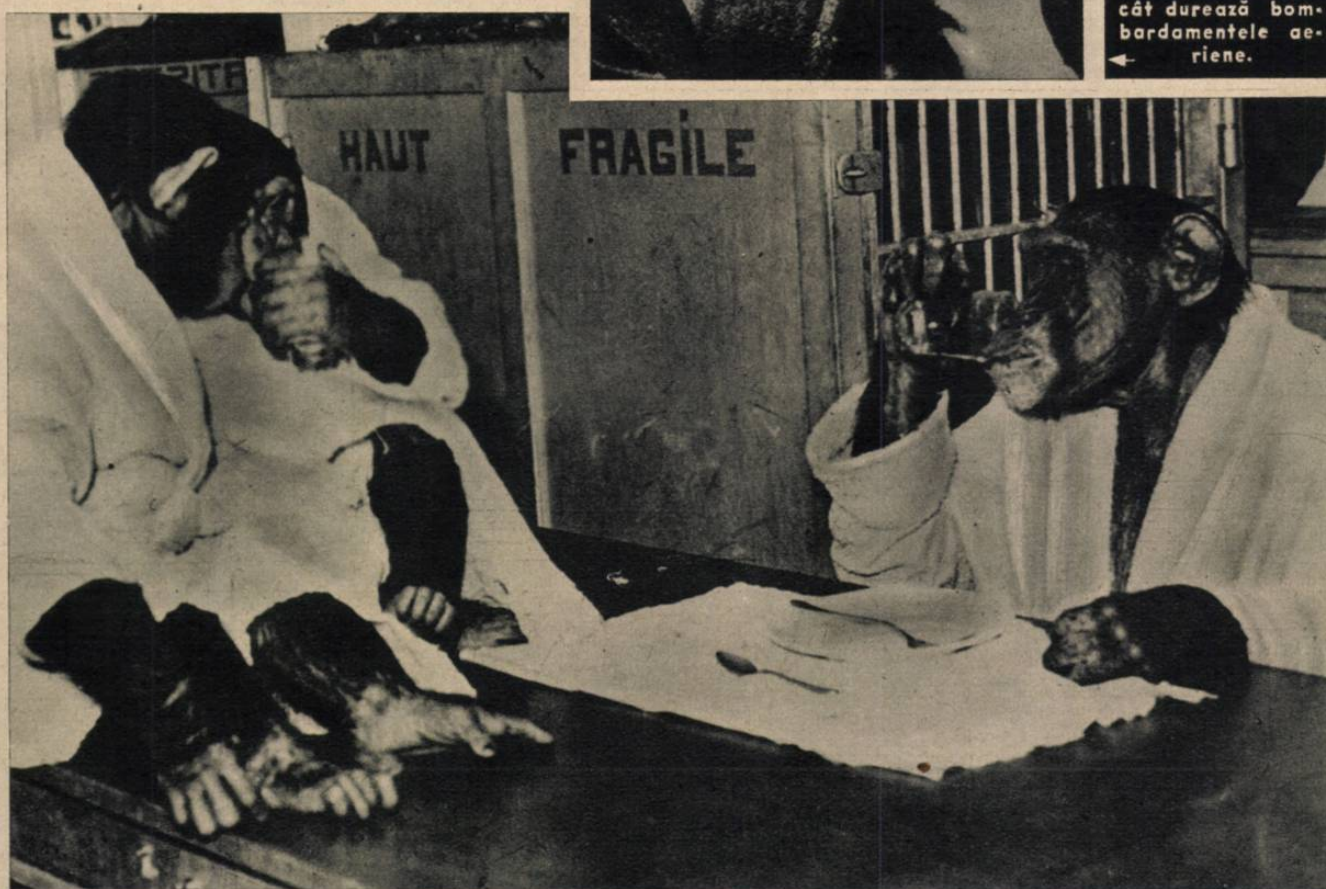

Micul boxer pe care-l vedeți în acest clișeu este una din „speranțele” de viitor ale ringului american. Părinții lui și-au propus să-l antreneze din vreme și au și încheiat—afirmă ei—un contract pentru un match care se va disputa în anul... 1960.

Pentru „războiul nervilor” conducătorii britanici recomandă populației orașelor mari să-și astupe urechile cu niște cornete speciale de ceară, în timpul cât durează bombardamentele aeriene.

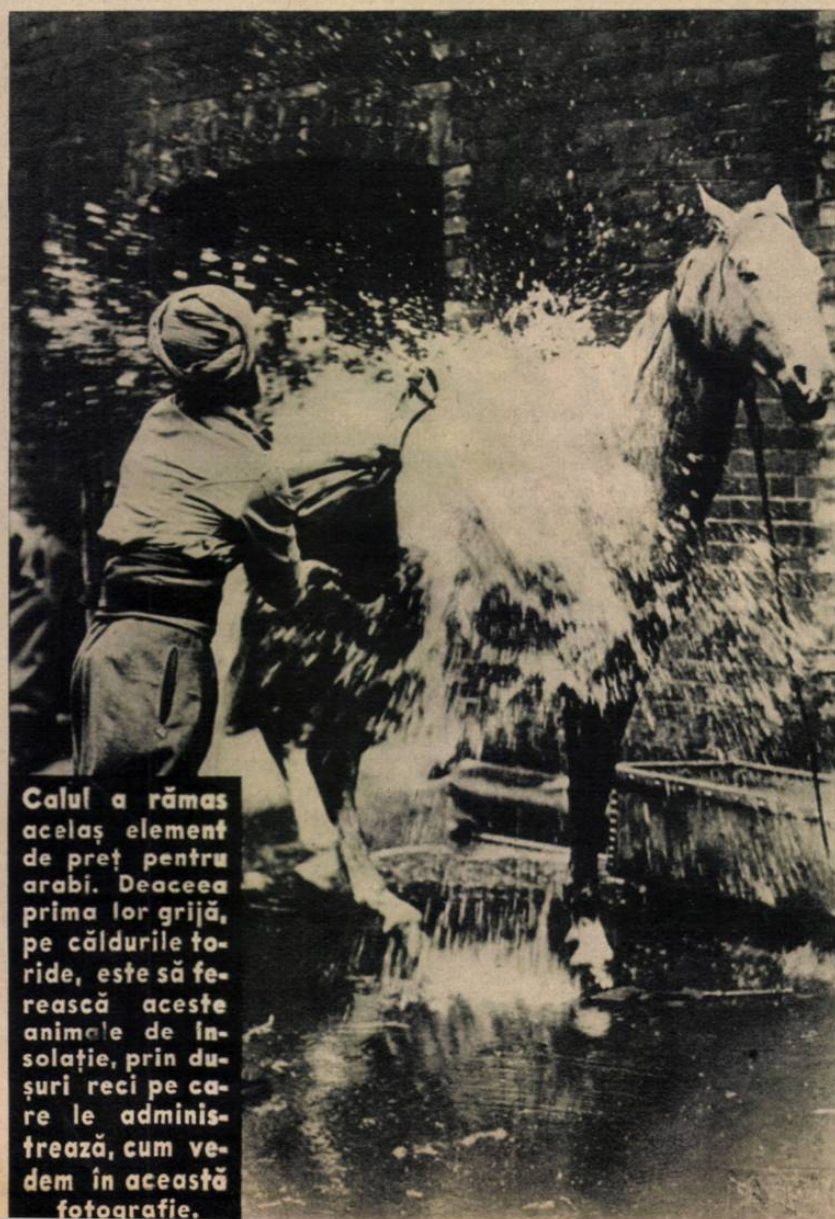
BATTLING JACK
WHITE HOPE

Aceste trei maimuțe, pensionare ale unei grădini zoologice din Elveția, își iau dejunul și cina întocmai cași oamenii, adică utilizând furculiță, lingură, cuțit, farfurii, etc.

Cu fețe evenimentale care se desfășoară în apropierea țării sale, regele Gustav al Suediei își vede liniștit de vânătoare—marea lui pasiune.

Calul a rămas același element de preț pentru arabi. De aceea prima lor grijă, pe căldurile toride, este să ferească aceste animale de insolație, prin dușuri reci pe care le administrează, cum vedem în această fotografie.

Deși nu e pe aceeași linie cu d. Roosevelt, poporul american are multă stimă și dragoste pentru conducătorii Axei. Vedem în acest clișeu o americană pregătind o serie de busturi în miniatură ale Ducei pentru difuzarea lor în public.

Din cauza permanentelor evenimente, harta Europei trebuie modificată în fiecare săptămână. Iată specialistă unei fabrici de mapamonduri făcând pe glob modificările cerute de noile situații.

Suprema INFRĂȚIRE

I-A fost dat eroicului popor român să lupte alături de cei mai viteji soldați ai lumii, pentru cauza sfântă a creștinătății, pentru repararea nedreptăților istorice și pentru înlăturarea pentru totdeauna a marelui pericol din Răsărit, care amenința nu numai ogoarele românești dar și întreaga lume civilizată a Europei.

Alături de superioara rasă germanică s'a așezat, dela început, în lupta pentru o nouă și dreaptă așezare europeană, rasa latină reprezentată prin poporul italian. Și această contribuție a latinității la un război menit să schimbe fața continentului, a fost completată prin adeziunea totală și activă a poporului român.

Dumnezeu ne-a dăruit la timp un om superior și un militar de geniu ca Generalul Antonescu, care să ia frânele destinului românesc, să salveze, în ultimul moment, Neamul de pe făgașul nenorocirii pe care-l îndrumaseră vechii lui conducători și să-l așeze în lumină de dreaptă existență istorică, alături de popoarele care luptă pentru dreptate și pentru civilizație.

Acest destin salvator ne-a înfrățit cu poporul german. Ceeace au propovăduit de decenii și chiar de secole oamenii luminați ai Țării Românești, a înfăptuit, hotărât și fără reticente, Generalul Antonescu.

Luptăm pentru un ideal comun: idealul libertății, al dezrobirii și al dreptății; idealul Europei de mâine.

Acolo, pe plaiurile scumpe ale Basarabiei și Bucovinei, eroii neamului românesc au căzut alături de vitejii soldați germani, într-o supremă înfrățire a sângelui și a idealurilor.

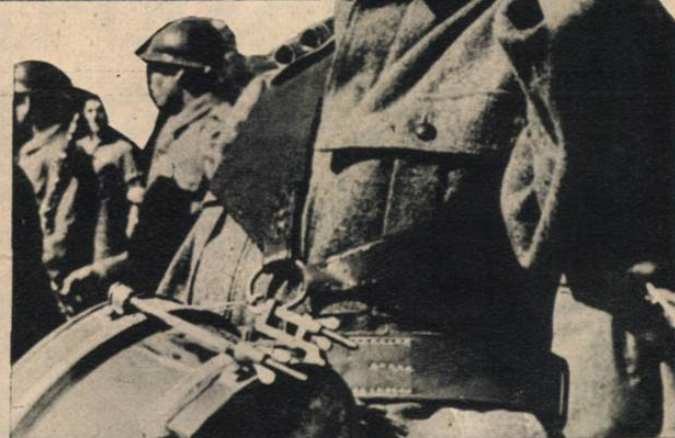
Un camarad german ajută unui pilot român să-și pună parașuta, înainte de decolare.

A murit, luptând eroic, alături de camaradul lui român, un soldat german.

Comandori german și român înfrățiți în războiul sfânt al Dreptății și al civilizației.

Cu ochii înlăcrămați micul toboșar român dă onorurile la înmormântarea camaradului german. Tot astfel (jos) întreaga muzică militară a unității românești.

PE femeia japoneză o cunoaștem în mod superficial și anacronic din cărțile de călătorii ale îndrăgostiților de zări îndepărtate.

Poeții și călătorii atrași de farmecul exotic al Extremului Orient, au descris în pagini patetice delicatețea sufletească și fizică a femeii japoneze.

Compozitorul italian, Puccini, a trasat în opera sa nemuritoare „Ma-

← În ziua nunții, îmbrăcată elegant, mica japoneză — care și-a văzut soțul numai câteva minute înaltea căsătoriei — se urcă într'un elegant automobil care o va duce la casa socrilor ei, unde va locui până când tânăra pereche își va instala singură gospodăria

— Timpul plictisitor pe care femeia modernă a Japoniei îl trece sub casca electrică pentru uscatul ondulației permanente, este înveselit și scurtat de magazinele care apar cu duimul în țara Soarelui-Răsare ↓

Moda japoneză. Pe „Ginza”, strada principală a capitalei Tokio, se văd kimono-uri multicolore alături de tailleur-uri clasice, purtate cu predilecție de „moga”, fata modernă japoneză

↓ În fabrici, fetele tinere ale Japoniei își îndeplinesc cu conștiinciozitate îndatoririle. După mai mulți ani de lucru, secția socială a întreprinderii le înlesnește sau le mijloace chiar o căsătorie onorabilă ↓

dame Butterfly” portretul său al „gheigei”, al femeii, care este destinată, din clipa când vede lumina zilei, să aducă fericirea unui bărbat, pe care-l servește ca pe un stăpân și-l adoră ca pe un zeu.

Dar paginile de călătorii nu mai conțin portretul actual al femeii japoneze. Ele sunt departe de realitatea și actualitatea istorică.

Poporul japonez este un popor activ care are misiunea de a stabili o ordine nouă în Extremul Orient.

De câțiva ani, de când națiunea japoneză se află în războiul care trebuie să-i asigure spațiul vital, stilul de viață al femeii japoneze s'a schimbat cu totul. Femeia japoneză nu mai este o ființă de interior, un element pasiv al vieții sociale. Nu! Ea a intrat adânc în toate sectoarele de activitate ale vieții colective, activând pe șantierele muncii manuale și intelectuale. Ea a pătruns în universitate, în înaltele academii și fără discursuri, fără ostentație, fără poză mai ales, s'a emancipat de sub tutela unei tradiții care-i creia un complex de inferioritate față de bărbat. Ea este astăzi camarada bărbatului japonez care luptă vitejește pentru Mikadou și pentru mărirea fruntariilor.

În timp ce toate sectoarele muncii colective s'au resimțit de plecarea bărbaților pe front, femeia japoneză a intrat în arena muncii și a înlocuit cu vrednicia ei proverbială energia dirijată în altă parte. Așa dar, încă una din icoanele care populează viziunile poezilor îndrăgostiți de pitoresc, „femeia japoneză”, s'a schimbat la față.

În ilustrațiile noastre vedeți pe suava femeie niponă îndeplinind diferite munci în uzine și în ateliere.

Un lucru rămâne însă permanent în ceeace privește caracterul acestei femei minuscule: ea se simte atrasă spre viața conjugală în care intră cu un sentiment de sfîntenie și de extaz, jurând să fie de folos soțului și copiilor pe care-i va crește spre gloria și țări patriei. Orice tânără japoneză care se căsătorește, consideră că este datoria ei să aibă câți mai mulți copii, care într'o zi să poată deveni soldați ai Mikadoului.

Așa dar femeia japoneză trebuie cunoscută și admirată sub această dublă postură de mamă și de muncitoare, trăind și lucrând pentru binele patriei.

— Cu multă îndemânare lucrează, în Japonia, femeia frizer. După cum se știe, japonezii nu se prea bărbieresc singuri, astfel că există foarte multe frizerii în care servesc mai ales fete

— Profesoară într'o școală de fete este profesoara pe care și-o aleg mai toate studentele. Legătura care există între eleve și profesoară se poate vedea abia în orele libere, în excursii sau la serbări sportive

CU CE SE POATE OCUPA O JAPONEZĂ MODERNĂ

CÂND un avion pornește la ATAC

PE un aerodrom se dă alarma. Totul se petrece fără agitație, poate chiar fără emoții. Oamenii sunt gata să-și facă datoria.

Din turnul care domină aerodromul, subofiterul de serviciu, care a primit telefonic știrea apariției avioanelor dușmane, a tras un foc cu o rachetă luminoasă, iar aparatele care până mai adineaori păreau părăsite, au prins viață. De pretutindeni apar soldați, cari fac în cea mai mare grabă ultimele preparative de sbor.

Un avion se află de o parte. Este aparatul șefului de flotilă, al colonelului Galland.

Colonelul Galland este omul care a înregistrat cele mai numeroase succese în luptele aeriene dintre forțele Reichului și cele adverse. În vremuri normale, ofițerul acesta ar fi fost socotit un simplu as al manșei. În zilele noastre a dovedit însă că acela care altădată părea un simplu sportiv, în vremuri grele știe să-și utilizeze talentele în slujba patriei.

Un reporter fotograf, imbarcat la bordul unui avion de luptă, l-a însoțit pe colonelul Galland cu aparatul special de cinematografiat, înregistrând astfel cea mai senzațională peliculă a acestui război.

Avionul decolează în plină viteză, căci fiecare clipă poate fi de cea mai mare însemnătate. Fiecare sută de metri câștigată în înălțime este o garanție în plus a victoriei. La bordul aparatului său „Messerschmidt” pilotul se simte sigur. E doar aparatul la care a înregistrat până în clipa de față 56 de victorii.

O împușcătură cu revolverul-rachetă, acesta e semnalul de alarmă pe aerodrom.

Raidul acesta urmează să înregistreze a 57-a victorie, care va fi filmată. Colonelul nu ține socoteală de acest lucru; lui i se pare natural, ca un avion de luptă amic să se afle în apropierea sa.

Adversarul este, de data aceasta, un englez pe un „Hurricane”.

Inamicii își dau târcoale, rotesc ca niște ulii, fiecare ferindu-se să nu intre în linia de bătaie a mitralierei celuilalt.

Se utilizează toată gama acrobațiilor aeriene. Lupta este grea, deși până în acest moment nu s'a tras încă nici un foc.

Englezul reușește printr-o îndrăzneală acrobație să se plaseze în poziție favorabilă de tir. Prima salvă a mitralierei pornește ciuruind una din aripi. Galland virează brusc, pichează, redresează aparatul și vine în coasta adversarului. O grindină de foc se abate asupra acestuia. Soarta îi este pecetluită, deoarece nimic nu-l mai poate scoate din jerba ucigătoare a mitralierei ofițerului german.

Intocmai unui vultur, acesta își ține prada în ghiare. Mitralierele Messerschmidt-ului trag neîncetat. Englezul caută să riposteze, dar nu poate veni în poziție favorabilă.

Un fum subțire, care se îngroașă apoi treptat, iese din carlingă.

Mitraliera germană și-a încetat focul. Lupta este câștigată, iar adversarul nu mai poate riposta. O flăcără galbenă țâșnește din aparatul care se prăbușește cu șuer sinistru la pământ.

A 57-a luptă aeriană a locotenent-colonelului Galland s'a terminat.

La auzul alarmei echipajele se îndreaptă în goană spre aparatele lor.

Colonelul Galland e gata și-și ia zborul pentru a 57-a victorie a lui.

Messerschmidt-ul colonelului Galland decolează. Câteva minute și lupta va începe...

Inamicii își dau târcoale ca niște ulii, fiecare căutând unghiul favorabil de atac.

Lupta se petrece deasupra norilor și din ea va ieși învingător cel mai abil în acrobație.

„Hurricane”-ul a fost atins în plin. Iată-l prăbușindu-se în flăcări.

EN SPECIALIST IN.... MORTI MISTERIOASE

Din tainele „războiului secret” pe care-l duce faimoasa organizație de spionaj „Intelligence Service”

Profesorul Alexandru Koryzis, primul ministru al Greciei, a fost găsit mort la 18 Aprilie 1941, după ce primise vizita unui înalt ofițer britanic. Koryzis se opunea la plecarea Regelui și a guvernului din Atena

Mahomed Mahmud Pașa, fostul prim ministru al Egiptului, mare și înverșunat anglo-fob, a dispărut la 31 Ianuarie 1941, ieșind dela un club unde fusese la un banchet

Primul ministru al Egiptului, Hassan Sabry Pașa, a dispărut brusc la 14 Noembrie 1940 dela ședința de deschidere a parlamentului egiptean. El sprijinea politica de neutralitate a țării sale

Generalul irakian Bekir Sidky, a fost ucis cu trei gloanțe de revolver, la 11 August 1937. El era unul dintre militarii cei mai populari ai Irakului și conducea mișcarea naționalistă irakiană de eliberare de sub tutela politică și economică a Angliei

Regele Faisal I al Irakului, care a ajutat pe colonelul Lawrence în timpul războiului și care drept răsplată a fost ridicat de englezi pe tronul Irakului. Nevrând să fie unealta intereselor britanice, a murit la 8 Septembrie, la Berna, după ce a băut o ceașcă cu cafea otrăvită

Prințesa Ferial a Egiptului trebuia să dispară pentru a se face în acest fel presiuni asupra Regelui Egiptului, Faruk. S'au descoperit pregătiri de atentate împotriva Regelui și a Reginei Mame. În ilustrația noastră vedeți pe Regina de azi a Egiptului, Farida, împreună cu fetele ei Ferial și Fauzia.

Regele Gazi I al Irakului a dispărut în urma unui ciudat accident de automobil la 4 Aprilie 1932, după ce postul de radio al Irakului a emis o invitație adresată arabilor din Palestina, în care aceștia erau sfătuiți să continue lupta împotriva intereselor engleze. În spatele Suveranului, se află regentul lui Faisal II, fiul minor al lui Faisal I. Regentul, Emirul Abdulah, este un mare prieten al englezilor.

REVISTA berlineză „Neue Illustrierte Zeitung” prezintă în ultimul ei număr un portret al uneia din figurile cele mai de seamă ale diplomației britanice. Sunt evocate odată cu aceasta ciudatele dispariții de personalități politice care s'au opus politicii și jocului intereselor britanice.

Este vorba în fond de „Intelligence Service” despre care cetitorii noștri au aflat din romane și din ziare și despre unul dintre conducătorii acestei organizații de poliție și spionaj internațional, al cărei scop este de a îndepărta piedicile opuse politicii imperiale a Marii Britanii. Omul despre care este vorba în cele ce urmează este Sir Robert Vansittart, care din anul 1929 este subsecretar de stat în ministerul de externe al Angliei. În același timp el ocupă din anul 1939 postul de conducător al Oficiului de propagandă britanică în străinătate.

Vansittart este de fapt o Eminentă cenușie a politicii Angliei, și în această calitate el este dacă nu conducătorul, în orice caz unul dintre cei mai puțin cunoscuți diriguitori ai Organizației secrete care lucrează ca o anexă a ministerului de externe britanic.

Serviciul secret al Marii Britanii, care a avut pentru anul 1940 o subvenție de o jumătate de milion de lire sterline, are misiunea de a participa la conducerea războiului și la întreținerea politicii tradiționale engleze, al cărei scop este organizarea de atentate, sabotaje și crime politice. Firește că această rețea de intrigi și de crime pe care o dirijează în lume Intelligence-Service-ul, se servește de un mare număr de indivizi recrutați din toate regiunile imperiului și plătiți din caseta abundentă a Ministerului de Externe al Angliei. Din toate afacerile necurate puse la cale de poliția această secretă, Anglia trebuie să iese curată.

Nici o acuzație nu trebuie să amenințe prestigiul „moral” al Angliei.

Numeroase dispariții și morți misterioase de politicieni și de conducători de popoare, constituie capitolele de istorie ale faimoasei poliții secrete a Marii Britanii. Oamenii care s'au pus în calea planurilor și politicii engleze, au căzut victime pe frontul războiului secret, pe care Albionul îl duce împotriva tuturor acelor care se opun imperialismului anglo-saxon.

Inaltul Comisar Francez în Siria, Chiappe, a fost ucis de aviatorii englezi, în timp ce se îndrepta cu avionul, la 27 Noembrie 1940, spre Siria, unde trebuia să-și ia în primire postul

Sir Robert Vansittart

FEMEI CARE ȘI-AU PIERDUT

Sensul existenței.

ROLUL NEFAST PE CARE L-AU JUCAT FEMEILE IN REVOLUȚIILE DIN RUSIA

IN vâltoarea revoluției comuniste pe care au provocat-o în Rusia capetele înfierbântate de mirajul paradisul fără Dumnezeu, au intrat din primele clipe femeile.

Femeia rusă, această enigmă din inima misterului slav, a răspuns la apelul lansat de propagatorii ideii comuniste, intrând în arena politică a ultimelor decenii de istorie rusească, cu tot bagajul ei de pasiune, de instinctualitate și de misticism sângeros.

Este adevărat că în toate revoluțiile sociale, femeile au fost fermenți activi în procesul de generalizare a unei noi stări obștești. Dar nicăiri ca în revoluția comunistă rolul femeilor n'a fost mai determinat, mai activ, mai dinamitar.

Încă de pe vremea țarismului, nucleele revoluționare care lucrau pentru un scop haotic și anume distrugerea ordinii guvernamentale, numărau în sânul lor numeroase femei.

Iată de pildă pe Sofia Perovskaia, fiica guvernatorului din Petersburg, care intră tânără în Comitetul executiv revoluționar, face propagandă teroristă și organizează asasinarea țarului Alexandru al II-lea.

Acuzată de complicitate cu Jeliabov, principalul vinovat, ea a fost condamnată la moarte și a fost spânzурată împreună cu sinistrul ei complice.

Bătrâna Brechko, Brechkovskaia, cu tot aspectul ei de bunică burgheză, a organizat în casa ei un cerc de teroriști și de nihilști care erau oricând dispuși să ucidă și să dinamiteze orice reprezenta ideea de ordine statală.

Zelul demonic al revoluționarilor ruși a reușit să atragă în mrejele curentului nihilist numeroase femei aparținând clasei nobile și burgheziei înzestrate. Astfel, să luăm cazul Verei Vigner, originară dintr-o familie de nobili avuți, care s'a decis să studieze medicina în Elveția. Ea s'a dus în această țară, care printr'un destin ciudat a trebuit să fie viesparul în care s'a dospelit revoluția comunistă, și acolo a cunoscut pe revoluționara Bardina care a atras în mișcarea revoluționară.

Revenind în patrie, Vera a luat parte la asasinarea lui Alexandru al II-lea, dar poliția țaristă n'a reușit s'o aresteze. Ea a depus numeroase eforturi pentru a reconstitui Comitetul Executiv revoluționar, ai cărui membri au fost pedepsiți de

Vera Vigner, care a lucrat încă de pe când era studentă pentru Comitetul Executiv Revoluționar.

Vera Zasulich, prima femeie teroristă pe care a cunoscut-o lumea.

Un grup de revoluționare și teroriste disperate, arestate la timp și deportate în Siberia.

Sofia Perovskaya, una dintre cele mai tinere agente ale propagandei teroriste.

Dreapta: O revoluționară rusă rănită, într'un spital din Sebastopol.

Jos: Breko-Brechkovskaya supranumită „bunica revoluției bolșevice”.

justiția represivă. În anul 1883 a fost arestată și condamnată la moarte. Pedepsa capitală i-a fost însă comutată în muncă silnică pe viață. După douăzeci de ani de detențiune a fost eliberată, în anul 1904. A trăit până în zilele noastre.

O altă revoluționară îndârjită a fost Vera Zasulich, care este de fapt prima teroristă-femeie. A fost arestată în 1869 după ce a făcut cunoștința-revoluționarului Netchaw și a executat o detențiune de doi ani în închisoarea Petru și Pavel. Ea a devenit membră a comitetelor revoluționare din Kiev și Petersburg, unde a atentat la viața generalului Trepov, pe atunci guvernator al acestui oraș.

Motivul acestei crime politice a fost constituit de faptul că generalul a ordonat biciuirea unui deținut politic.

Dacă ar fi să cităm numele femeilor ruse care au activat pentru triumful așa-zisului ideal comunist, lista ar fi prea lungă. Datorită propagandei diabolice a revoluționarilor, femeia rusă a fost îndepărtată de la misiunea sacră a fiecărei femei, care este de a întemeia familiei și de a crește copiii.

Ea a fost, împreună cu tineretul entuziast, prima victimă a spiritului demoniac al revoltei care nu s'a mulțumit să

triumfe pe întinderea împărăției pravoslavnice, și care visa să învingă în lumea întreagă.

În Spania, unde războiul civil a fost provocat de încercarea elementelor comuniste de a confisca puterea statală, în primele rânduri ale armatei roșii, lupta femeia de tristă memorie, pe jumătate soldat, pe jumătate femeie de moravuri ușoare, cunoscută sub porecla de „Passionaria”. Pretutindeni unde Kominternul a fermentat mișcări revoluționare, fie în China,

fie în Mexic, femeile erau atrase în câmpul nefast al luptei distrugătoare, care se ducea cu lozinci îmbătătoare dar cu rezultate criminale și inumane.

Pietatea femeii ruse și a femeii spaniole ne sunt cunoscute dintr'o întreagă literatură și totuși revoluționarii au reușit să înstrăineze aceste femei de orice legături cu credința și cu Crucea Mântuitoare.

Când ideea comunistă a triumfat în Rusia, când această vastă țară a încăput pe mâinile lui Lenin

și Stalin, atunci s'au deschis femeilor porțile tuturor activităților publice. Lucrul acesta era ușor de realizat, căci familia fusese distrusă și instinctul dragostei se manifesta în toată libertatea. În timp ce țara se popula cu bastarzi, femeia comunistă era admisă până și în armată, unde trăia în promiscuitate alături de bărbați. Uzina, arena politică, armata, diplomația chiar, au fost deschise
(Continuare în pag. 14-a)

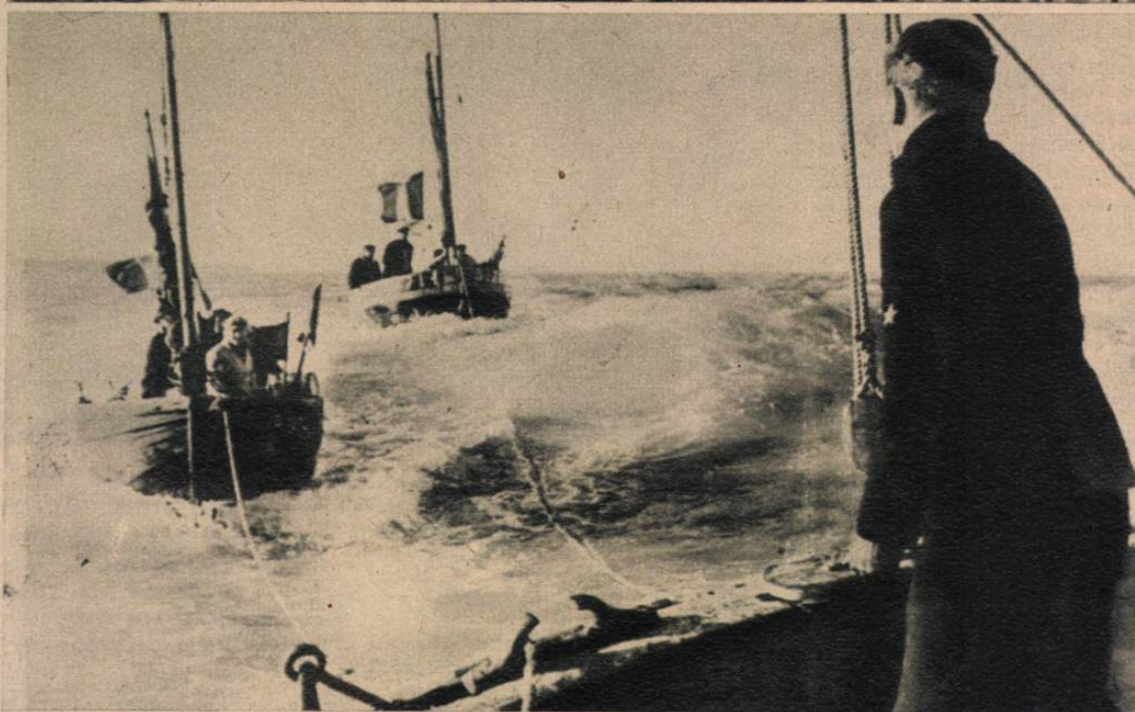

Trupele sovietice distrugând șoselele în retragerea lor — cele care s'au mai puțin re-trage — aceasta n'a constituit un obstacol prea mare pentru înaintarea blindată germană, deoarece pionierii Reich-ului știu să repare cu repeziune pavajul stricat al drumurilor, așa cum îi vedem în această recentă fotografie sosită de pe frontul din Est.

Cine poate rezista înaintării acestui uriaș de oțel? Aceasta a fost întrebarea uluitoare pe care și-au pus-o și bolșevicii văzând carele grele blindate ale forțelor germane înaintând spre ascunzișurile lor. Așa ceva n'au conceput ei că se poate întâlni în război; ei care trăiau în credința falsă că numai bolșevismul știe să pregătească un război modern.

Germania nu neglijează nimic, pe nici un front și în nici un domeniu. În timp ce pe frontul din Răsărit se dau lupte aprige, în timp ce la Tobruk și Sollum forțele britanice sunt din ce în ce mai strangulate și în timp ce vasele engleze sunt scufundate în serie, marinarii Reichului au grijă până și de pescarii francezi pe care îi escortează și-i păzesc de atacurile engleze, — cum vedem în acest sezișant instantaneu fotografic.

Cea mai curioasă deraiere de tren a fost înregistrată, de curând, în Statele Unite: Un tren de persoane a sărit după linie, locomotiva și trei vagoane s'au răsturnat, totuși nici un pasager n'a fost omorât. Mecanicul locomotivei s'a salvat, sărind, în ultimul moment, de pe mașină.

După o înaintare vertiginoasă în Ucraina, o liniștită și gustă câteva clipe

Așa arată copiii din „paradisul sovietic”. Așa i-au găsit soldații germani, cari s'au grăbit să se ocupe de soarta lor, dându-le vestimente și hrană.

În apele Mediteranei activitatea marinei germane continuă intens. În fotografia noastră vedem un submarin căpătând noi torpile de la un vas de alimentare german.

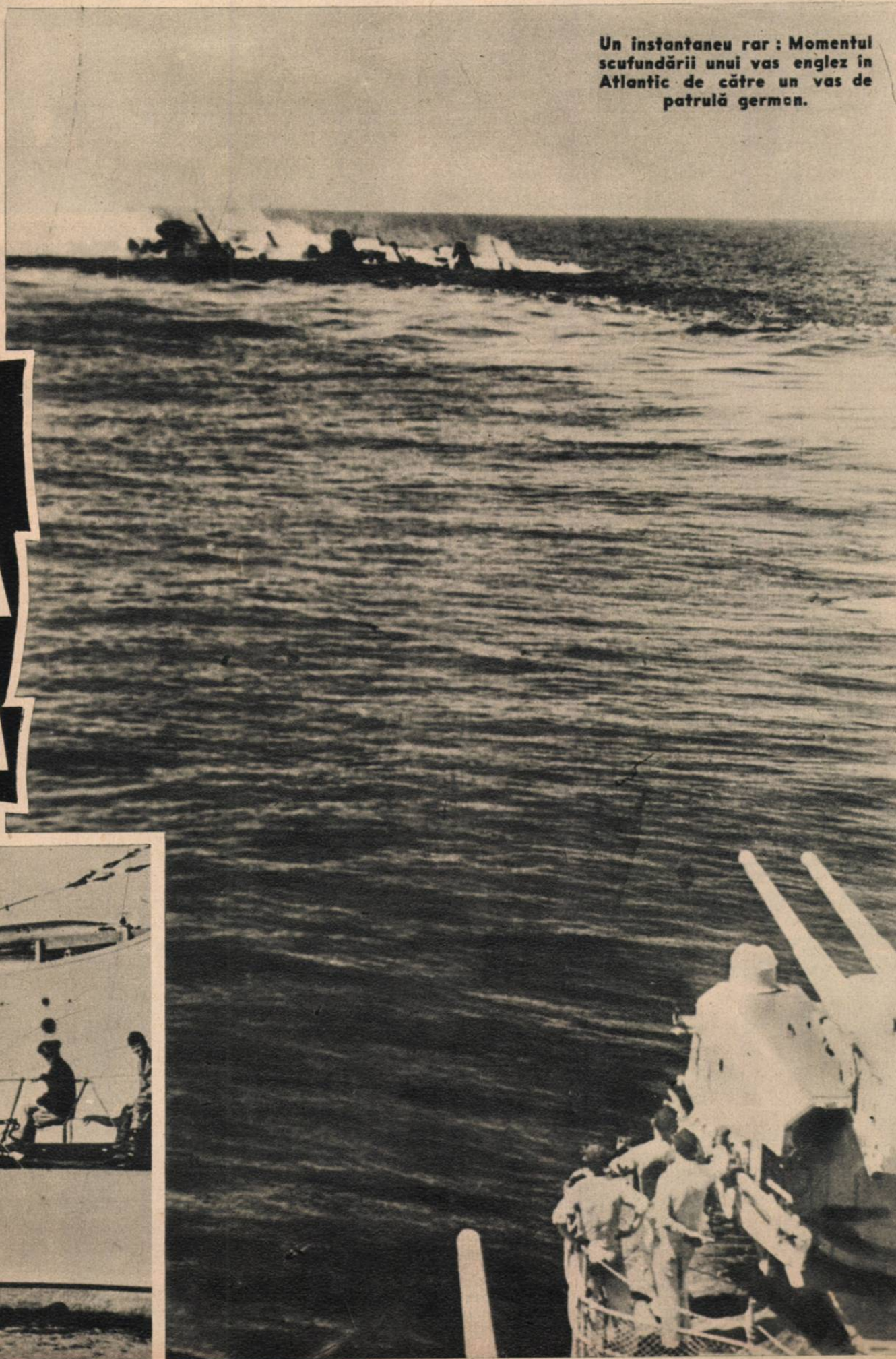

Formațiune de infanterie germană profită de atmosfera de repaos la adăpostul unei pădurici.

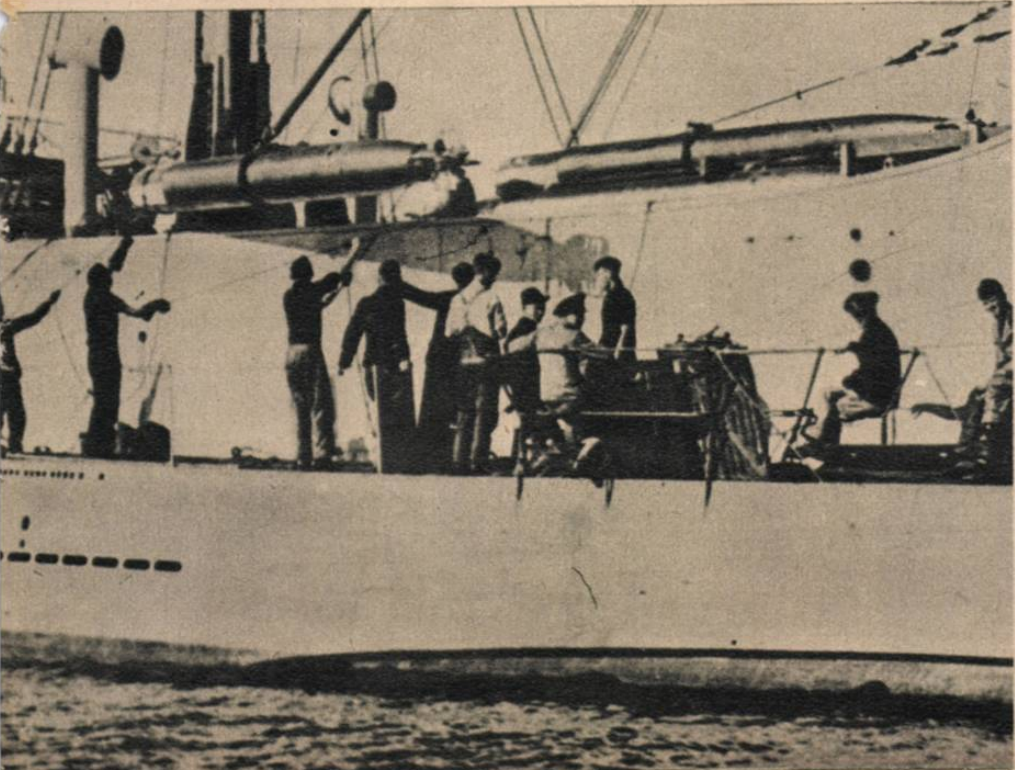

Mehariștii deșertului libian luptă cu toată ardoarea alături de italieni, contra inamicului comun: Anglia.

Un instantaneu rar: Momentul scufundării unui vas englez în Atlantic de către un vas de patrulă german.

din TOATA LUMEA

Algerul, cea mai frumoasă metropolă a lumii musulmane.

Sus: Soldat arab din armata de pază a conductei de petrol Mossul-Haiffa.

Dedesubt: Naționaliști arabi înțemnițați pentru că au sabotat interesele englezilor.

Jos: Un albanez de religie musulmană.

De se petrece în ISLAM

DACA aruncăm o privire asupra unei hărți, vom observa că aproape toate regiunile unde au avut sau mai au încă loc lupte, între englezi și germani, sunt populate de oameni aparținând religiei mahomedane.

Dar nu numai câmpurile de luptă ale războiului actual sunt populate cu musulmani, ci și punctele strategice cele mai importante, despre care se vorbește zilnic, sunt în stăpânirea închinătorilor lui Alah.

Vom da o listă a acestor puncte strategice stăpânite de popoare islamice: Dardanelele, Canalul de Suez, conducta din Mossul ca și acelea din Baku, Abidjan și Boruca, cele două puncte de sprijin ale Mării Britanii în Est: Adu și Singapore.

În actualul conflict, se vedește astfel importanța politică și forța Islamului.

Până în actualul stadiu al războiului, conducătorii statelor musulmane au fost foarte prevăzători.

Egiptul, a arătat în zilele în care trupele Axei au călcat pe teritoriul lui, o rezervă prevăzătoare. Regele Arabiei Saudite Ibu Saud și Reș Șah, conducătorul Iranului, ca și ceilalți prinți ai Islamului, nu și-au spus încă cuvântul.

Faptul acesta nu trebuie interpretat ca o indiferență sau ca o dovadă de neutralitate a lumii musulmane, față de conflictul actual.

Toate statele musulmane sunt conștiente de valoarea strategică pozitivă a teritoriilor lor.

Războiul din Irak dovedește că Islamul e conștient de rolul teritoriilor musulmane, ca baze strategice și de aprovizionare pentru Marea Britanie.

Islamul s'a trezit din aparența lui somnolentă. El așteaptă clipa când va fi silit să-și spună cuvântul. Și se pare că ne apropiem de această clipă.

Muezinul cheamă poporul la rugăciune.

CORPUL pompiierilor DE 7 ANI

ÎN Germania hitleristă, încă din anul 1933, s'au dat tineretului îndelungă pînă atunci n'au fost încredințate copiilor. Astfel, în cursul acestui războiu, tineretul german a ajutat pretutindeni unde a fost în stare să înlocuiască pe cei maturi. La începutul perioadei de camuflaj, s'au putut vedea copii din asociația tineretului hitlerist, vopsind bordurile trotuarului cu alb grupuri compacte de fete strângând hârtie și oase, ținând locul telefonistelor, al vânzătoarelor, etc. Băieți între 10 și 18 ani împlinind funcțiuni de ajutor pe lângă corpurile de pompieri ale apărării antiaeriene.

Nu se mai miră nimeni când vede copiii la lucru.

„Trei bărbăți volnici” la pompă. Desigur că această treabă îi amuză pe pompieri cel mai mult. →

Doi membri ai corpului de pompieri au întârziat la „serviciu” și dau raportul comandantului. ↓

Din cursurile pompierilor-copii din Weißenstephan face parte și punerea măștii de fum, fără de care nu s'ar putea pătrunde în imobilele incendiate.

Pompierii la lucru. Unul dintre ei s'a urcat pe scară, s'a prins cu cârligul de ea și începe să lucreze.

Totuș, ceva original constituie corpul pompierilor copii, care există de mult mai mult decât regimul hitlerist german. El se află în micul orășel din sudul Germaniei, anume Weißenstephan. Acest corp de pompieri a fost înființat încă din Evul Mediu, imediat după ce un incendiu uriaș a cuprins întreaga localitate, inclusiv biserica, și unde brațele locuitorilor ne mai fiind suficiente, s'a dat voie și copiilor să ajute la căratul apei și la stropitul cu furtunile. Desigur că acești copii sunt instruiți de pompieri maturi, cari îi învață totul, începând dela stingerea unui incendiu până la întrebuițarea celui mai neînsemnat instrument și a măștii contra fumului. Copii de șase și șapte ani poartă întotdeauna uniforma pompierilor și sunt capabili să ia și singuri măsuri eficace, în momentul unui incendiu.

„Șeful” pompierilor-copii își fluieră oamenii. Lucrul acestor copii nu este o jucărie — ei ajută în adevăr în cazuri de foc.

Emil Jannings

**ACTORUL CU CEA MAI LUNGĂ
ȘI MAI STRĂLUCITĂ
CARIERĂ CINEMATOGRAFICĂ**

DINTRE toți actorii de cinema, Emil Jannings se bucură de cea mai lungă și mai strălucită carieră.

A început să joace, odată cu primele filme de mare spectacol pe care le-au dăruit lumii studiourile cinematografice și a repurtat succese într'adevăr extraordinare, cu orice rol care i s'a încredințat.

Invidioși pe aceste succese ale studiourilor germane, americani au reușit, la un moment dat, să-l atragă pe Jannings peste Atlantic cu un angajament ispititor.

Dar marele

Emil Jannings cu soția și fiul lui, în fața vilei pe care o posedă într'una dintre cele mai pitorești localități germane →

O plimbare cu barca pe lac, — iată pasiunea lui Jannings, în puținele clipe de răgaz pe care i le acordă studioul

actor, deși excepțional de bine plătit și deși repurtând aceleași mari succese ca și în Europa, n'a reușit să se acomodeze cu viața studiourilor americane și s'a înapoiat în patria lui.

De când a început să filmeze și până acum, Jannings n'a avut decât foarte rare și foarte scurte clipe de răgaz, pe care și le-a petrecut în sânul familiei.

Acum el a terminat unul dintre cele mai monumentale filme ale lui, — poate filmul de culminație a acestei cariere strălucite — intitulat „Ohm Krüger”, sau, cum i se spune în românește, „Răscoala Burilor”.

Nu știu când vom avea ocazia să vedem și noi acest film, cert este însă că presa străină îl consideră ca cea mai mare producție cinematografică a ultimilor zece ani.

Tot Jannings a trebuit să bată și acest record.

Emil Jannings, așa cum va apărea în ultimul lui film „Ohm Krüger”

Când ochii nu mai sunt de folos urechile îi pot înlocui. Acest basorelief egiptean arată orbi muzicanți. Întâlnim mereu în istorie și în vechile cronică, mențiuni privitoare la această unică ocupație a orbilor în antichitate: muzica.

Reeducarea ORBILOR

naștere: căci orbi din naștere sau ceilalți copii născuți cu betșuguri erau suprimați metodic, pentru selecționarea rasei și pentru permanentizarea unui popor cu înalte virtuți fizice și războinice.

Creștinismul, acest mare pedagog al omenirii a universalizat nobilul sentiment al milei și a dat oamenilor conștiința unei împărtășiri obștești care face ca un om să profite materialmente de pe urma meritelor spirituale ale semenului său. Petru creștinul adevărat, ceea ce este important și trebuie sal-

vat în fiecare om este sufletul nemuritor, și pentru salvarea acestui suflet, haina lui trecătoare, trupul, trebuie ajutat să treacă prin încercări și să înfrunte adversități.

Ludovic cel Sfânt, acest mare rege și mare creștin a creat în Paris spitalul „Quinze-Vingt” în care erau îngrijiți după metodele primitive ale timpului, cruciații care orbiseră în Cruciade, în urma gravelor boli de ochi pe care le contractaseră în Orient.

Se știe că în afară de orbirea din naștere, pierderea vederii poate surveni în urma unor grave afecțiuni ale ochilor cum sunt oftalmiile purulente.

Epoca modernă se deosebește de veacurile trecute și în privința modului cum sunt tratați invalizii de felul orbilor.

În mai multe state moderne, orbul a încetat de multă vreme să mai fie un obiect de milă publică, el fiind un om ca ceilalți, care poate să fie util colectivității prin reeducare. Orbi nu mai sunt deci niște declassați. Ei nu mai trăesc în marginea societății ca odinioară când puteau să fie cel mult muzicieni sau cerșetori la ușile bisericilor.

Orbi cetesc datorită alfabetului descoperit pentru uzul lor și pot exercita chiar anumite profesii manuale. Concepția modernă a statelor, după care nicio energie nu trebuie să se piardă neutilizată pentru binele și prosperitatea colectivității, a fost de natură să insufle metode noi datorită cărora, orbi ocupă acum locuri în uzine și în ateliere și își pot câștiga în mod demn existența, fără să fie nevoiți să recurgă la sentimentele de compătimire ale semenilor.

Este o realizare care onorează o societate omenască, această grijă a omului valid pentru cei

desmoșteniți, grijă care se traduce printr-o egalitate de drepturi a tuturor oamenilor în fața vieții. Fiecare individ, indiferent de starea sa fizică, este destinat unei vieți demne și dă-tătoare de satisfacții.

—
Iată o femeie oarbă care tricotează cu multă abilitate, cu ajutorul unei mașini speciale, ciorapi.

—
Ocupația tipică a orbilor: împletirea paielei și fabricarea coșurilor.

—
Iată însă pe orbul veacului nostru: el își face munca lui de monteur la fel cu ceilalți muncitori din atelier. În uzinele Siemens-Schukert utilizarea orbilor în ateliere a început înainte de anul 1915. Răționalizarea și divizarea muncii în industrie a fost de natură a încuraja ideea întreprinderii orbilor pe o scară din ce în ce mai mare în industrie.

VEACURI de-arândul oamenii care nu vedeau, erau obiect de milă publică. Veacurile trecute nu cunoșteau de cât mila pentru invalizi și dintre aceștia, cei lipsiți de darul văzului, atrăgeau compătimirea colectivă.

Orbi trăiau deci din caritatea publică și aceasta nu era la drept vorbind prea generoasă astfel că traiul lor era mizer.

Marile epidemii,

care în decursul istoriei au făcut ravagii în sânul popoarelor se dezvoltă în mediul mizer și extrem de murdar în care trăiau acești desmoșteniți ai soartei.

Sparta nu cunoștea nici măcar mila pentru infirmii din

Orbi care stenografiază la perfecție cu ajutorul unor mașini speciale. Herbert H. (stânga) este un as al stenografiei. Din comerciant a devenit stenograf și noua lui profesie i-a îngăduit să-și întemeieze o familie, în sânul căreia cunoaște fericirea.

—
Inginerii unei mari uzine, utilizează pe acești orbi. Munca lor nu lasă nimic de dorit. Este perfectă și scrupuloasă.

Pe toate anotimpurile
ROBOT
aparatură complet
autonată.

ROBOT BERNING & CO. DUSSELDORF

Se găsește la toate magazinele de aparatură fotografice. Lămuriri și prospecte cereți de la Centrala Fotografică Theod. Gr. Thoma, B-dul Elisabeta 51, București.

Pe străzi în toiul verii
LUMINA ORBEȘTE

Purtați ochelarii NEOPHAN ce se găsesc în toate magazinele bine asortate fiindcă: APĂRĂ OCHII ÎNTĂRIND CULORILE

AUER Neophan

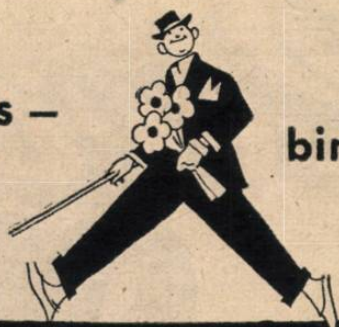
Reprezentanța generală pentru România: Ing. H. ZOLDY, Strada Biserica Amzei No. 10, Tel. 3.41.04

CITIȚI REVISTA

CINEMA

Singura revistă cinematografică din țară

Bine ras —

bine dispus!

CURA DE BAI DE IOD LA DOMICILIU

Când guta s'a instalat în vârful degetelor și reumatismul s'a cuibărit în oase, nu rămâne decât să facem Băi de Iod.

Dacă împrejurările nu vă permit să părăsiți domiciliul, nu înseamnă că trebuie să renunțați la îngrijirea sănătății Dv., există SAREA NATURALĂ DE IOD DE BAZNA.

O baie de IOD DE SARE DE BAZNA făcută acasă e tot atât de eficace ca o baie naturală, având în plus avantajul că nu comportă decât o cheltuială minimă.

Reumatismul, scrofuloza, durerile de încheieturi și de oase, bolile de piele și de femei sunt tratate radical prin SAREA IODATĂ DE BAZNA.

Sarea naturală de Iod de Bazna se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile în pachete originale a 1, 4 și 10 kgr.

Curiozități

Ciudățeni în natură

Botaniștii și zoologii au făcut în ultimele decenii două observații care merită să fie cunoscute pentru caracterul lor extrem de ciudat. Astfel se știa că lei atacă victimele lor în mod izolat. Leul este un animal asocial. În ultima vreme s'a observat în marile jungle, că lei pornesc în grupuri la vânătoare și din această cauză ei sunt mai primejdioși decât oricând.

Un alt fapt ciudat observat de naturaliști este în legătură cu planta exotică denumită și „dihor” din cauza mirosului caracteristic pe care-l degajă și care este asemănător cu acela pe care-l lasă în urma lui acest animal.

Ei bine, sa' observat că la începutul acestui război, adică în anul 1939, precum și în anul 1914 când s'a declarat trecutul război, această plantă a încetat de a mai emana mirosul ei atât de caracteristic.

Și-a celebrat propria sa înmormântare

După 76 de ani de viață multumită, americanul A. D. Raidy a procedat la propriile sale funeralii pentru a fi sigur că această solemnitate se va produce așa cum o dorea el.

A închiriat pentru o oră, sala de emisiuni a unui post de radio, de unde a lansat un discurs spre cele patru colțuri ale lumii. Câteva bucăți de muzică și un marș funebru au completat programul. Raidy fu foarte mulțumit la sfârșitul emisiunii. Lumea va afla că într-o zi va muri și pentru ca cheltuielile de înmormântare să nu se repete, el a ordonat ca la moartea lui să i se facă o înmormântare simplă.

Mașinile de scris mortale

Dactilotipul, sau mașina de scris a fost inventată în 1714, dar abia după câțiva ani ea a fost perfecționată mai ales de americani. În anul 1881 se afirma în Statele Unite că nu este indicată folosirea acestor mașini, deoarece tensiunea nervoasă necesară mănuirii lor este atât de mare încât efectul poate fi mortal. Lumea mai spunea că niciodată femeile nu se vor putea servi de această mașină care la începuturile ei funcționa cu un șgomot infernal.

Și când te gândești la mașinile de scris moderne, care funcționează fără șgomot și pe care le mănuesc de minune tocmai reprezentantele sexului slab!

Festivitățile wagneriene dela Bayreuth

Și în acest an, festivitățile wagneriene dela Bayreuth au loc în cadrul obișnuit ca festivități de război în fața soldaților din toate armele, formațiunilor SS, rânșilor, membrilor Serviciului muncii, precum și a lucrătorilor și lucrătoarelor din întreprinderile de armament. În timp ce în anul precedent au luat parte indeosebi locuitorii provinciilor de sud sau centrale ale Germaniei, mai apropiate de Bayreuth, anul acesta celelalte 30 provincii, inclusiv nouile ținuturi ale Reichului, organizează trenuri speciale spre orașul lui Richard Wagner. Conducerea artistică a festivităților este în sarcina doamnei Winifred Wagner și a directorului Heinz Tietjin.

FEMEI CARE ȘI-AU PIERDUT SENSUL EXISTENȚEI

(Urmare din pag. 7-a)

femeilor. Imoralitatea cea mai profundă a fost rezultatul acestei imixțiuni a femeilor în domenii de activitate ce constituiau un fel de apanagiu al bărbaților.

Astăzi, în timp ce lupta de eliberare a poporului rus este dusă de forțele cuceritoare ale Axei, femeia rusă așteaptă și ea să fie scoasă din promiscuitatea de bordel în care trăiește și să fie redată familiei și progeniturilor pe care singură are dreptul să le crească.

Destinul și funcția pe care creștinismul le atribue femeii, au fost negate de comunism cu o furie fără pereche.

În armata sovietică, femeile îndeplinesc roluri primejdioase de aviatore și parașutiste având, fie misiunea de a spiona în teritoriul inamic, fie misiunea de a provoca acte de sabotaj și de distrugeri. Războiul pe care îl duce Europa pentru uciderea hidrei comuniste, va profita în primul rând poporului rus care-și va regăsi vechile sale temelii de viață și odată cu ele rostul său în ansamblul de interese al popoarelor europene.

Cifre americane

Reprezentantul biroului federal de cercetări de pe lângă ministerul justiției al Americii a declarat că în Statele Unite se înregistrează în fiecare 21 de secunde o tentativă de crimă, în fiecare 30 de secunde un furt, în fiecare 100 de secunde o spargere, în fiecare 3 minute se fură un automobil, în fiecare 9 minute este jefuit cineva și în sfârșit în fiecare 44 de minute se înregistrează un asasinat !...

Cum se orientează porumbeii?

Este cunoscut faptul că păsările călătoare se orientează excepțional de bine, dar nu se știe cum se orientează. Savantul german dr. Oskar Heinroth și soția sa dr. Käthe Heinroth au făcut cercetări îndelungate în această direcție, ajungând la rezultatul că porumbeii se orientează cu ajutorul simțului vizual.

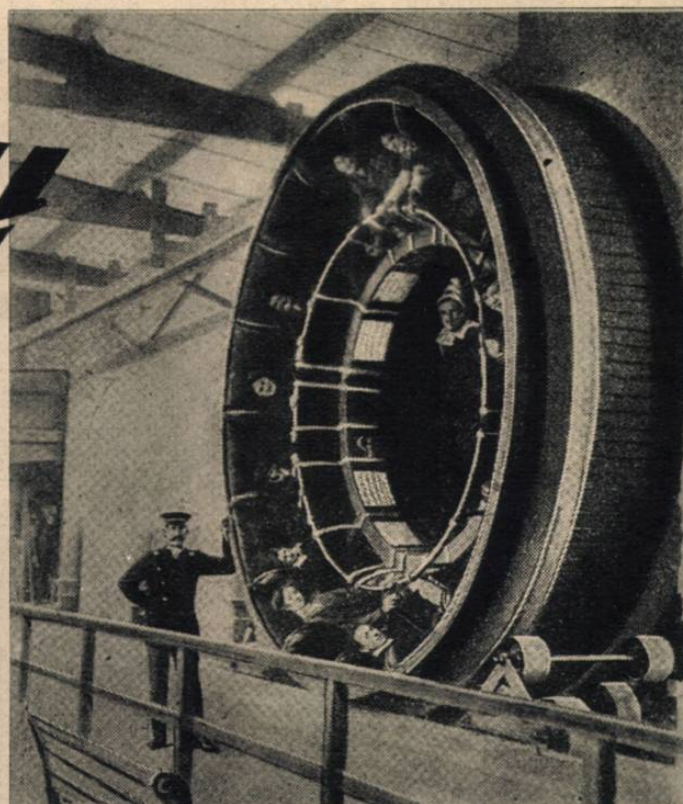
În cursul experiențelor, câțiva porumbei, duși în diferite puncte la 20 de km. de porumbarul lor, au fost lăsați liberi. S'a remarcat că porumbeii lăsați liberi fac câteva tururi în aer până se decid să ia vreo direcție. Dar atunci când s'au decis să pornească, direcția este totdeauna infailibilă.

În schimb dacă sunt lăsați liberi sau pe timp cejos, ei nu găsesc drumul pe care trebuie să-l urmeze și se refugiază mai totdeauna în porumbarii străini. S'a constatat că dintre câțiva porumbei tineri dela o distanță de 30 km. numai jumătate au revenit în porumbarul, iar dela o distanță de 60 km. niciunul n'a mai revenit, neputând găsi direcția cea bună.

Asa era lumea acum 30 ani!

In convoiuri nesfârșite s'au prezentat românii macedoneni să-și apere libertatea în războiul balcanic din anul 1912.

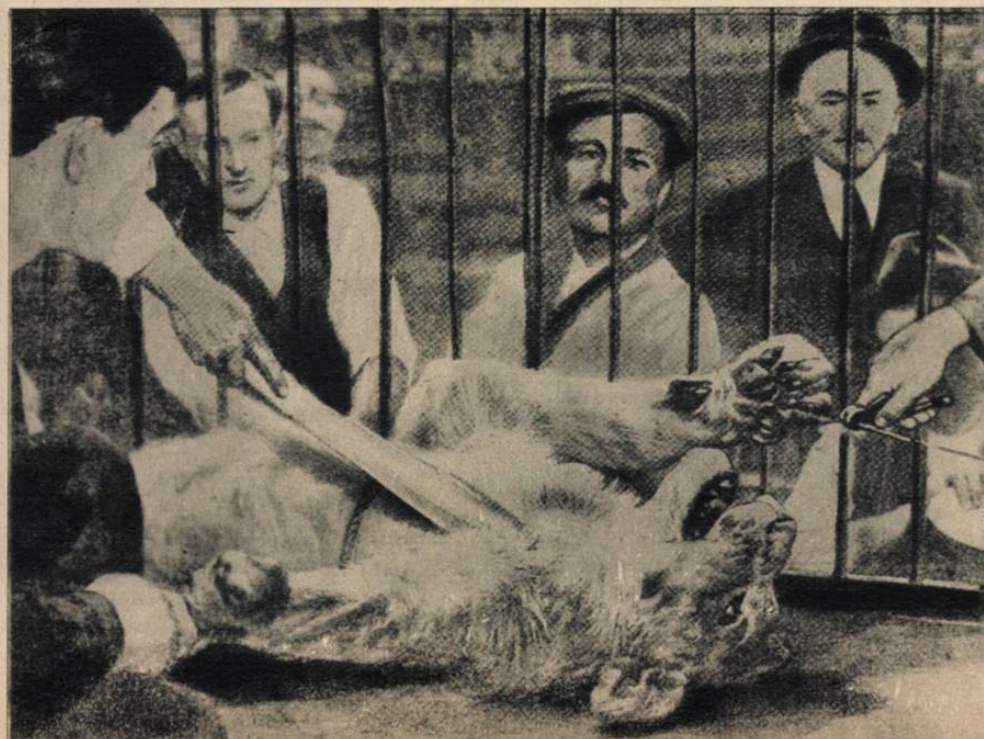

Cea mai mare senzație a stârnit în anul 1911, invenția acestei roți menite să distreze publicul prin bălciurile populare. Se numeau „Roly-Poly” și era apreciată fiindcă provoca... amețeli.

Vreți să știți cari erau tipurile ideale ale frumuseții feminine acum 30 de ani? Priviți aceste două portrete care au fost publicate de o revistă a epocii și care reprezintă un tip ideal de pariziană și un tip ideal de americană. Ce părere aveți?

Englezii au avut în totdeauna de spus un cuvânt în chestiunile balcanice. Iată, spre exemplu, citirea declarației asupra atitudinii britanice în războiul din 1912—deși nimeni nu-i întrebase ceva.

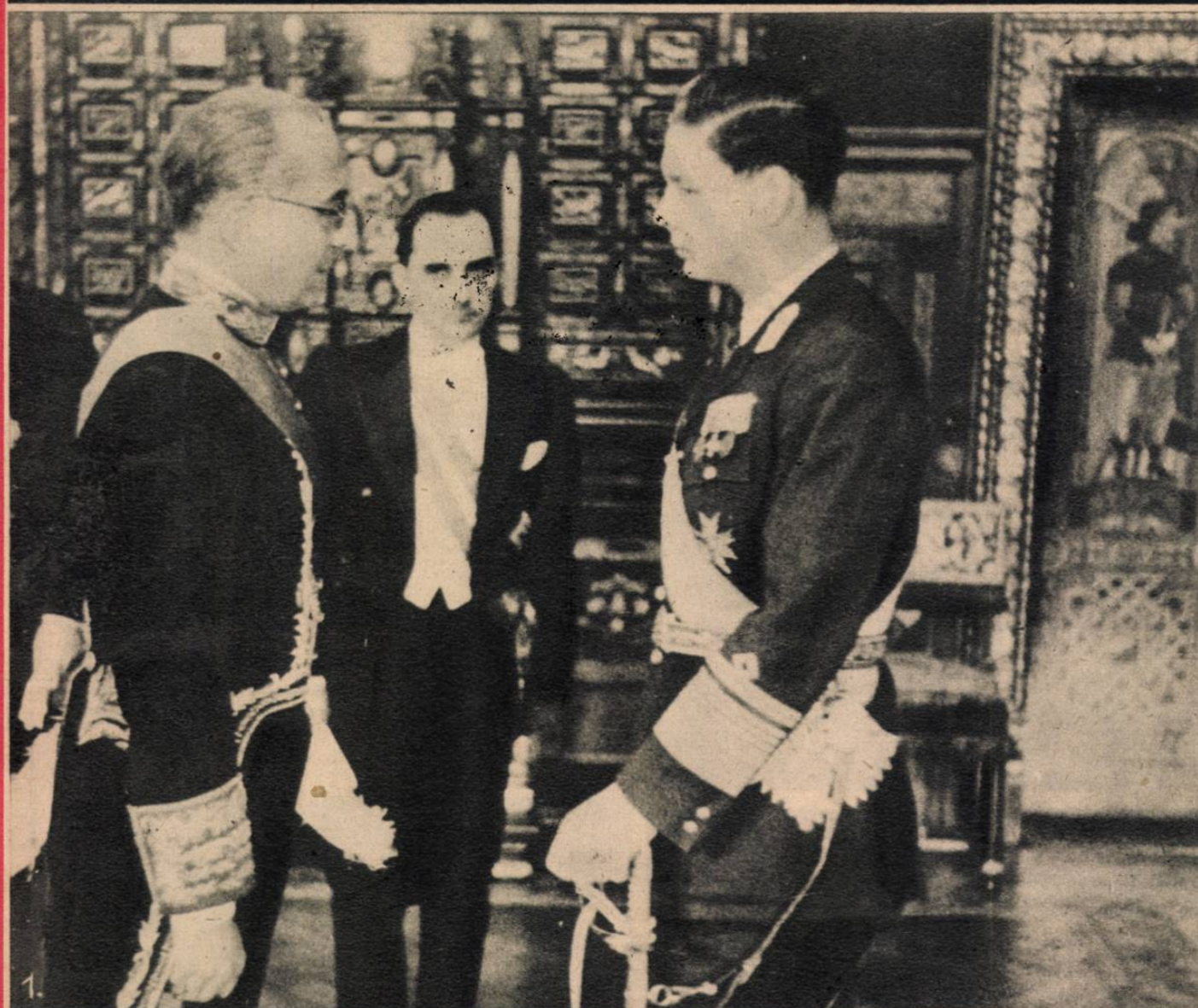

O operație senzațională într'adevăr nu numai pentru anul 1911—când a fost luată această fotografie—ci chiar pentru zilele noastre: extragerea unui dinte bolnav din gura unui leu.

Primul funicular pentru transportat persoane a fost pus în funcțiune în anul 1912, în Tyrol. Vagonul aerian parcurgea o distanță de 2.200 metri și urca până la înălțimea de 1.446 metri.

ULTIMELE INSTANTANEE DIN ȚARĂ

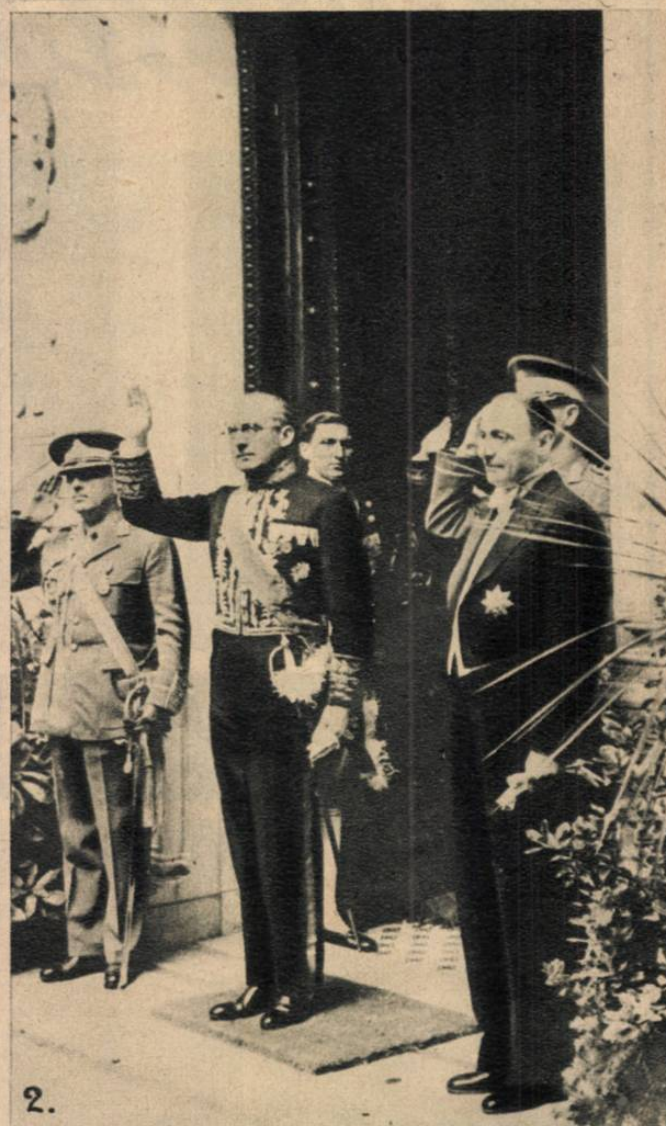

1. — M. S. Regele a primit Sâmbătă la Castelul din Sinaia, cu obicinuitul ceremonial, pe Excelența Sa Renato Bova Scopa, noul ministru al Italiei la București, care a prezentat scrisorile de acreditare

1. — M. S. Regele Mihai, d. Renato Scopa, noul ministru plenipotențiar și d. prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului și ministru de externe.

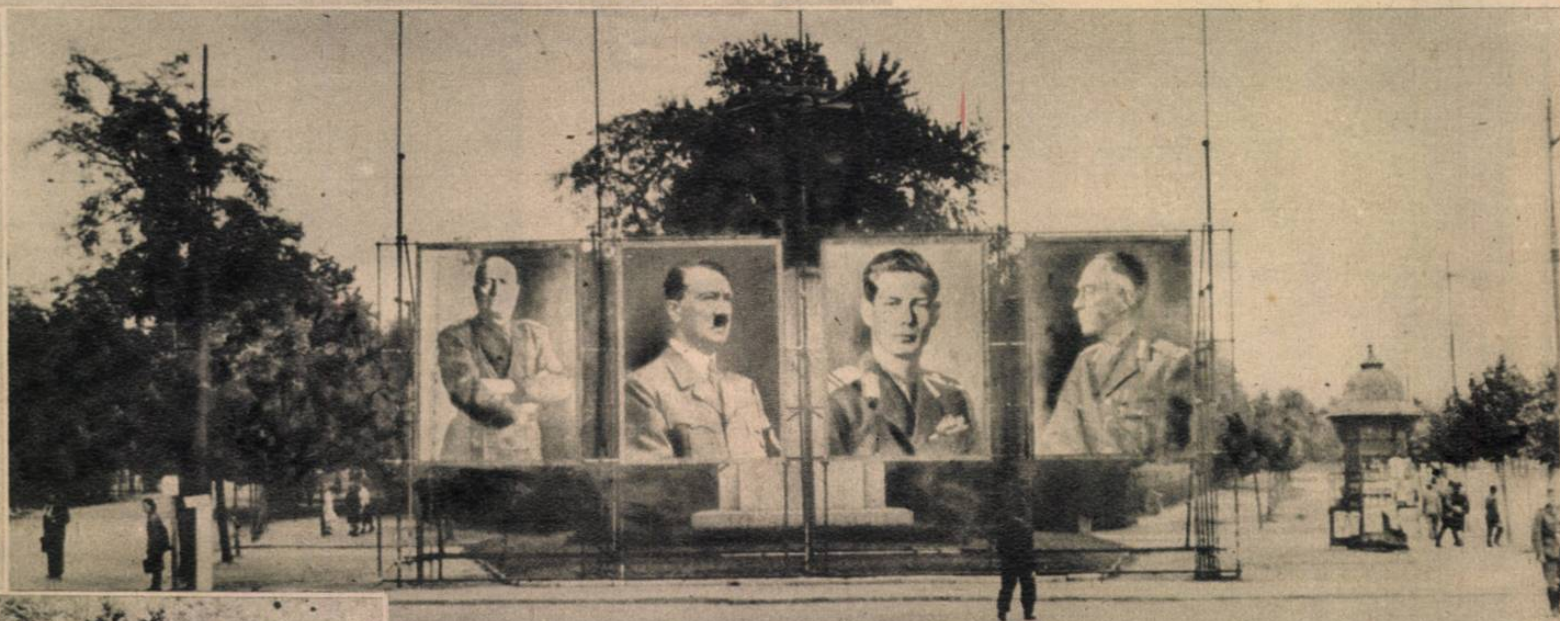
2. — Noul ministru al Italiei, părăsind Castelul Regal din Sinaia.

NOUL MINISTRU AL ITALIEI A PREZENTAT SCRISORILE DE ACREDITARE

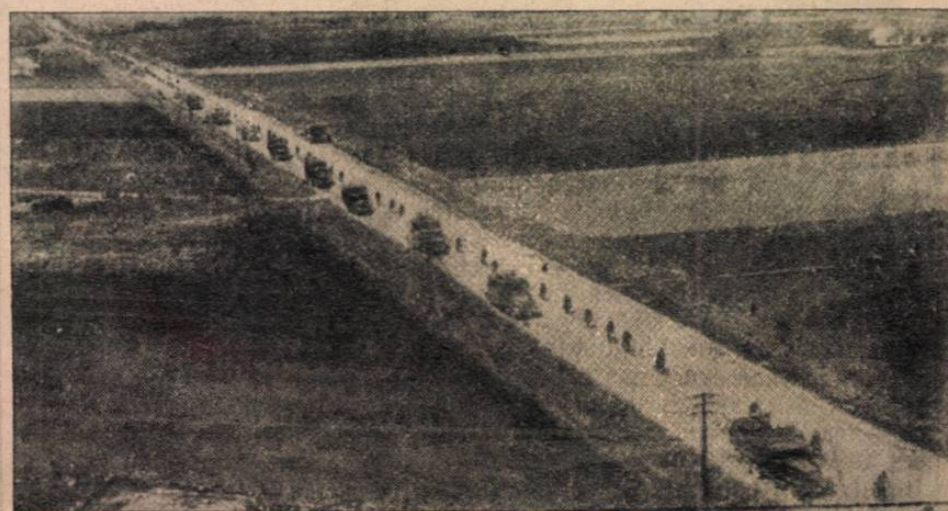
Portretele M. S. Regelui, d-lui general Antonescu, Fuehrerului și Ducelui, șefii statelor care au pornit lupta pentru distrugerea bolșevismului și pentru dezrobirea provinciilor românești, au fost expuse în piața Victoriei

D-na Maria General Antonescu a inaugurat, săptămâna trecută, o nouă cantină populară în comuna suburbană Colentina, unde o vedem în mijlocul copiilor și a familiilor nevoiașe

PE AUTO-STRADA MOSCOVEI

Înaintând vertiginos, trupele germane au atins autostrada care duce la Moscova, pe care le vedem înaintând, în coloane nesfârșite motorizate

DOUĂ REVISTE COMPLETE IN ACELAȘ PREȚ

ANUL XV No. 755

16 IULIE 1941

32 PAGINI 15 LEI

COLECTIA

GENERALUL-CONDUCĂTOR,
CU STATUL SĂU MAJOR
PE CÂMPUL DE OPERAȚIUNI

**NU
sunteți
curioși?**

S'a terminat cu frigul! — cel puțin aceasta e părerea unui american, care a inventat un aparat portabil menit să încălzească vestimintele persoanelor, indiferent unde s'ar afla.

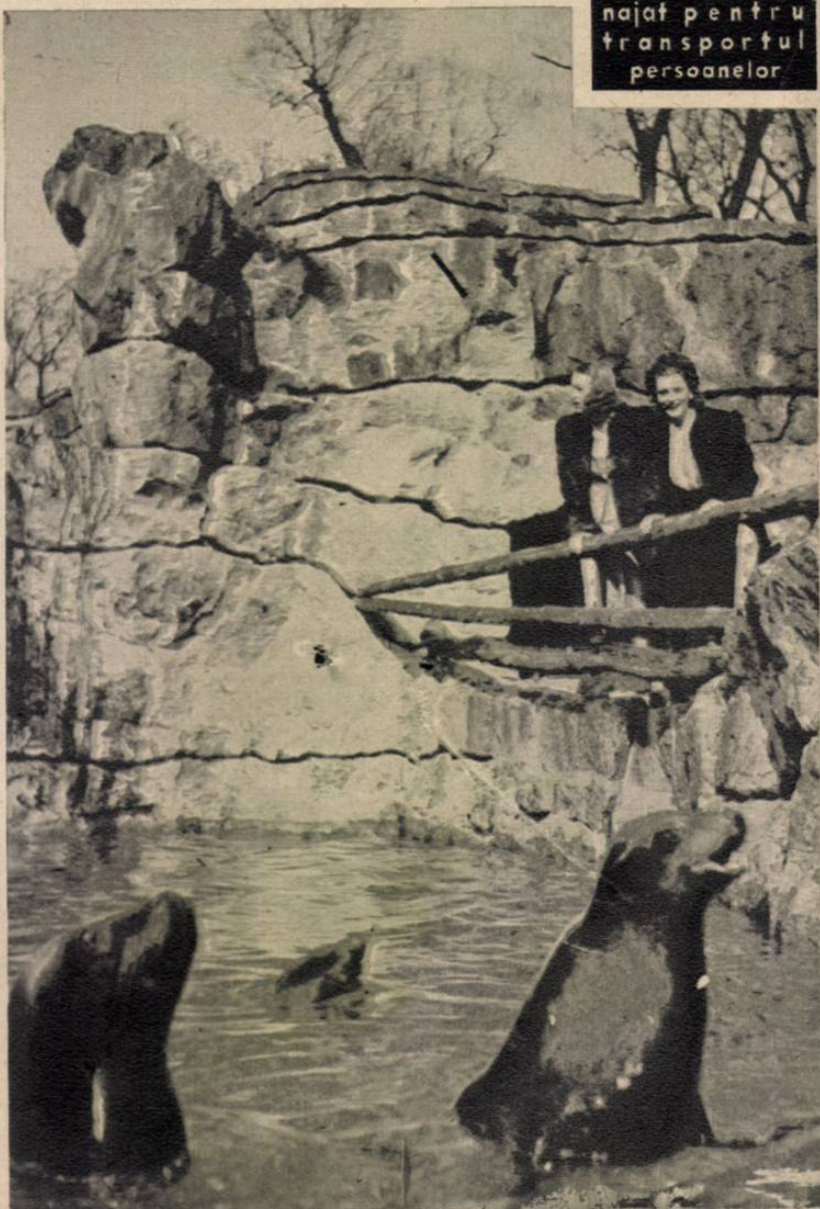
Altă noutate americană: un periscop pentru ușoara urmărire a curselor de cai. Se zice că are mare succes peste Atlantic.

Dintre toate tipurile de vehicule fără carburant care circulă la Paris, acesta se pare că e cel mai apreciat de populația metropolei franceze. De fapt nu e decât un triciclu amenajat pentru transportul persoanelor.

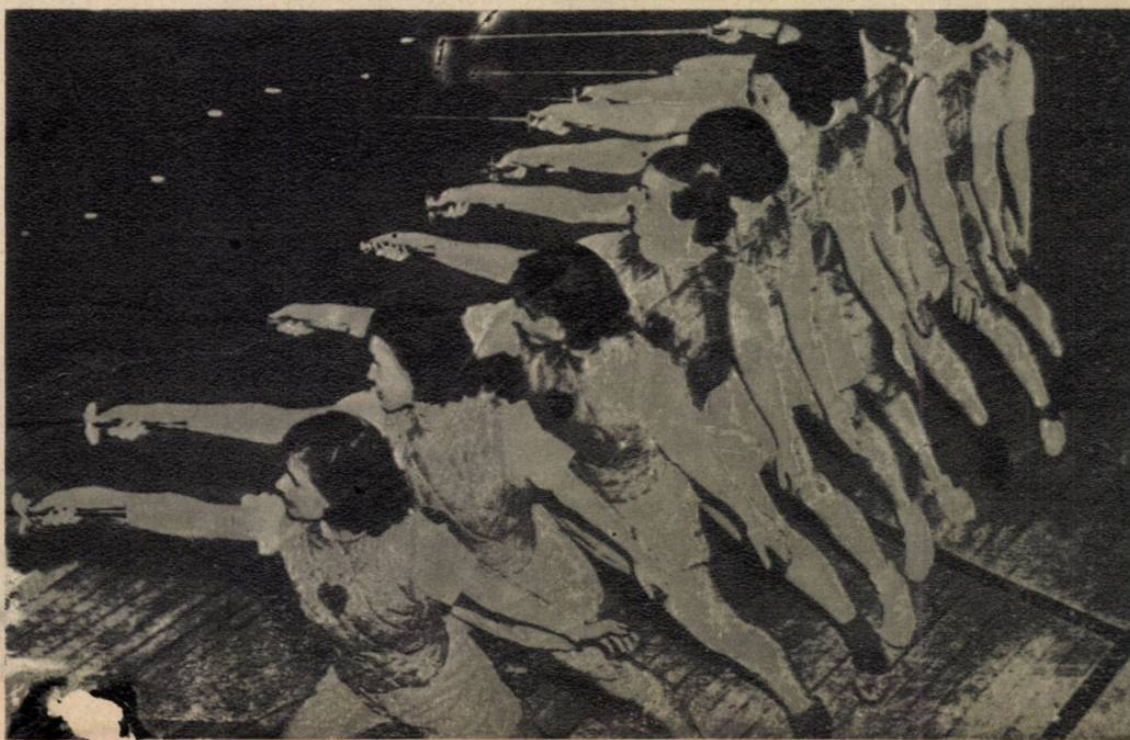

Fetițele germane sunt învățate, de mici — cum vedem în această fotografie — toate „secretele” gospodăriei... Când se fac mai

mari, ele sunt învățate deasemenea să mănuiască ...floreta. Nu pentru „dueluri” însă, ci pentru buna desvoltare a corpului.

Actrițele germane Lotte Koch și Paulette Godwin s'au oferit să întrețină, pe tot timpul războiului, patru foști din grădina zoologică a Berlinului.

Post de observație românesc
în prima linie a frontului.

Ofițerii distrugătorului „Regina Maria” după victoria asupra distrugătorului sovietic „Moscova”

Cum luptă ai noștri

Au fost văzute, în decursul acestui război, aproape toate popoarele Europei luptând. S'a putut aprecia deci la justă valoare, prin comparație, calitățile soldatului român în războiul modern. Și această apreciere n'am făcut-o noi, cari am putea fi invinuiți de entuziasm și părtinire; au făcut-o cei mai buni militari ai lumii, germanii, împreună cu toți corespondenții de război ai presei străine.

Expresia „Ai noștri ca lei”, cunoscută din trecutul nostru războinic, a devenit se pare insuficientă pentru a exprima eroismul, forța și eficacitatea cu care luptă astăzi soldatul român.

S'au putut vedea minuni de vitejie, înfăptuite din primele ore ale atacului, din primul contact cu inamicul. Actele de bravură și victorie ale locotenentului Agarici, ale Căpitanului Georgescu Emil sau ale echipajului de pe distrugătorul „Regina Maria” — precum și atâtea alte exemple de vitejii, pe care nu le cunosc, deocamdată, decât cei de pe

Echipajul unui hidroavion românesc, care văzând un pilot german în pericol i-a venit imediat în ajutor

front — au uimit pur și simplu pe aliații noștri, atât de măștri în ale războiului, și au fost comentate cu amploare în toată presa străină.

Soldatul român știe să lupte cu înflăcărare, așa cum a știut întotdeauna să-și apere glia străbună. Știe să fie la înălțimea celei mai perfecționate tehnici a războiului modern. Și știe, mai ales, să obțină victoria.

Mai târziu, când se va afla în amănunte, ce uriaș puhoi bolșevic a fost massat pe pământul Basarabiei și Bucovinei și ce eforturi disperate au făcut sovieticii să ne spargă frontul, ne vom da seama și noi, mai bine, — așa cum își dau corespondenții străini de război, care au văzut cu ochii lor aceste lucruri — de vitejia extraordinară a soldatului român.

S'au scris, anul acesta, pagini de glorie nemuritoare în cartea neamului, iar calitățile și aportul soldatului român au fost sacrate pentru totdeauna în istoria luptei pentru dezrobire, pentru civilizație și pentru Europa de mâine.

I. Vlp.

Horia Agarici

Unul din avioanele sovietice doborâte la primul atac de locotenentul Agarici Horia.

Fără ezitare, soldații români își trag singuri tunul ontitanc pe o poziție mai înaintată, în urmărirea inamicului.

Islanda

**A INTRAT IN CERCUL DE
FOC AL RĂZBOIULUI**

TRUPE ale marinei americane au ocupat Islanda. Anglia și America au forțat mai întâi Islanda prin ocuparea ei de către trupele britanice, de a se despărți de Danemarca și a accepta ca președinte de consiliu pe un prieten al anglo-americanilor. Apoi au înpus acestui președinte de consiliu să adreseze Statelor-Unite strigătul de ajutor „de a apăra Islanda” în cazul când trupele britanice s'ar retrage.

După aceasta, a urmat al treilea act împotriva Islandei și anume înlocuirea trupelor britanice cu cele americane.

Prin ocuparea Islandei, Statele-Unite și-au procurat o bază navală în apropierea directă a Europei, arătând astfel pe față intențiile ofensive ale d-lui Roosevelt.

Făcând abstracție de partea morală și anume de forțarea unui stat mic, acțiunea întreprinsă de d. Roosevelt va avea în viitor — după cum arată comentariile presei germane — o mare importanță politică, deoarece Statele-Unite au intrat în zona directă și periculoasă de război și va trebui să suporte toate urmările acestui fapt.

* * *

Islanda a fost timp de veacuri sub suveranitatea Danemarcei, care avea interese de apărare în apele Mării Nordului.

Anglia urmărea însă de multă vreme să ia în stăpânire insula, cunoscându-i importanța strategică și navală. În August 1914, un crucișător britanic se prezintă în fața orașului Reykjavick, capitala și portul principal al insulei și rămase în patrulare în fața acestui port, gata să-l ocupe în cazul când Danemarca și-ar fi modificat caracterul neutralității sale. Deoarece Danemarca a rămas neutră, crucișătorul a fost retras dar un agent consular britanic astat în insulă timp de patru ani, cât a durat războiul, pentru a evita ca insula să devină bază pentru submarinele inamice Angliei.

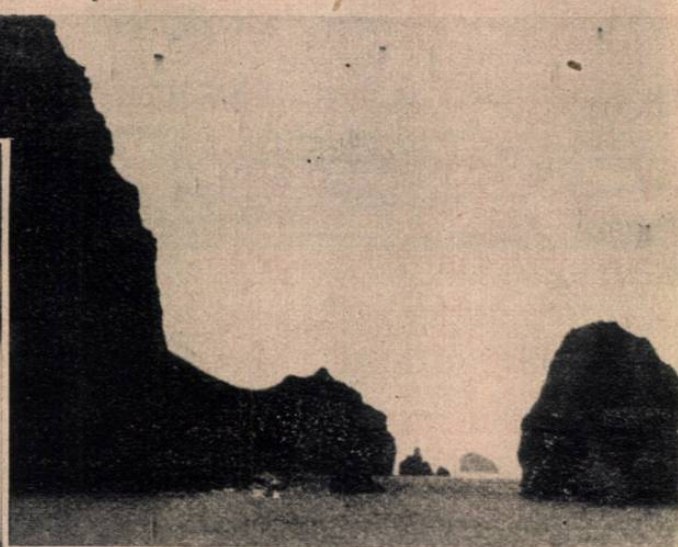

Vapor de comerț navigând în apele islandeze protejat de o perdea grosă de fum pe care și-o fabrică singur în mers

Sus: (la dreapta, cu cascheta în mână) Regentul Islandei, d. Björnsson, fotografiat pe bordul unui vas de transport danez

Jos: Un aspect caracteristic al coastelor islandeze

care-ar fi putut asigura pentru un veac, nevoile de această natură ale locuitorilor.

În anul 1935, Anglia a început să stabilească legături radio-telegrafice cu Reykjavick și pentru a calma opinia publică daneză, se spuse la Londra că interesul Angliei pentru Islanda izvora din nevoia tot mai mult resimțită de a proteja pe pescarii scoțieni care emigrău în sezonul pescuitului în apele insulei.

A venit apoi ocuparea de către britanici, în cursul acestui război, a Islandei, sub pretext că trebuie să se prevină ocuparea de către forțele germane a unui spațiu, care din punct de vedere aerian, ar fi amenințat serios securitatea Mării Britanii.

Ocuparea s'a făcut atunci fără nici o rezistență, deoarece paza întregii insule nu era asigurată decât de... 60 de poliști danezi.

Anglia s'a servit apoi de portul Reykjavick, ca bază septentrională pentru alimentarea flotei și mai ales a vaselor ei de escortă.

Interesant de notat e că, deși la o latitudine atât de nordică, apele Islandei sunt, mai tot timpul anului navigabile, deoarece se găsesc în calea curentului Golf-Stream.

La 3 Noembrie 1918, Regele Danemarcei acordă insulei autonomia completă. Insula rămânea însă sub controlul coroanei daneze. Pe de altă parte insula se administrase singură din anul 1874 printr'un guvern și un parlament propriu. Anul 1874 este data primei colonizări norvegiene, căci Norvegia stăpânea Islanda din anul 1264. Din anul 1380, insula se alătură Danemarcei și tot astfel a rămas după tratatul dela Kiel din 1814. În timpul războiului anglo-danez, dintre anii 1804-1814, insula fusese ocupată de trupele engleze.

* * *

La sfârșitul războiului trecut, Islanda și-a reluat activitatea normală care se compunea în primul rând din pescuit. Pescuitul este de fapt ocupația cea mai importantă a celor 100.000 de locuitori ai insulei. După reînflorirea activității sale comerciale și economice insula a fost din nou jinduită de englezi. În anul 1934 după venirea la putere a național-socialismului în Germania, Anglia începu să aprecieze valoarea insulei ca bază navală într'un eventual război cu Germania. Un ziar britanic a publicat încă de acum câțiva ani, un articol „Islanda dominion englez”, în care se propunea islandezilor să schimbe protectoratul danez cu cel englez. Rezultatul acestui articol a fost un enorm scandal în presa daneză și scandinavă și chiar proteste diplomatice făcute la Londra.

Pe de altă parte, tot în acele timpuri s'a înregistrat un fapt simptomatic: un medic islandez care-și făcuse studiile în Anglia, a construit în insulă, cu bani englezi, un imens depozit de carburanți

CE-AU DEVENIT

BIJUTERIILE ȚARULUI

V'AȚI întrebat vreodată, ce-au devenit acele faimoase bijuterii care străluciau odinioară la curtea Țarilor din Petrograd?... Acele coroane și diademe imperiale, încrustate cu diamante și perle de valori incalculabile, care au stârnit admirația întregii lumi și pe care nici un alt popor nu le-a putut poseda vreodată?...

Peste aceste comori neprețuite s'a așternut, odată cu venirea la putere a bolșevicilor, valul misterului, cași peste tezaurul României, pe care bandiții Moscovei comuniste n'au acceptat să-l restituie, cu toate intervențiile făcute de statul nostru și de celelalte puteri.

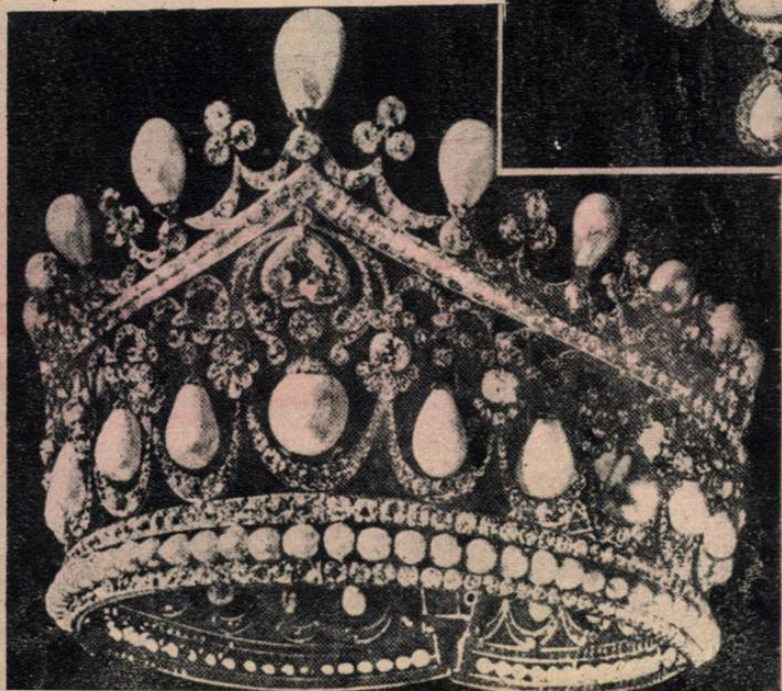
Vor mai fi oare găsite aceste comori de mare valoare? S'ar putea vedea și această minune, deoarece obiectele pe care le cuprindeau erau atât de cunoscute, încât cu greu ar îndrăzni cineva să le cumpere din mâinile tâlharilor bolșevici, dac'ar încerca să le vândă în exilul lor iminent.

Dar să revenim la subiect și să arătăm, în câteva rânduri, ce știe academicianul Fersmann despre bijuteriile țarilor:

Când ultimul țar a fost detronat și ucis, împreună cu toată familia lui, întreaga avere a palatului, a rămas în posesia revoluționarilor. Erau bijuterii de mare preț, moștenite din tată'n fiu, sau răscumpărate pentru tezaurul particular al palatului: coroane imperiale, diademe, decorații încrustate cu pietre prețioase, perle și diamante unice prin mărimea lor.

La vederea acestui tezaur ispititor, revoluționarii au uitat, pentru moment, scopul luptei lor politice. Nici unul nu s'a mai gândit la principiile comunismului. Și mai înainte ca bijuteriile să fie sechestrate și puse într'un loc sigur, câțiva aventurieri tentați de diamantele coroanei, și-au însușit o mică parte și s'au făcut nevăzuți peste graniță.

Coroana imperială țaristă, din perle și briliante vechi, înaltă de 15 cm.

La Moscova rămăsese însă cea mai mare parte din diamantele coroanei. Conservate până pe la începutul anului 1922, în vestita sală a armelor, din fostul palat imperial, unde fuseseră clasate cu valori de stat, au fost scoase apoi și împărțite în trei grupuri; în primul, au fost clasate acelea care prezentau cea mai mare valoare artistică și istorică; în cel de-al doilea, intrau bijuteriile de un interes deosebit, din punct de vedere științific, iar al treilea grup era alcătuit din pietre simple, coliere de perle, etc.

În afară de bijuteriile ce au fost clasate în prima categorie — și care reprezintă peste patru sute obiecte de artă, corespunzătoare diferitelor epoci istorice, — celelalte au fost vândute, în folosul statului sovietic.

Printre altele, — afirmă academicianul Fersmann, — ar exista în tezaurul Ru-

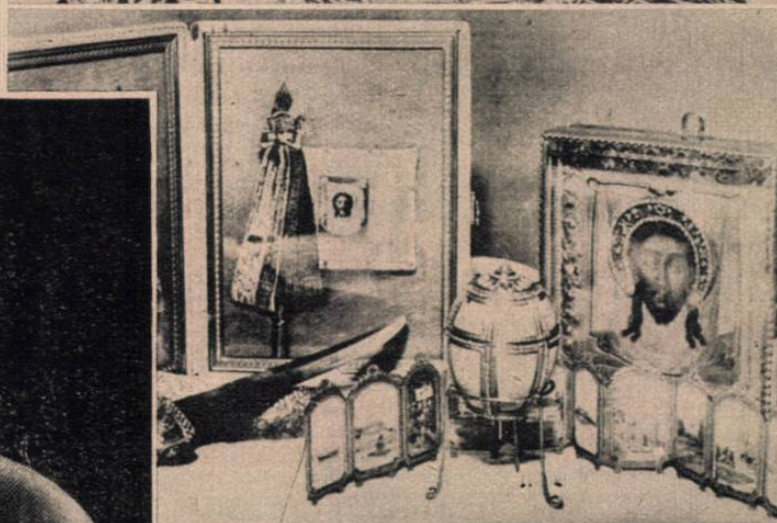

Diademă și broșă de perle din tezaurul țarilor, rămase în posesia comuniștilor.

În privința pietrelor și obiectelor prețioase din tezaurul țarilor, cari au fost sustrate în primul moment, se știe că ele au fost vândute mai ales în America, după ce au fost demontate sau fragmentate. Au fost vândute nu ca valori istorice, ci ca simple juvaeruri și unele au dat naștere la întâmplări destul de senzaționale.

Astfel, ziarele au povestit acum câțiva ani despre un rus alb, care, din devotament pentru o prințesă refugiată, s'a pretat la o aventură foarte riscată:

Aflând că o piatră prețioasă, care apar-

Icoane și bibelouri scumpe care au aparținut Țarului Nicolae.

nuse prietenei lui, se găsește în vitrina unui bijutier de pe Broadway, rusul, neavând avere și fiind hotărât să redeva, cu orice preț, bijuteria fostei ei posesoare, s'a prezentat bijutierului ca amator cumpărător. Acesta i-a arătat piatră — un splendid diamant albastru — și i-a făcut prețul. Un preț desigur nu prea exagerat, dar destul de mare pentru punga sărăcită a fostului nobil rus.

Neputând plăti suma, rusul a convenit să aconteze piatră și să treacă peste câteva săptămâni s'o achite. Până atunci, l-a rugat pe bijutier să i-o rezerve și să n'o mai arate nimănui.

Târziu, peste câteva luni, bijutierul văzând că mult așteptatul client rus nu se mai prezintă, a scos piatră s'o expună din nou în vitrină.

Care nu i-a fost însă surpriza, când alături de piatră, în plicul în care rusul spusese că-și lasă adresa, a dat peste un bilețel în care scria:

„Suma pe care v'am dat-o drept aconto asupra diamantului reprezintă exact prețul cu care l-ați cumpărat Dv. dela acela care și l-a însușit pe ne-
(Continuare în pag. 14-a)

Celebra coroană a Ecaterinei a II-a, din diamante și perle de India.

Avioane de bombardament
germane sburând spre isula
britanică.

SECRETUL SUCCESULOR AVIATICE GERMANE

schmidt 109" este un aparat cu un singur loc, monoplan. Este cel mai rapid avion din întreaga lume, atingând în sborurile de încercare făcute de căpitanul Wendel, în ultimul an — înainte de război — 755,11 kilometri pe oră. Acelaș tip de avion atinsese încă în 1937 viteza de 611 km. pe oră, ceea ce constituia pentru vremea aceea un record nemăpomenit. Trebuie să se accentueze că este vorba, în toate cazurile, de avioane produse în serie, iar nu de tipuri speciale; pentru curse.

Eficacitatea unui aparat de vânătoare se bazează mai ales pe viteza, armamentul și ușurința sa de manevrare. Toate aceste calități sunt cu prisosință îndeplinite de aparatul (Continuare în pag. 14)

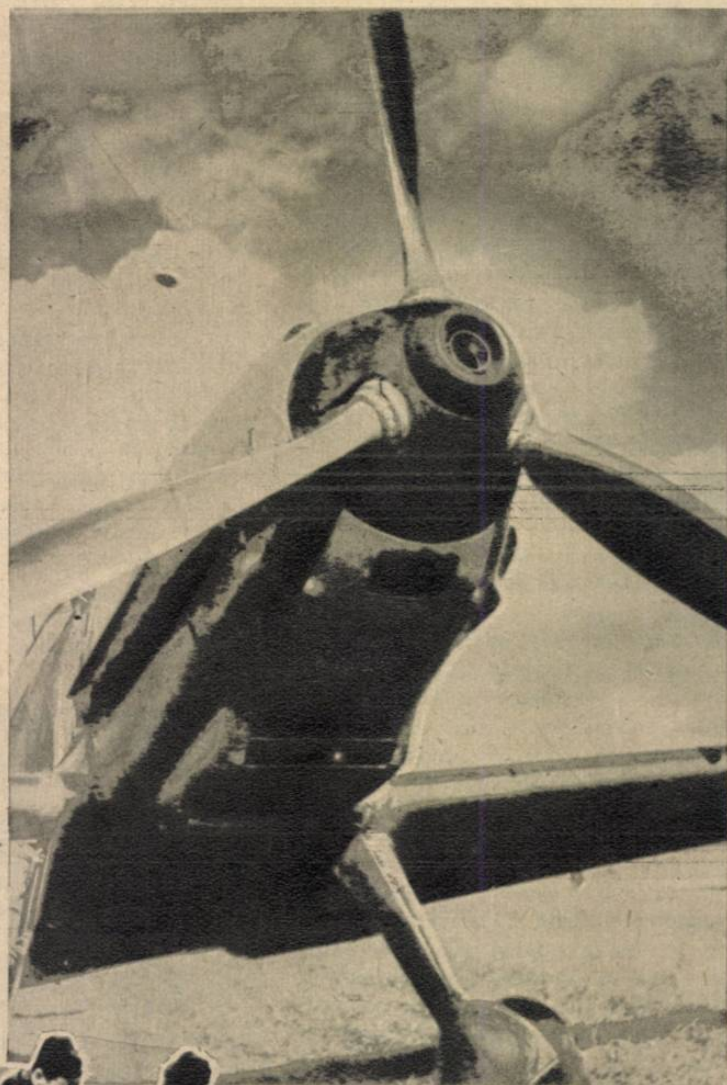
FORMIDABILUL succes al aviației germane în luptele care se dau împotriva armatelor bolșevice, aduce din nou pe primul plan al discuției diferitele tipuri de avioane de care se servește această neîntrecută armată. În diferitele comunicate se pomenesc adesea despre aparate de vânătoare și distrugătoare, adică despre avioanele „Messerschmidt 109 și 110”, ale căror recorduri sunt pur și simplu senzaționale, fără să se insiste puțin asupra acestor minuni ale tehnicii moderne.

Prima dată când avioanele „Messer schmidt 109” și-au dovedit marea lor eficacitate a fost în lupta dată cu avioanele engleze „Wellington”, cu care prilej au fost doborâte 34 din aceste aparate dușmane. Din ziua aceea englezii au evitat să mai atace la lumina zilei teritoriul sub control german, deoarece și-au dat seama de superioritatea armei aeriene adverse.

Aviația germană evită să-și irosească forțele prin crearea a multor tipuri de

aparate, ci se mărginește să perfecționeze la maximum un tip oarecare, fie luat chiar și din industria aeronautică particulară. Este cazul aparatelor „Messerschmidt”, care au fost create în uzinele fondate și conduse de sburătorul Udet.

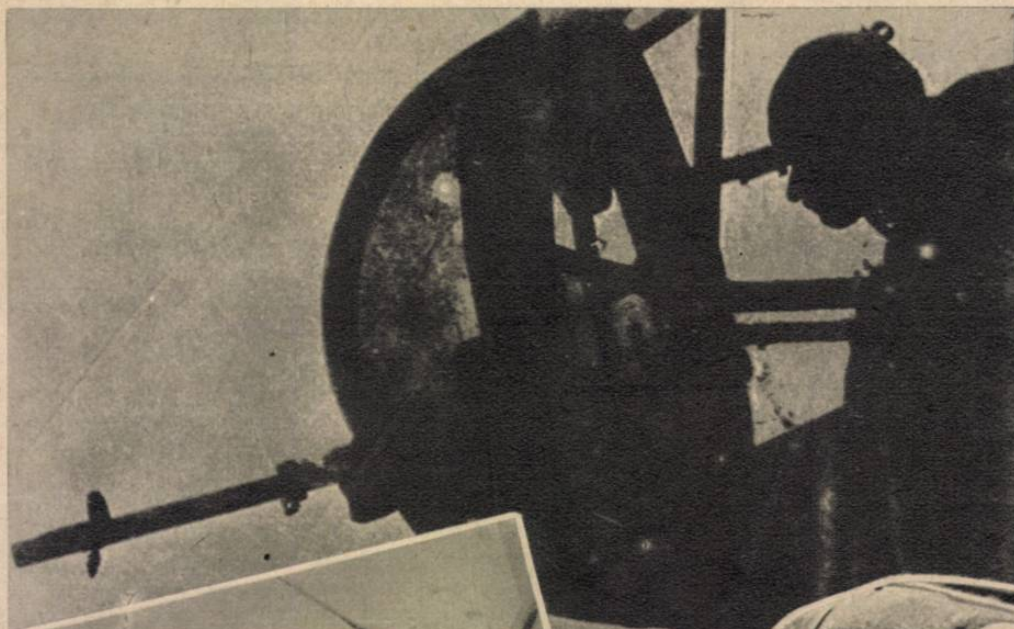
Avionul „Messer-

Sbor de noapte:
Observatorul gata
de a pune în orice
moment mitraliera
de bord în acțiune.

Iată cum arată cel
mai rapid avion
din lume, „Messer-
schmidt 109”.

Un Messerschmidt
de vânătoare gata
de decolare pentru
urmărirea inamici-
cului.

O nouă provizie
de cartușe pen-
tru mitraliera
de bord.

Cea mai ciudată frontieră

DIN LUME

A NUL trecut, în timpul campaniei germane pe frontul de Vest, s'a dat peste cea mai ciudată linie de demarcație din lume.

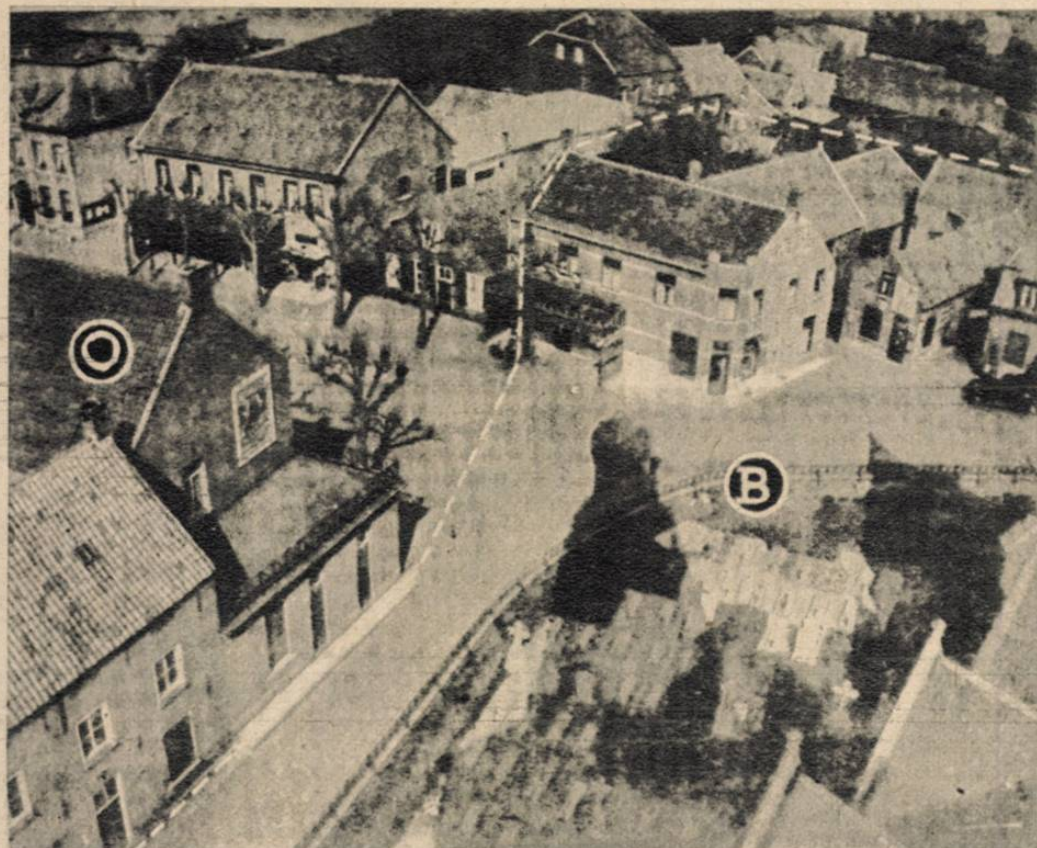
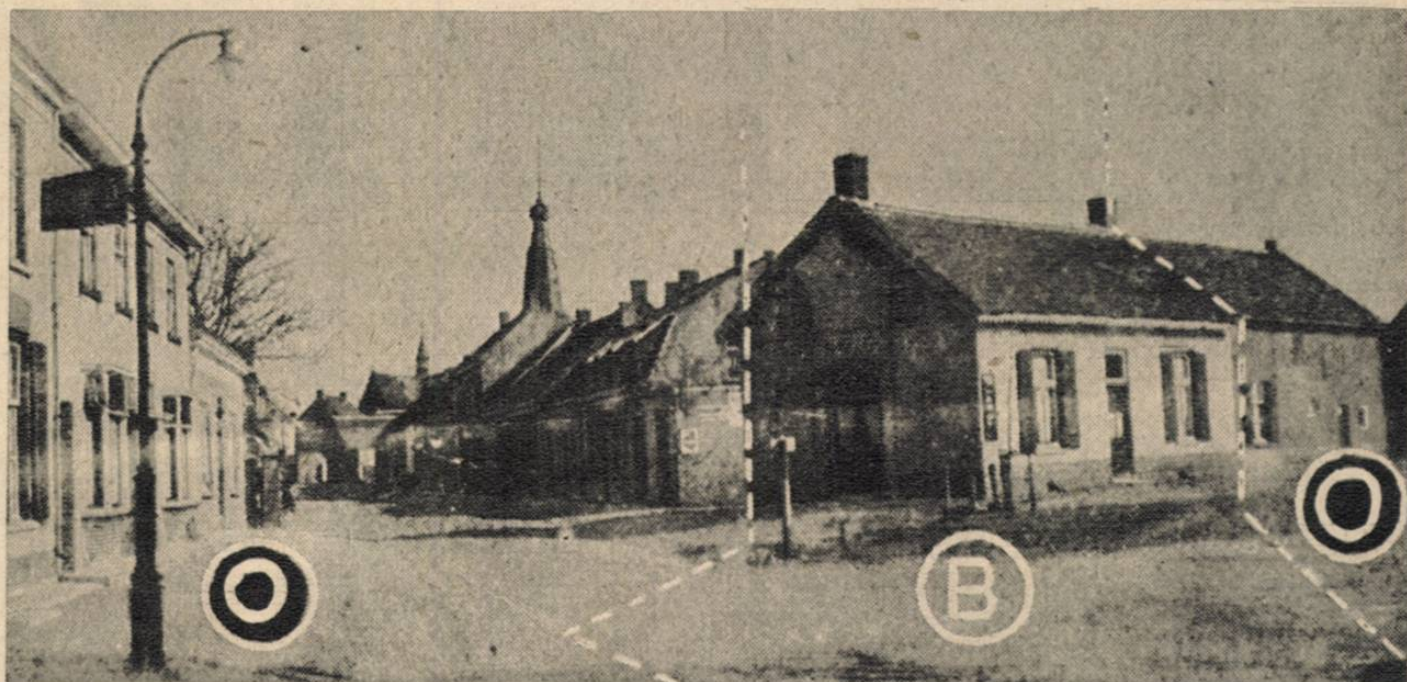
Numai astfel trebuie caracterizată linia convențională care se plimbă capricios prin satele Baile, împărțit între Belgia și Olanda.

De fapt, este vorba de două sate gemene, care s'au dezvoltat împreună, dar care au avut două administrații diferite.

Partea belgiană a acestei modeste localități se numește Baile-Herzog, în timp ce partea aflată sub suveranitatea Olandei poartă numele de Baile-Nassau. Bine'nțeles că urmările acestei stări de lucruri au fost nenumărate și adesea de un comic neverosimil.

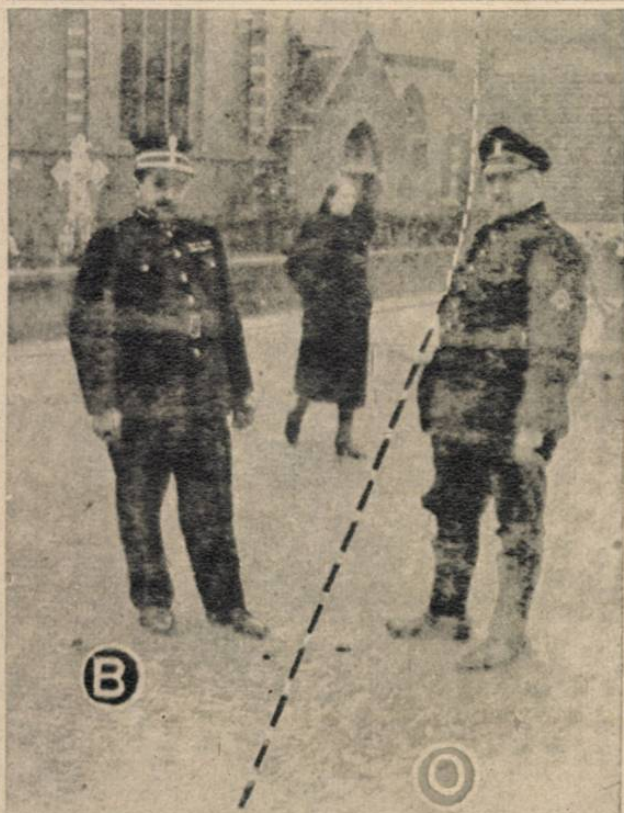
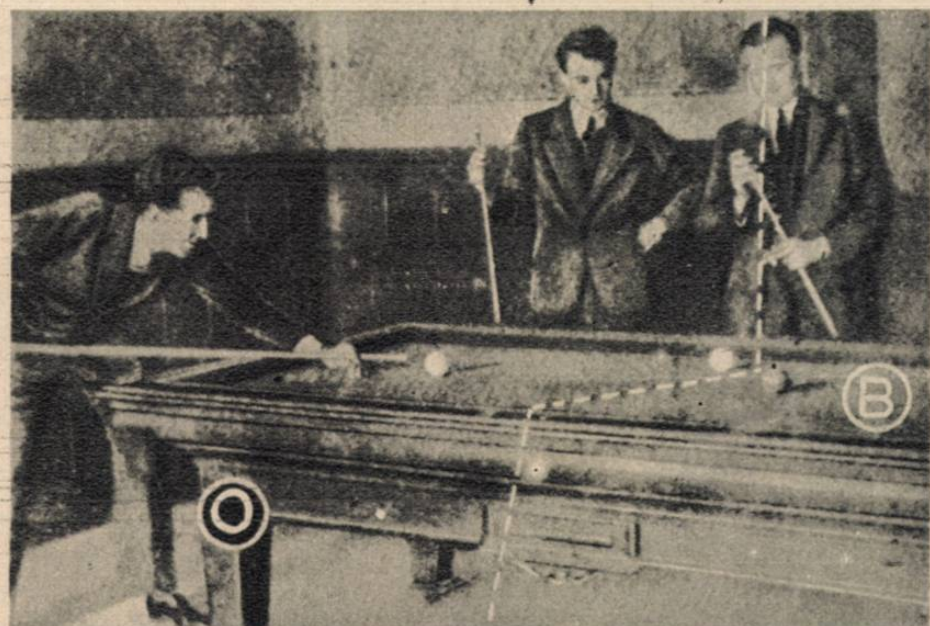
Astfel, linia de demarcație trecând prin anumite locuințe împarte între cele două țări odăile. În anumite cazuri, camera părinților cade în zona belgiană, în timp ce camera copiilor revine teritoriului Olandez.

Fotografiile noastre ilustrează admirabil situațiile interesante create de această frontieră șagălnică și capricioasă.

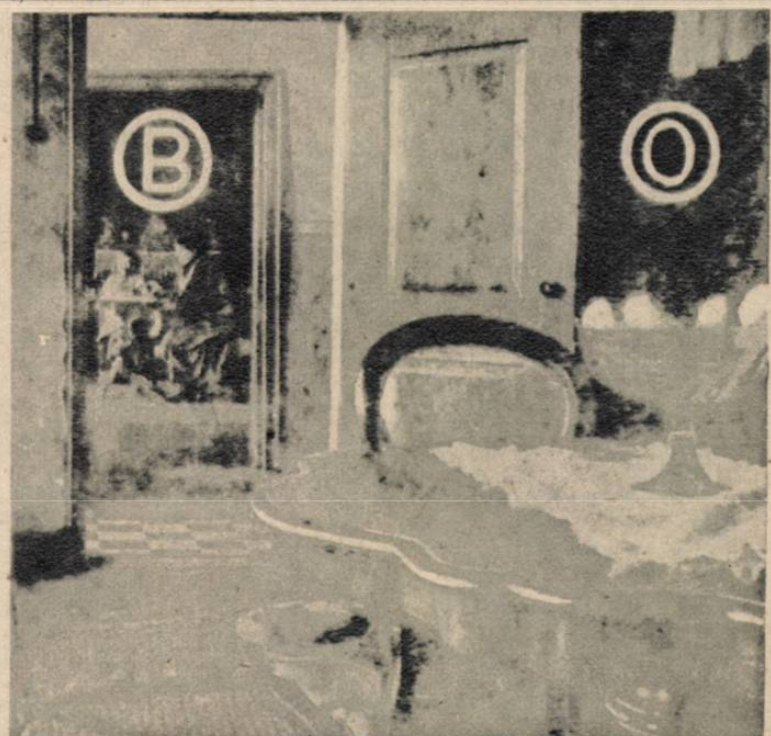
↑ Un colț caracteristic al satului olando-belgian. Partea zugrăvită în alb a caselor aflate în mijlocul fotografiei, se află pe teritoriul belgian. Casa alăturată aparține Olandei.

↓ Iată acum o scenă din cafeneaua „La Cour du Brabant”: Precum vedeți, masa de biliard e divizată de frontieră, iar jucătorii se plimbau în timpul jocului, când în Belgia, când în Olanda.

Pe vremea ducilor de Brabant se iscau lupte între belgieni și olandezi. În ultima vreme însă, poliția de frontieră se înțelegea foarte bine. Iată doi agenți de frontieră în conversație animată.

↑ Linia de frontieră străbate hotelul „La Cour du Brabant” (Brabant's Hof) unde se găsesc camere în care clientul, când doarme, se odihnește cu capul în Olanda și cu picioarele în Belgia.

↑ Un nefericit contribuabil, care plătește Belgiei, impozit pentru sufragerie, iar administrației olandeze impozitul asupra dormitorului.

↑ Iată interiorul casei aparținând acestui original contribuabil. Se vede cum sufrageria cade pe teritoriul olandez, în timp ce dormitorul revine teritoriului belgian.

Lituonienii, cari fuseseră siliți să se înroleze în armata sovietică, salută sosirea trupelor germane liberatoare, cu entuziasm.

Prizonierii sovietici protejați, după predarea lor, de soldații germani contra tirului răzbunător al „țovarășilor”

Coloană de tancuri germane înaintând, printre rețelele de sârmă, spre interiorul Rusiei, după trecerea unui râu,

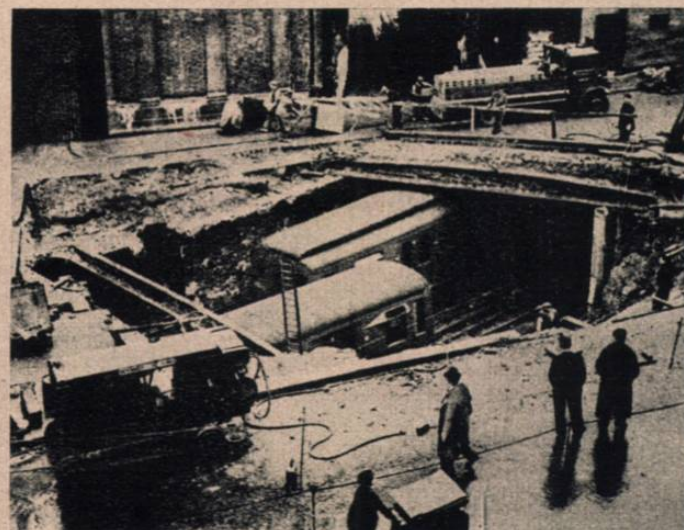
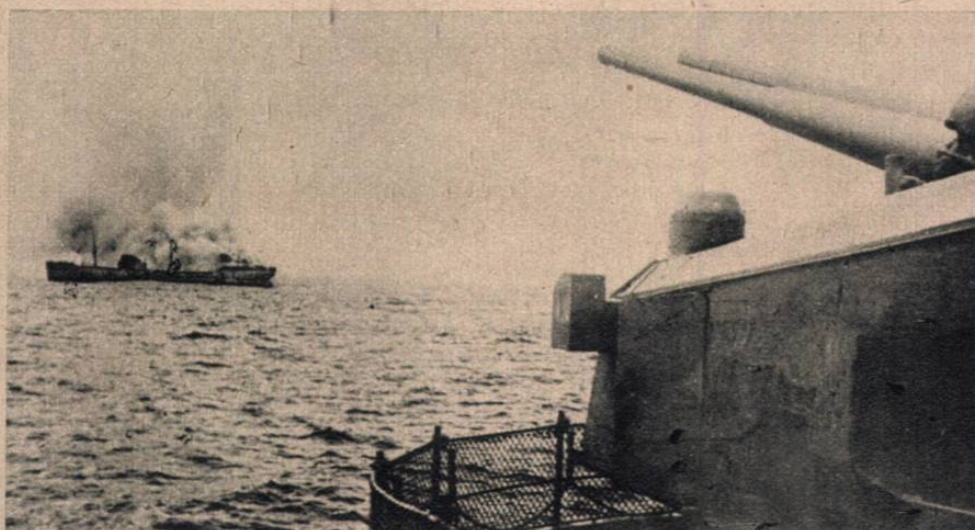
Un aviator german

În disperarea
curei-acuprins,
în fata nimici-
torului a t a c
german, balșe-
vicii au recutat
ultimele rezerve
ale tineretului
și le-au trimis
pe front, cu o
pregătire sumă-
ră premilitară
și în hainele ci-
vile pe care
aceștia le-au
avut la prezen-
tare. Iată unul
din acești nenor-
ociți tineri,
care a fost trimis
să lupte,
așa cum îl ve-
deți aici, contra
tancurilor și
care, firește s'a
predat delo pri-
mul contact cu
armata blindă-
tă germană.

Rușii luptă cu
material mo-
dern, dar—pro-
babil din lipsa
cantității sufi-
ciente — utili-
zează și mate-
rial vechi. Fap-
tul e dovedit de
acest document
fotografic luat
pe frontul ucr-
ainian și care
reprezintă res-
turile unei bate-
rii de apărare
a unei sosele,
după ravagiile
făcute de bom-
bardamentul
german.

PE
oate
ONTURILE

Vas dintr'un convoi
britanic lovit în plin de
tunurile marinei germa-
ne care patrulează în
Atlantic.

În timpul pe care-l au
liber, soldații germani
de ocupație ajută polo-
nezilor la m u n c a
câmpului.

O bombă germană a
spart planșeul metro-
politanului londonez
într'un punct în care
adâncimea acestuia nu
era prea mare.

Un rănit este dus cu targa spre un avion sanitar român, spre a fi
transportat în grabă la spital.

lungă ale radiotelegrafiei fără fir, razele termice infraroșii, razele vizibile, cele ultraviolete, razele Roentgen, razele substanțelor radioactive.

Din radiația corpusculară fac parte acele raze care sunt deviate de câmpuri magnetice și electrice; avem astfel razele catodice, razele pozitive, razele Alfa și Beta ale substanțelor radioactive.

Razele sunt cu atât mai pătrunzătoare cu cât mai mare este frecvența lor și deci cu cât mai mică este lungimea lor de undă.

Profesorul dr. Takeuki examinează o placă pe care s'a imprimat acțiunea razelor cosmice asupra atomilor.

După dezvoltarea plăcii, clișeu este mărit de 600 de ori la microscop.

rolul și influența razelor cosmice asupra vieții vegetale și animale.

O mare cucerire a științei, în acest câmp de cercetări, a fost realizată cu ajutorul fotografiei acestor celebre raze care constituiau semnul de întrebare al studiilor naturale și fizice.

Procedul nu este ușor: el necesită o grijă și o atenție specială. Pentru a fotografia misterioasele raze trebuie să se prepare în mod special o placă uscată, foarte sensibilă, saturată de argint și acoperită cu un strat gros de gelatină. Acoperită cu parafină, apoi cu hârtie neagră placa este pusă în aparatul fotografic, care constă dintr-o cutie simplă de lemn, fără obiectiv, de oarece razele sunt invizibile. La Universitatea din Tokio se procedează în felul următor: aparatul care conține placa de fotografiat este suspendat cu

o frânghie de turnul institutului.

Razele cosmice pătrund libere și rămân fotografiate prin simpla presiune exercitată asupra plăcii, după ce atomii s'au spart în urma ciocnirii curenților de electroni cu pulberea atmosferică ce înconjoară pământul.

După dezvoltarea acestei plăci impresionate, ea este mărită la microscop de șase sute de ori. Urmele lăuate de razele cosmice care au intrat în atingere cu atomii, devin astfel vizibile. Pe aceste fotografii mărite de sute de ori, se

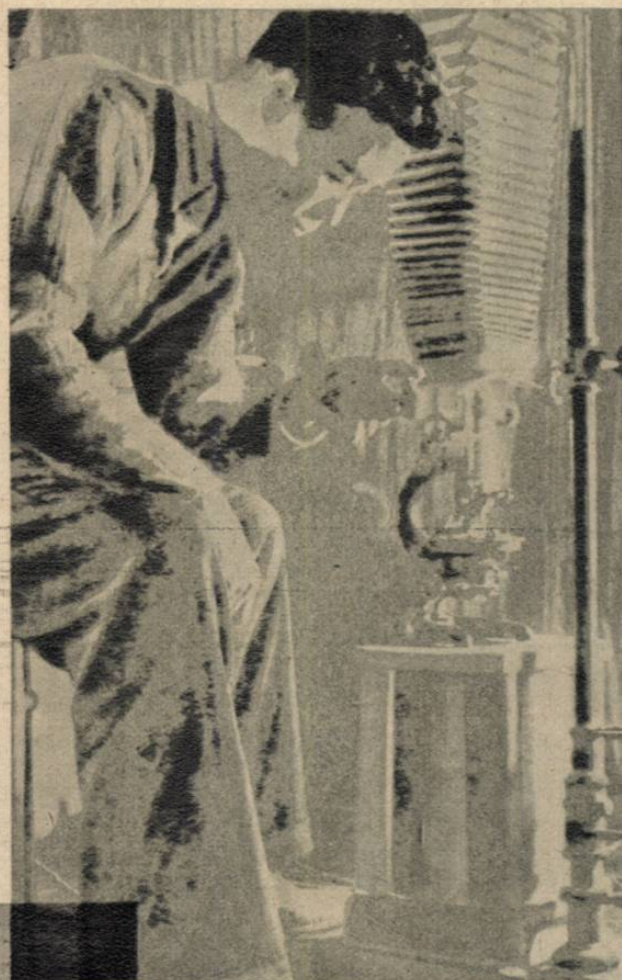

Unul dintre misterele cele mai fascinante ale timpurilor moderne este, desigur, problema razelor cosmice. Oamenii de știință ai tuturor națiunilor, cercetează de multă vreme această enigmă, a cărei deslegare va aduce întregii omeniri beneficii incalculabile.

Să vorbim acum despre razele cosmice. De câțiva ani s'a constatat prezența unor radiațiuni cu o lungime de undă mai mică decât cea a razelor Gama, radiațiuni care au fost denumite penetrante, ultrapenetrante și cosmice. Acțiunea lor misterioasă asupra pământului

și asupra vietăților care-l populează este de o importanță enormă. Taina se menține însă în jurul acestor radiațiuni și savanții se îndârjesc acum s'o pătrundă.

În Japonia, d-rul Takeuki, profesor de fizică la Școala de inginerie din Tokio, conduce cercetările cu privire la

Parti din fotografie sunt din nou fotografiate și marite pentru a forma obiectul unor studii speciale.

fixează atenția oamenilor de știință care vor să descifreze încă una din tainele naturii. În ziua în care razele cosmice și acțiunea lor asupra vieții nu va mai fi un secret pentru oamenii de știință, o nouă epocă se va deschide desigur pentru progresul omenirii.

Placa fotografică este preparată pentru a fi pusă în aparatul de fotografiat. Ea este acoperită cu un strat de parafină care intensifică acțiunea razelor prin rezistența ce le-o opune.

Aceasta este mașina fotografică de care se servește d-rul Takeuki.

Mașina de fotografiat este suspendată de turnul Universității și este lăsată acolo câteva săptămâni.

Vrei să devii MARINAR?

CUM ESTE EDUCAT TINERETUL GERMANIEI DE AZI

IN GERMANIA ca și în Italia, tineretul este încadrat în organizații speciale în care primește primele elemente ale unei educații patriotice și soldățești ce va fi perfecționată în școală și în Universitate.

Organizația „Hitler Jugend” este asemănătoare organizației italiene Balila. Gradații ei se numesc „pimf” și sunt aleși printre copiii cei mai merituosi și mai capabili.

Un pimf trebuie să știe totul. El urmează cursuri speciale după plăcerea și aptitudinile sale.

În urma succeselor dobândite de mica și vitează marină a Germaniei în luptele din jurul insulei britanice, tot acest tineret s'a simțit atras spre meseria de marinăr care în acest război s'a acoperit de glorie. Toți tinerii „pimf” sunt chinuți de dorința de a deveni într-o zi marinari. Dar ei ar voi să știe în primul rând ce anume este un marinăr! Și iată că guvernul s'a sesizat de această tendință merituosă a tineretului german căruia i-a pus la dispoziție „Muzeul științelor maritime”, recent renovat și care din ordinul Fuherurului va fi instalat într'un palat nou, conform planului de reorganizare al orașului Berlin.

Muzeul de științe maritime este ceva unic în felul său. În acest muzeu, publicul poate să afle în ce constă arta de a naviga în timp de pace și de război, precum și victoriile omului asupra mării. În prima sală a muzeului se găsesc vitrine imense în care sunt expuse modelele tuturor navelor de război care navighează sub drapelul german.

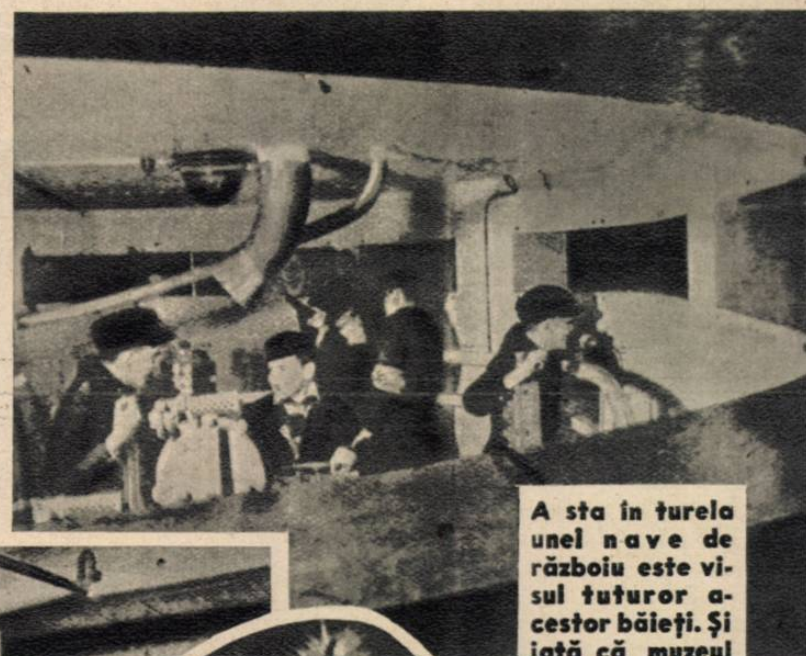

Personalul muzeului are dispoziția de a pune în mișcare orice mașină sau motor care ar putea interesa pe vreun vizitator

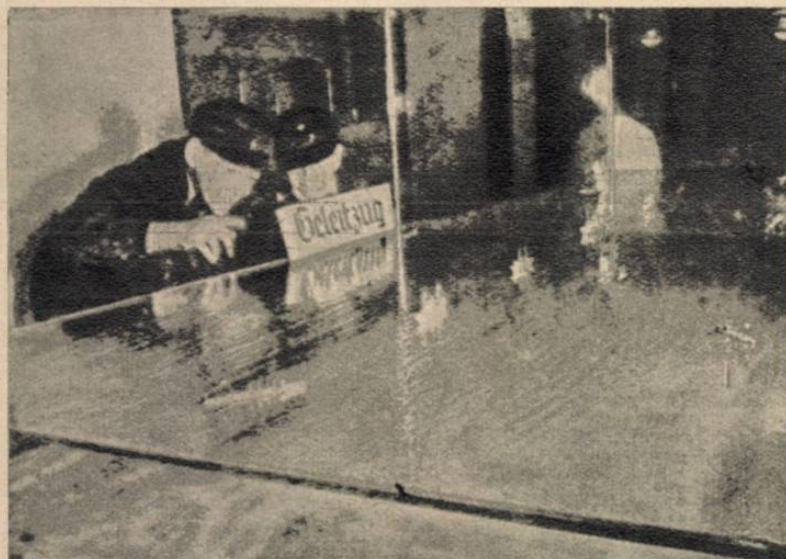
Se știe că torpilele întrebuințate actualmente de Germania, în lupta ei împotriva Marii Britanii, sunt printre cele mai perfecte ca viteză, putere de foc și rază de acțiune. Ele sunt produse în două mărimi de diametru: 533,4 mm și 459 mm. Acestea din urmă pot fi întrebuințate în egală măsură de submarine și de avioane.

Modelul și mărimea naturală a unei turele de submarin, formează obiectul interesului publicului care citește zilnic în jurnale, isprăvile extraordinare ale acestor vase împotriva navigației comerciale a Marii Britanii. Diferite vitrine arată cum se depun minele, cum se formează convoaiele escortate, cum se organizează apărarea coastelor și fortificațiilor portuare. În acest fel s'a vulgarizat știința maritimă modernă și chiar cel mai fanatic pământean, care n'are habar de ce este marea își poate da cu claritate seama de problemele pe care le pune războiul maritim. Destinat tineretului german, acest muzeu exemplar și-a atins scopul, căci educația marinărească a micilor „pimf” se face în vastele sale săli. O secțiune a muzeului este dedicată fotogra-

— Continuare în pagina 14 —

A sta în turela unei nave de război este visul tuturor acestor băieți. Și iată că muzeul de științe maritime le pune la dispoziție o turrelă adevărată

Aici se poate vedea cum se formează un convoi

Viitorii marinari vor, firește, să experimenteze somnul în hamac

Scheme clare și sintetice arată caracterul fiecărei unități, tonajul, viteza și puterea gurilor de foc.

Într-o sală mare se găsesc construite în mod real și după măsurile originale un model fidel al unei punți de comandă și turelele unui crucișător. Timona, manșele de comandă, telefonul, toate sunt perfecte și funcționează întocmai ca pe bordul unui crucișător ce străbate apele oceanului. O parte a muzeului este dedicată evoluției navigației maritime din epoca neolitică și până în epoca noastră. Aplicarea forței aburilor este arătată în evoluția sa începând cu anul 1850. Diferite modele arată avantajul prezentat de întrebuințarea elicei pentru a nu deranja sistematizarea armelor de pe navele de război.

Vizitatorul muzeului poate să mai vadă tranziția care s'a făcut dela întrebuințarea lemnului ca material de construcție, la aceia a fierului care nu este inflamabil, fiind în același timp mai rezistent.

Într-o sală se pot vedea toate tipurile de mașini navale dela prima aplicație a forței aburilor și până azi.

Vizitatorul are dreptul să ceară să se pună în funcțiune oricare din mașinile și mecanismele care-l interesează.

Progresele obținute cu noile motoare navale sunt continui. Avantajele de ordin economic sunt egale de avantaje de ordin tactic, noile motoare consumând puțini carburanți și realizând în același timp viteze mari. Sala motoarelor este sala cea mai vizitată de tinerii „pimf”, care după audierea unor cursuri teoretice vin să experimenteze în mod practic cele învățate.

Tinerii aceștia entuziaști, sunt în stare să stea zile întregi în fața mașinilor fără să se sature de a privi și a manevra. Ei vor să vadă cum funcționează fiecare piesă a mașinei, cum se poate mări viteza și cum se poate manevra în timpul luptei.

O altă sală frecventată foarte mult de tineretul hitlerist, este sala tunurilor, a munițiilor și a torpilelor.

Înima tineretului german aparține marinel de război. Iată niște tineri care construiesc modelul unui vas de război

Vilegiatură 1941

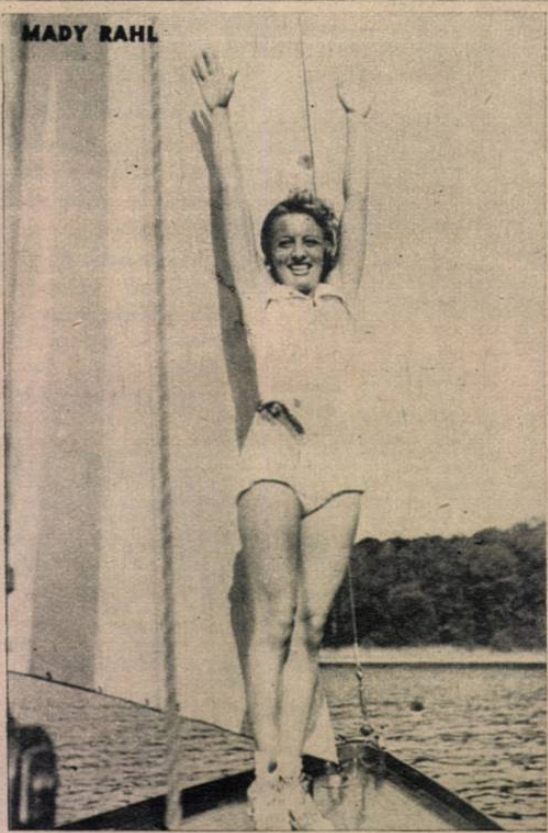
In altă fotografie o vedem pe Helli Finkenzeller, actrița de revelație a filmului „Melodia unei nopți”, pregătindu-se deasemenea pentru o plimbare cu barca-motor.

Sus, la dreapta, Else von Möllendorff ne arată că știe să aprecieze câteva clipe de recreație în plină natură. iar mai jos, Irene von Meyendorff ne dovedește că se mulțumește cu câteva ore de plajă, la marginea unui lac nu prea asanat și nici prea depărtat de capitală.

ELSE VON MÖLLENDORFF

MADY RAHL

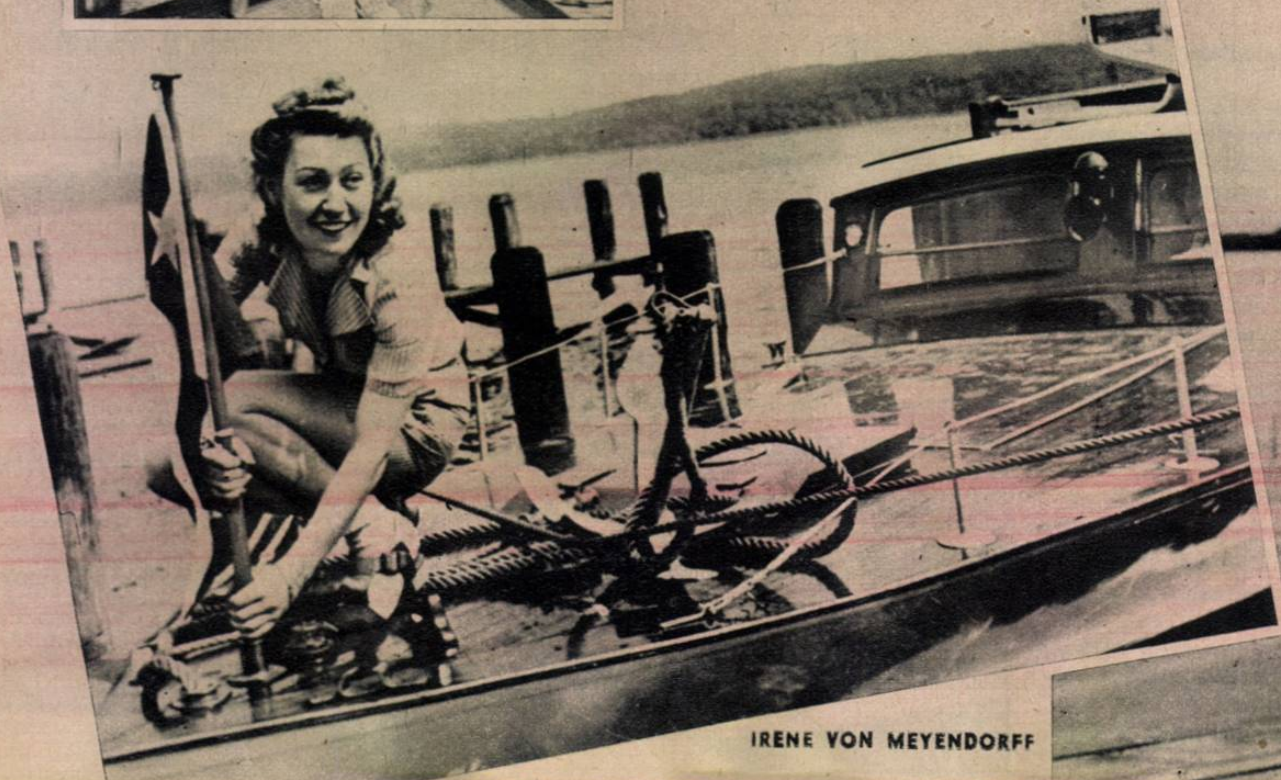

PÂNĂ și vedetele de cinema, cele mai frecvente animatoare ale stațiunilor climatice și balneare, s'au convins că anul acesta trebuie să renunțe la vilegiatura obicinuită. Preocupările tuturor sunt atât de serioase și atât de importante în vremurile actuale, încât nimeni nu se gândește la distracție.

Fiindcă au totuși o vacanță meritată, după activitatea oboșitoare din studiouri, actrițele profită să se odihnească acasă sau în localitățile apropiate.

Iată-o, spre exemplu, pe Kristina Söderbaum, într-o localitate simplă de țară, unde se consultă cu petalele unei margarete asupra soarelui pe care o va avea logodnicul ei plecat pe front.

Iată-o, apoi, pe Mady Rahl, plimbându-se în orele libere, pe lacurile din împrejurimile Berlinului.

IRENE VON MEYENDORFF

FOTOGRAFII DE PE FRONT

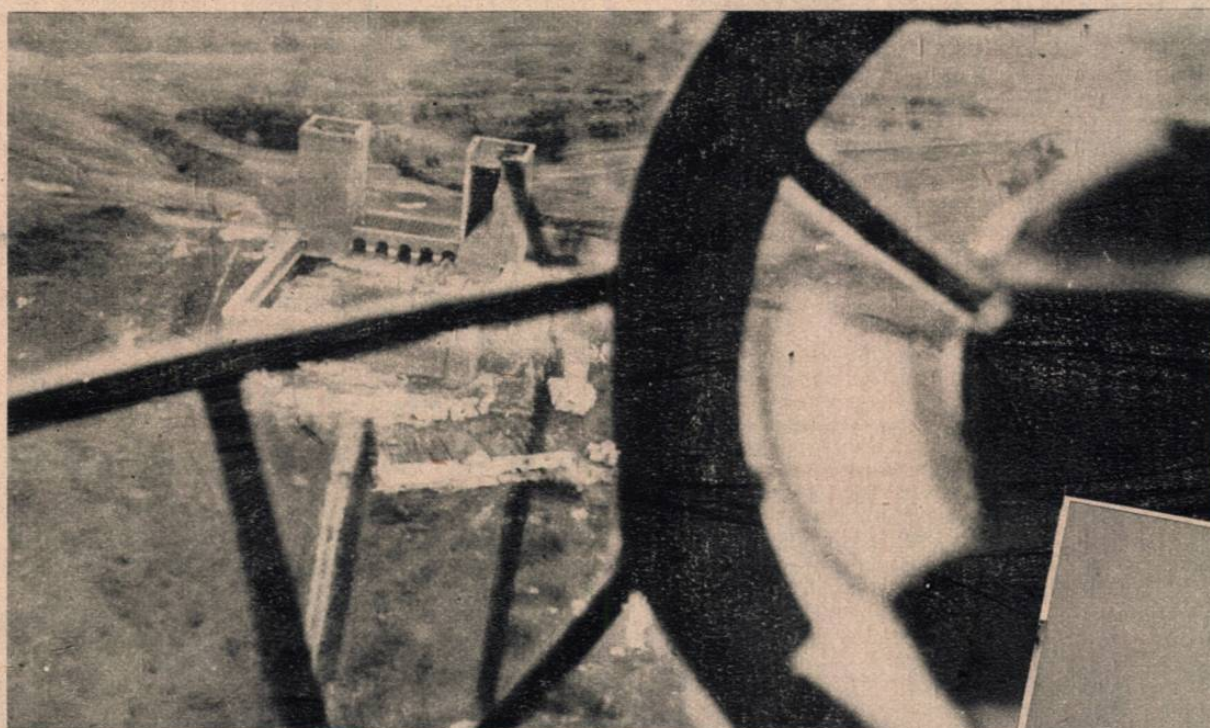
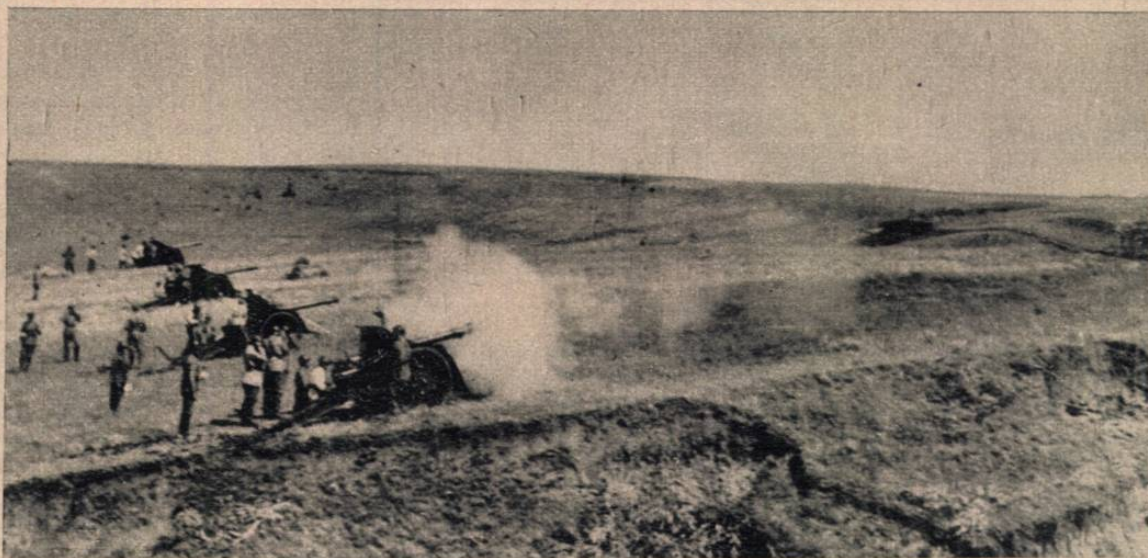

Ofițeri români și germani studiind situația pe hartă, în preajma atacului.

Așa arată un parașutist sovietic. „Moștra” se află azi prizonier în mâinile armatei noastre.

Fostul Căpitan al vasului „Moskva”, Levy Bercovici, la interogatoriu, în fața autorităților militare române.

Iată un clișeu sesizant: moment în care tunarii români încep tragerea spre a degaja terenul și a sprijini atacul armatelor noastre.

Alt instantaneu rar: Fotografie luată de pe bordul unui avion românesc asupra unui fort sovietic imediat după bombardarea lui.

Doi ofițeri români studiind și indicând pozițiile câmpului de operațiuni.

Trecerea Prutului cu autovehicule și cai, pe un pod construit din vase.

Mătase de cusut
Gütermann

RESISTENT • ELASTIC

Bine ras — bine dispus!

ROTBART
EXTRA SUBȚIRE

Vitamina C. se plantează

Într-o circulară a inspectoratului general forestier al Reichului, se spune următoarele:

„Măcieșul, — care conține importantă vitamină C — trebuie să fie plantat într-o măsură cât mai largă, întrucât are o mare valoare nutritivă pentru sănătatea poporului german. Pe lângă aceasta, producția măcieșului este dorită și din punctul de vedere al politicii devizelor, întrucât măcieșul prin marel său conținut în vitamine, poate înlocui multe plante vitaminice ce se importă din străinătate.

Cultivarea trandafirului sălbatec este necesară și din unele considerente silvice, întrucât este foarte indicat ca gard viu pentru protecția pădurilor deschise, împotriva troienelor de nisip, și ca element consolidator al marginilor de drumuri și, în cele din urmă, și ca plantă de cultură a vechilor cariere de piatră și nisip. De aceea producția măcieșului trebuie să fie întinsă până la acoperirea tuturor nevoilor naționale.

Cantitatea de vitamine C, pe care o conține măcieșul, este de 10 ori mai mare decât cantitatea pe care o conține lămâia și portocala. Grădinarii au creiat, de multă vreme printr-o cultură intensă, varietatea de măcieș Edel-Canina, astfel că există suficientă sămânță de acest fel, toată de „proveniență germană”. Cu măcieșul însă nu s'a închis seria trandafirilor bogați în vitamine. Mai există rosa rugosa, trandafirul de cortof, care provine în multe părți și produce mai multe fructe decât măcieșul. Sau luăm rosa ru-

biginoasă, trandafirul scoțian, care este foarte nimerit ca gard viu. După cum se vede nu-i lipsă de material, rămâne însă de rezolvat problema; unde să plantăm trandafirul? În circulara inspectorului general al pădurilor Reichului, sunt recomandate diferite posibilități de plantare. Un exemplu practic este următorul: Germania de Mijloc este țara clasică a râpelor pustiite de minieră. Ele apar pretutindeni în ținuturile unde se extrag cărbuni, sare sau minereuri de cupru, ca foarte inestetice. De multă vreme, cercetătorii au plantat aceste piroare răpoase cu trandafiri pentru a căuta astfel cât mai multe terenuri practice de experiență. Aceste terenuri au fost înregistrate și puse la punct, iar acum se știe unde și cum trebuie să fie plantați trandafirii. Se mai știe care sunt terenurile calcaroase, inapte pentru plantațiile cu trandafiri.

În ținutul carbonifer Bitterfelder și în regiunea bogată în săline, de la Bernburg s'au făcut încercări de asemenea natură cu mare succes. Cu deosebire trebuie amintit vechiul oraș, Strassfurt, bogat în săline. Câțiva ani mai înainte, exista în centrul orașului, un munte înalt de cenușe de 23 metri, cu adevărat o rușine a Strassfurtului. Astăzi a fost transformat într-o minunată școală și grădină botanică servind în același timp ca loc de recreație pentru cetățenii orașului, mulțumită plantațiilor de trandafiri. De curând Strassfurtul a luat hotărârea de a planta 50.000 de trandafiri în interiorul orașului, pentru a contribui astfel la realizarea gândului de a produce vitamine din măcieș.

CE-AU DEVENIT BIJUTERIILE ȚĂRULUI

(Urmare din pag. 5-a)

drept. Piatra pe care o găsiți alăturat, e falsă. Am substituit-o în momentul când tratam afacerea, spre a o preda proprietarei jefuite. În modul acesta d-ta nu pierzi nimic. Inutil deci să-ți faci sânge rău.”

Deși s'a adresat justiției, bijuteriul n'a putut câștiga procesul, deoarece rusul își lăsase adresa exactă, iar el n'a avut cum să probeze că plătiese mai mult pentru diamantul de furat.

VREI SĂ DEVII MARINAR?

— Urmare din pag. 11 —

fiilor, graficelor și publicațiilor cu privire la diferite expediții făcute în toate mările și oceanele lumii.

De fapt „Muzeul de științe maritime” există de mai mult timp, dar lumea îl uitase și tineretul nici nu știa de existența sa.

Statul național-socialist care tinde ca Germania să devină una din marile puteri politice și militare ale lumii, nu poate neglija acest atribut al puterii unei națiuni și care este: marina.

Citiți

„MAGAZINUL”
revista publicului select

SECRETUL SUCESELOR AVIATICE GERMANE

(Urmare din pag. 6)

„Messerschmitt 109”.

Cei mai buni piloți de vânătoare ai armelor aeriene germane, Gelland și Moelders, și-au obținut marile lor victorii sburând la bordul unor „Messerschmitt 109”.

Cunoscutul sburător american colonelul Lindbergh și asul aviației franceze, Detroyat, vizitând uzinele Messerschmitt, au avut ocazie să vadă și să aprecieze calitățile Messerschmitt-ului 109. Reîntorși în patria lor, ei au publicat în revistele de specialitate articole entuziaste referitoare la acest aparat de vânătoare, care nu are încă egal.

Tot în uzinele Messerschmitt se construiesc aparatele cu nr. 110, care au două motoare și sunt destinate atât bombardamentului cât și vânătoarei. În mod curent aparatele acestea cunoscute sub numele de „Messerschmitt 110” sunt poreclite „distrugătoare aerului”, deoarece misiunile pe care le îndeplinesc se aseamănă în mare măsură cu acelea ale distrugătoarelor navale.

Aparatele „Messerschmitt 110” care au posibilitatea să atingă viteze fantastice, sunt tot atât de utile ca aparatele de vânătoare, cât și ca bombardiere. Ele sunt întrebuintate la asigurarea securității marilor formațiuni aviatice atunci când acestea dau un atac în stil mare, dar și la atacarea coloanelor inamice în marș sau staționând. Deasemenea în diferitele campanii ale acestui război, avioanele acestea au atacat prin surprindere aerodromuri dușmane, coloane motorizate, etc.

Acestea sunt cele două tipuri de avioane germane despre care vorbesc neîncetat comunicatele de război și pe care le-am prezentat în acestea câteva rânduri cititorilor noștri.

La etatea de 11 ani mor cei mai puțini oameni

O mare societate de asigurări a făcut cercetări pentru a constata la ce vârstă omul prezintă cele mai puține cazuri mortale.

După cercetarea unui bogat material s'a constatat că la 11 ani mor cei mai puțini oameni, la 11 ani, omul a înfruntat cele mai grave boli ale copilăriei: abia la 12 și 13 ani se prezintă noi pericole de boli. Omul la etatea de 11 ani nu este nici expus accidentelor.

Se poate baza pe sine și totuși părinții îl ocrotesc cu băgare de seamă. În general, cele mai puține cazuri mortale sunt de înregistrat de la 11 până la 19 ani.

Copiii Belgieni pleacă în Elveția

Datorită sprijinului acordat de autoritățile germane, câteva sute de copii belgieni au putut pleca în Elveția unde își vor petrece vacanțele. Recent a părăsit orașul Bruxelles al doilea transport de copii.

Aceștia vor rămâne în Elveția 3 luni pentru a-și reface sănătatea. Pe drum, copiii sunt îngrijiți de surorile Crucii Roșii germane și belgiene.

Într-o zi este pusă la dispoziție de către organizația germană de binefacere.

135.000 fiorini pentru un Rembrandt

Cu ocazia unei licitații a operelor a 31 de pictori vechi, la Haga, la care au fost vândute picturi ale lui Rembrandt, Franz Hals, Tintoretto, Hans Schaeffer etc., portretul unui bărbat de Rembrandt, care reprezintă un tânăr într-o mantă de cârmă cu guler brodat, a obținut suma remarcabilă de 135.000 fiorini. Un portret de Franz Hals, care reprezintă un mulatru cu un pocai, a fost vândut pentru 69.000 fiorini.

„Invierea lui Christos” de Tintoretto a fost vândută pentru 36.000 fiorini, intrând în posesie particulară germană. Pentru un peisaj de van Goyen s'a oferit până la 50.000 fiorini.

CITIȚI

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri.

RĂZBOIUL CONTRA ANGLIEI CONTINUĂ CU ACEEAȘI INTENSITATE

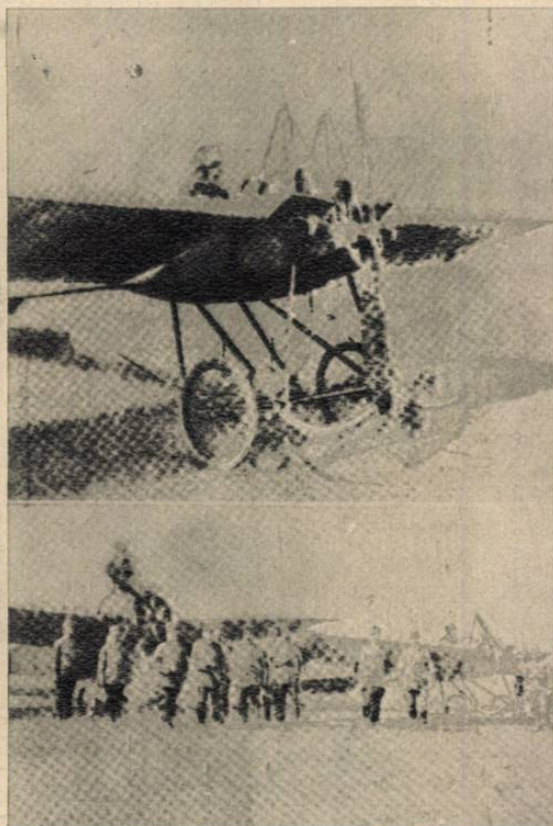

După recente bombardamente germane, pe străzile orașului Plymouth nu s'a mai putut circula din cauza dărâmurilor, așa că s'a făcut apel la marinarii portului spre a degaja arterele principale ale orașului.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revista săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, Str. Th. Masaryk 17, București. Cec. Poștal 4093. Red. responsabil: G. Ionescu. Prețul abonamentelor: 6 luni (26 numere) lei 400; 3 luni (13 numere) lei 200. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.595/939.

Bilanț general încheiat la 31 Decembrie 1940. Activ: Acționari 2.100.000. — Cassa numerar: 695.987. — Disponibil C. E. C. 537.039. — Diverse conturi debitoare: Garanții P.T.T.: 45.000. — Mobilier: 376.750. — Conturi tranzitorii: 70.750. — Profit și Pierdere: 293.573. — Total Lei 6.076.336. — Pasiv: Capital: 3.000.000. — Diverse conturi: 3.076.336. Total Lei 6.076.336. — Cifra tirajului revistei noastre conform bilanțului: 1.382.598. — Consiliul de administrație al soc. „Ziarul”: d-nii Prof. G. Strat și Alex. Ionescu. — Ținători a cel puțin o cecime din capitalul social, d-nii: Prof. G. Strat, Nic. Ioanidi și Alex. Ioanidi.

Asa era lumea acum 30 ani!

Primii aviatori militari ai Turciei au apărut în anul 1913, după ce guvernul otoman s'a convins de necesitatea aeroplanelor, în urma războiului din Tripolitania.

Un document care a stors multe lacrimi acum 30 de ani. Cei 1643 pasageri ai uriașului transatlantic de tragică soartă, „Titanic”, rămași pe bord, cântând în cor ultima rugăciune în timp ce vasul se scufundă în valuri.

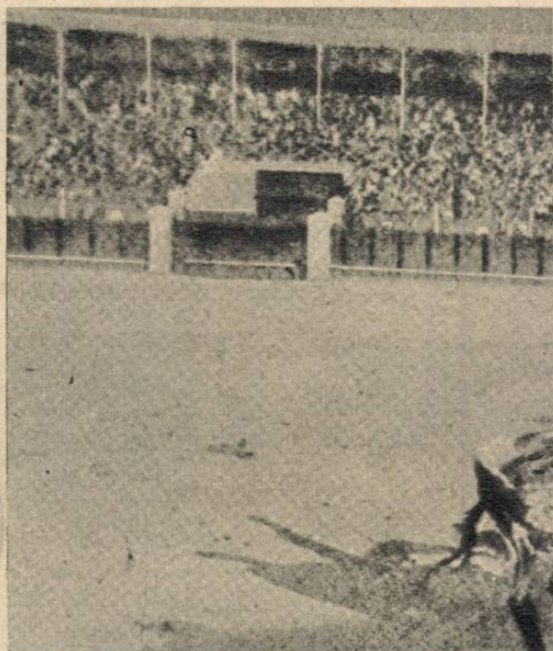

Iată deasemenea un document impresionant al anului 1912: un submarin francez a fost tăiat în două de un vas de război, în timpul manevrelor marinei franceze, în apropiere de Cherbourg.

Așa arăta, în anul 1912, o baterie de artilerie distrusă de inamic. Documentul a fost luat în războiul din Tripolitania.

Un fotograf englez a stârnit senzație, în anul 1911, cu această fotografie luată în plină ceață pe străzile Londrei. Fiacăra care se vede și aparatul din care țâșnește, erau utilizate de iondonzi pentru dirijarea circulației.

Instantaneu rar: momentul în care cel mai mare toreador al lumii, Morenito, a fost prins în coarne de taurul cu care lupta și ucis pe loc.

Au existat întotdeauna greve în Anglia. Iată una datând din anul 1912 și în care poliția engleză a trebuit să intervină cu toată energia.

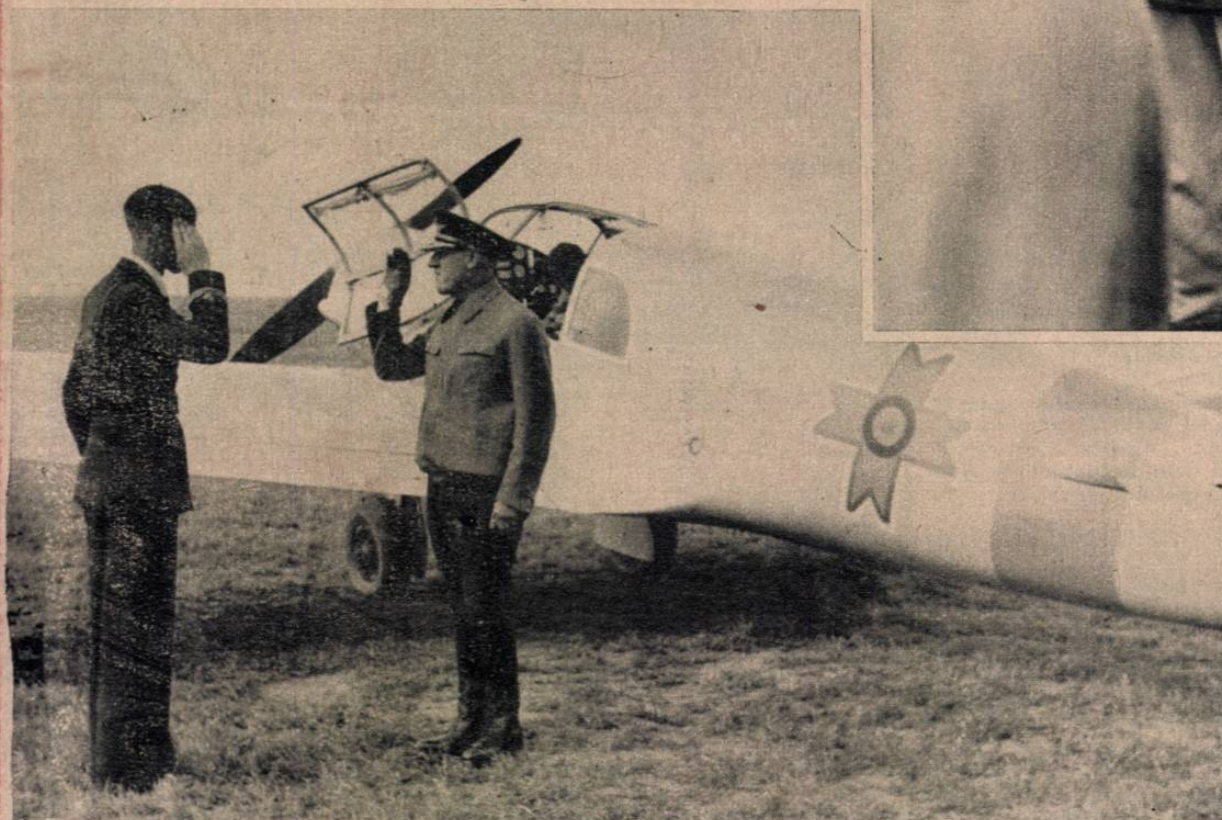
ULTIMELE INSTANTANEE DIN ȚARĂ

Neobosită și pretutindeni prezentă, d-na Maria General Antonescu a ținut să viziteze, printre altele, și colonia de vară a copiilor, dela Ghencea, interesându-se îndeaproape de hrana și îngrijirea lor.

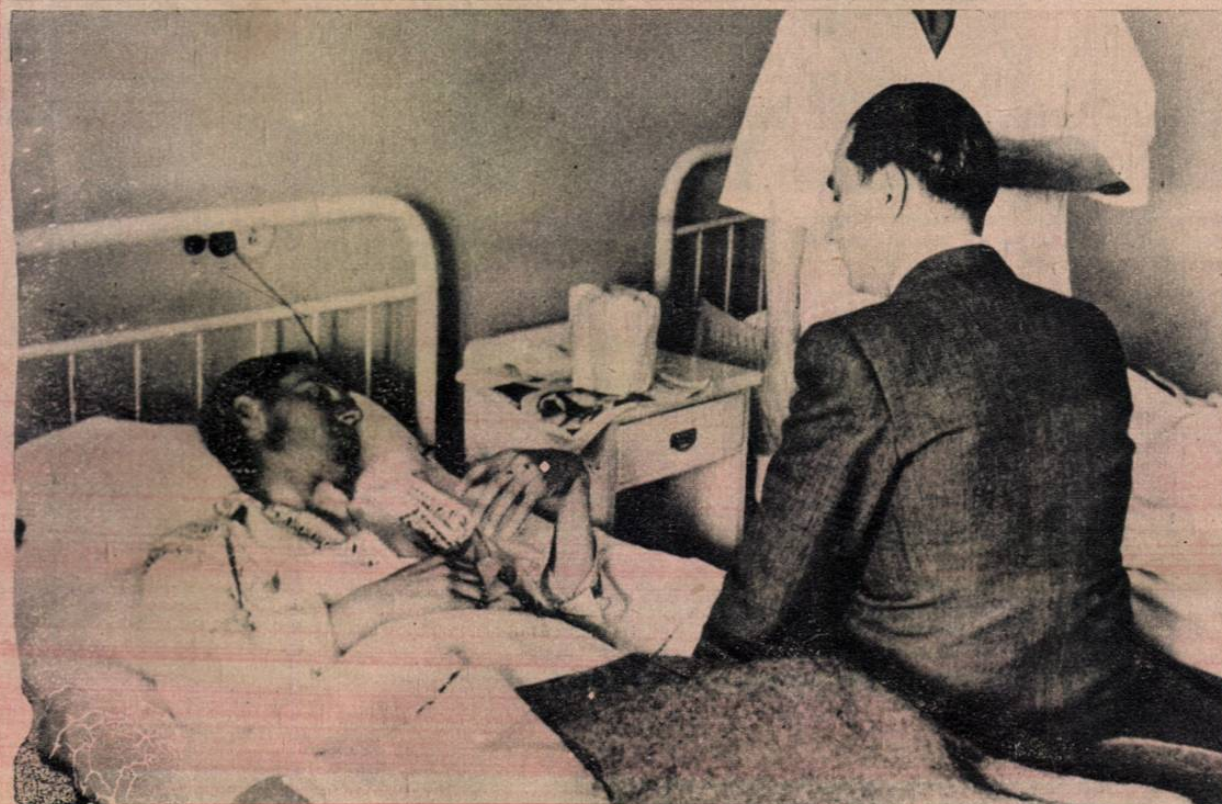

În timp ce Conducătorul (sus) activează, zi și noapte, pe câmpul de operațiuni, d-na General Antonescu se interesează îndeaproape de soarta răniților și de bunul mers al instituțiilor puse în slujba patriei și a poporului. O vedem, mai jos, — după vizita la spitalul Colței — la inaugurarea spitalului de urgență al „Salvării”.

D. Ministru al Aerului vizitând câmpurile de aviație românești de pe front.

D. Profesor Mihai Antonescu, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, stând de vorbă cu răniții la un spital din Capita.ă.

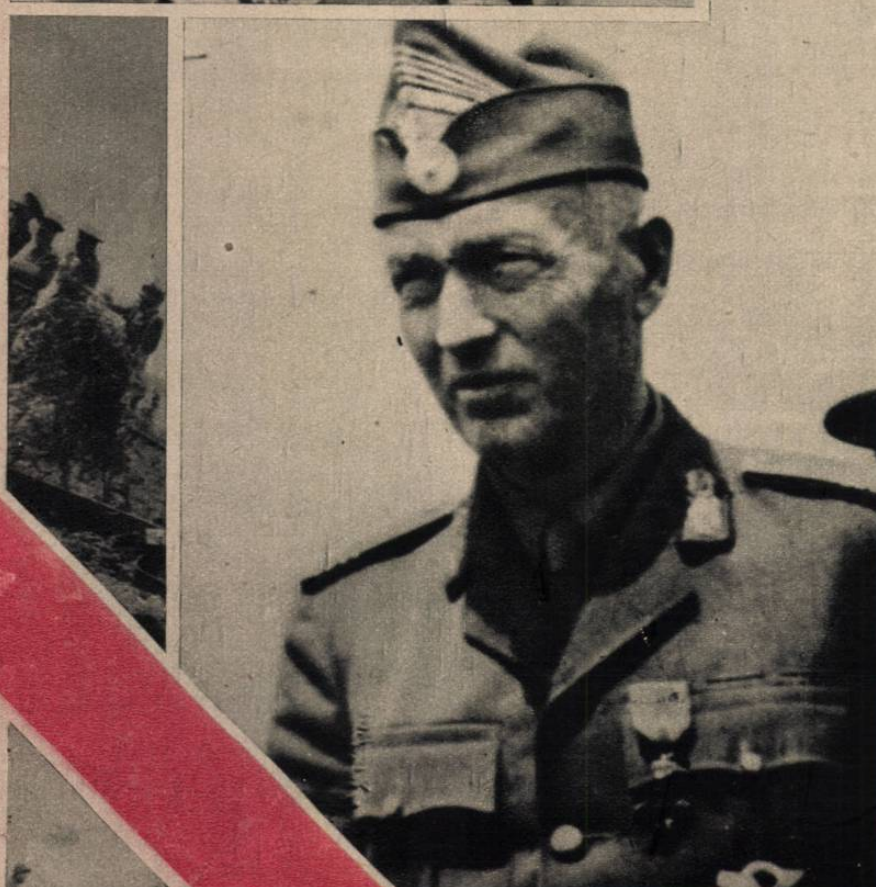

DOUĂREVISTE COMPLETE IN ACELAS

PREȚ

ANUL XV No. 756
23 IULIE 1941
32 PAGINI 15 LEI

NUMAR SPECIAL
NEAGRA

Flăcări, ruină,
dezastru, iată
ce lasă bolșevi-
cii în localitățile
pe care le pără-
sesc.

Săteni români uciși de bolșevici
într-o comună basarabeană.

Pe unde au fost bolșevicii..

O uzină sovietică incen-
diată de bestiiile roșii.

Spiritul nimicitor
al bolșevismului,
neputând să se
exercite asupra
Europei întregi,
s'a manifestat asu-
pra orașelor
românești, care
au avut nenoroci-
rea să suporte,
timp de un an,
prezența hooarde-
lor ucigașe. Așa
a fost găsită
Piața Unirii din
Cernăuți, după
fuga bolșevicilor.

Căsuțele satului Tărăsăuți
incendiate de hoardele lui
Stalin.

Case de locuit din
Cernăuți devastate
de bolșevici.